

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	20.07.2020
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	Hetkel kehtiv
Avaldamismärge:	RT I, 10.07.2020, 21

Makseasutuste ja e-raha asutuste seadus¹

Vastu võetud 17.12.2009

[RT I 2010, 2, 3](#)

jõustumine 22.01.2010

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
27.01.2010	RT I 2010, 9, 41	08.03.2010
22.04.2010	RT I 2010, 22, 108	01.01.2011 jõustub päeval, mis on kindlaks määratud Euroopa Liidu Nõukogu otsuses Eesti Vabariigi suhtes kehtestatud erandi kehtetuks tunnistamise kohta Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 140 lõikes 2 sätestatud alusel, Euroopa Liidu Nõukogu 13.07.2010. a otsus Nr 2010/416/EL (ELT L 196, 28.07.2010, lk 24–26).
09.06.2010	RT I 2010, 34, 182	01.07.2010, osaliselt 02.07.2010
16.06.2011	RT I, 08.07.2011, 6	18.07.2011
12.10.2011	RT I, 02.11.2011, 1	12.11.2011
11.04.2013	RT I, 26.04.2013, 2	06.05.2013
11.12.2013	RT I, 23.12.2013, 1	01.01.2014, osaliselt 01.01.2015 ja 01.01.2020
16.04.2014	RT I, 09.05.2014, 2	19.05.2014
19.06.2014	RT I, 12.07.2014, 1	01.01.2015
19.06.2014	RT I, 29.06.2014, 109	01.07.2014, Vabariigi Valitsuse seaduse § 107 ³ lõike 4 alusel asendatud ministrite ametinimetused alates 2014. aasta 1. juulil jõus olevast redaktsioonist.
18.02.2015	RT I, 19.03.2015, 4	29.03.2015
14.12.2016	RT I, 31.12.2016, 1	10.01.2017, osaliselt 31.10.2018, üheksa kuud pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/92/EL maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto vahetamise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta (ELT L 257, 28.08.2014, lk 214–246) artikli 3 lõikes 4 nimetatud Euroopa Komisjoni rakendusmääruse (ELT L 6, 11.01.2018, lk 3-25) jõustumist.
14.12.2016	RT I, 31.12.2016, 3	10.01.2017
05.04.2017	RT I, 20.04.2017, 1	15.01.2018
26.10.2017	RT I, 17.11.2017, 2	27.11.2017
15.11.2017	RT I, 07.12.2017, 1	13.01.2018
19.12.2018	RT I, 10.01.2019, 1	20.01.2019
20.02.2019	RT I, 13.03.2019, 2	15.03.2019

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse reguleerimisala

(1) Käesolev seadus reguleerib makseteenuste ja e-raha teenuste osutamist, makseasutuste ja e-raha asutuste tegevust ja vastutust ning järelevalvet nende asutuste üle.

(2) Käesolevas seaduses ettenähtud haldusmenetlusele kohaldatakse haldusmenetluse seaduse sätteid, arvestades käesolevast seadusest ja Finantsinspektsiooni seadusest tulenevaid erisusi.

§ 2. Seaduse kohaldamine

(1) Käesolevat seadust kohaldatakse Eestis asutatud ja tegutsevatele makseasutustele ja e-raha asutustele, välisriigi makseasutuste ja välisriigi e-raha asutuste filiaalidele Eestis ning kõigile teistele Eestis makseteenuseid ja e-raha teenuseid pakkuvatele isikutele.

(2) Käesolevat seadust kohaldatakse ka Eesti makseasutuste ja e-raha asutuste ning nende filiaalide tegevusele välisriigis, kui välisriigi õigusaktidest ei tulene teisiti.

§ 3. Makseteenused ja nende pakkujad

(1) Makseteenused käesoleva seaduse tähenduses on isiku poolt majandus- või kutsetegevuses pakutavad järgmised teenused:

- 1) teenused, mis võimaldavad teha sularaha sissemakseid maksekontole ja kõiki maksekonto pidamiseks vajalikke toiminguid;
- 2) teenused, mis võimaldavad sularaha väljavõtmist maksekontolt ja teha kõiki maksekonto pidamiseks vajalikke toiminguid;
- 3) maksetehingu täitmine, sealhulgas rahaliste vahendite ülekandmine makseteenuse pakkuja juures avatud maksekontole;
- 4) maksetehingu täitmine, kui rahalised vahendid on makseteenuse pakkuja kliendile antud laenuna;
- 5) võlaõigusseaduse § 709 lõikes 8 nimetatud makseinstrumentide väljastamine ja maksetehingute vastuvõtmine;
- 6) rahasiire;
- 7) makse algatamise teenus;
- 8) kontoteabe teenus.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 3 ja 4 nimetatud makseteenuse sisu on:

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

1) otsekorralduste, sealhulgas ühekordsete otsekorralduste täitmine, mille eesmärk on debiteerida maksja maksekontot, kui maksetehingu on algatanud makse saaja volituse alusel, mille maksja on andnud otse makse saajale, makse saaja makseteenuse pakkujale või maksja enda makseteenuse pakkujale;

2) maksetehingu täitmine makseinstrumenti abil;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

3) krediidikorralduste täitmine, mille eesmärk on krediteerida saaja maksekontot maksetehingu või järjestikuste maksetehingutega maksja maksekontolt viimase antud juhise alusel, sealhulgas maksja poolt oma makseteenuse pakkujale antud juhise alusel regulaarselt või eelnevalt määratud kuupäevadel püsikorralduse täitmine.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2¹) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 5 nimetatud makseteenus on vähemalt üks järgmistest teenustest:

1) saajaga maksetehingute vastuvõtmiseks ja töötlemiseks lepingu sõlminud makseteenuse pakkuja teenus, mille tulemusena kantakse rahalised vahendid üle saajale;

2) makseteenus, mida osutab makseteenuse pakkuja, kellel on sõlmitud leping, et anda maksjale makseinstrument tema maksetehingute algatamiseks ja töötlemiseks.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 6 nimetatud rahasiire on makseteenus, mille käigus rahalised vahendid edastatakse maksjalt saajale või tema nimel tegutsevale makseteenuse pakkujale ilma raha maksja või saaja nimel maksekontot avamata.

[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

(3¹) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 7 nimetatud makse algatamise teenus on kliendi taotlusel maksetehingu algatamine maksekontol, mis ei ole avatud makse algatamise teenuse pakkuja, vaid mõne teise makseteenuse pakkuja juures. Seoses makse algatamise teenuse osutamisega ei hõia makseteenuse pakkuja ühelgi ajahetkel maksja rahalisi vahendeid.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3²) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 8 nimetatud kontoteabe teenus on koondteabe esitamine ühe või mitme maksekonto kohta, mis ei ole avatud kontoteabe teenuse pakkuja, vaid mõne teise makseteenuse pakkuja juures.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(4) Maksesüsteem on rahaliste vahendite edastamise süsteem, mis toimib kokkulepitud ja standarditud reeglite alusel ning mille abil maksetehinguid töödeldakse ja arveldatakse.

(5) Maksja, saaja ja maksekonto suhtes kohaldatakse võlaõigusseaduse §-s 709 sätestatud.

(6) Makseteenuseid võivad osutada järgmised isikud:

1) makseasutused käesoleva seaduse tähenduses;
2) e-raha asutused käesoleva seaduse tähenduses;
3) krediidasutused ja nende filiaalid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.06.2013, lk 1–337) artikli 4 lõike 1 punktide 1 ja 17 tähenduses;
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

4) postiteenuse osutaja, kes osutab finantsteenuseid postiseaduse § 36 tähenduses;

5) Euroopa Keskpank ja Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriikide (edaspidi *lepinguriik*) keskpangad väljaspool nende ülesandeid rahandus- või riigiasutustena;

6) lepinguriigid või nende regionaalse või kohaliku omavalitsuse üksused väljaspool nende ülesandeid riigiasutustena.

[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

7) [kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 4. Makseteenuste hulgast välistatavad tehingud

(1) Makseteenusena ei käsitata ja käesolevas seaduses sätestatud ei kohaldata järgmistele teenustele ja tehingutele:

1) maksetehingud, mis tehakse üksnes sularahas otse maksjalt saajale ilma mis tahes vahendava sekkumiseta;
2) maksetehingud maksjalt saajale, mis tehakse majandusagendi vahendusel, kellel on lepinguga antud õigus kas üksnes maksja või üksnes saaja nimel pidada läbirääkimisi kauba või teenuse müügi või ostu üle või tema nimel sõlmida müügi- või ostulepinguid;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

3) pangatähtede ja müntide vedu, nende kogumine, töötlemine ja tarnimine;

4) maksetehingud, mis seisnevad sularaha kogumises ja tarnimises heategevuse või mittetulundusliku tegevuse käigus;

5) teenused, mille puhul makse saaja tasub seoses kauba või teenuse ostmisega kliendi selge taotluse korral talle sularaha ühe osana maksetehingust enne maksetehingu täitmist;

6) sularaha valuutavahetusteenus, mille puhul raha ei hoita maksekontol;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

7) maksetehingud, mis tehakse makse- või väärtpaberiarveldussüsteemis arveldusagentide, kesksete osapoolte, arvelduskodade või keskpankade ja muude süsteemis osalejate ning makseteenuse pakkujate vahel;

8) maksetehingud, mis on seotud väärtpaberite haldamise või hoidmisega, sealhulgas nendelt saadavate dividendide või muude tulude jaotamise või väärtpaberite lunastamise, tagasiostmise või müügiga, mida teostavad käesoleva lõike punktis 7 nimetatud isikud või investeerimisühingud, krediidasutused, fondivalitsejad või muud isikud, kellel on õigus osutada investeerimisteenuseid või väärtpaberite hoidmise teenust;

9) makseteenuste osutamise tehnilised tugiteenused, sealhulgas andmetöötluse ja andmete säilitamisega ning usalduse ja eraelu puutumatus kaitsega seotud teenused, andmete ja olemi autentimisega, sidevõrgu- ja infotehnoloogiliste teenuste osutamisega, makseteenustes kasutatavate terminalide ja seadmete kasutamiseks andmise ja nende hooldusega seotud teenused, mille käigus ülekantav raha ei kuulu selliste teenuste pakkujatele;

10) teenused, mis põhinevad üksnes piiratud viisil kasutataval makseinstrumendil ja mille puhul on täidetud vähemalt üks käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tingimus;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

11) elektroonilise side teenuse kasutaja maksetehingud, mida elektroonilise side ettevõtja täidab lisaks elektroonilise side teenuste osutamisele, ja mis vastavad käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud tingimustele;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

12) maksetehingud, mida tehakse makseteenuste pakkujate, nende agentide või filiaalide vahel nende enda nimel;

13) maksetehingud, mida tehakse emaettevõtja ja tütarettevõtja vahel või sama emaettevõtja mitme tütarettevõtja vahel makseteenuse pakkuja vahendava sekkumiseta, välja arvatud juhul, kui tegemist on samasse konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja vahendava sekkumisega;

14) sularaha- või makseautomaadist sularaha väljavõtmise teenused, kui need töötavad ühe või mitme kaardi väljastaja huvides, kes ei ole kontolt raha välja võtva kliendiga sõlmitud makseteenuse lepingu osapool, tingimusel et selle teenuse pakkujad ei osuta muid käesoleva seaduse §-s 3 loetletud makseteenuseid.

[RT I, 31.12.2016, 1- jõust. 10.01.2017]

(2) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud välistatakse käesoleva seaduse tähenduses makseteenuste hulgast ka tehingud, mis põhinevad mõnel järgmisel dokumendil, millega pakkuja annab raha makse saaja käsutusse:

- 1) pabertšekid, mis on kooskõlas tšekke käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 1931. aasta 19. märtsi Genfi konventsiooniga;
- 2) käesoleva lõike punktis 1 nimetatud tšekkidega võrreldavad tšekid, mille suhtes kohaldatakse nende lepinguriikide õigusakte, kes ei ole tšekke käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 1931. aasta 19. märtsi Genfi konventsiooni osalised;
- 3) paberil käskvekslid, mis on kooskõlas vekslid ja lihtveksleid käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 1930. aasta 7. juuni Genfi konventsiooniga;
- 4) käesoleva lõike punktis 3 nimetatud käskvekslitega võrreldavad käskvekslid, mille suhtes kohaldatakse nende lepinguriikide õigusakte, kes ei ole vekslid ja lihtveksleid käsitlevaid ühtseid õigusnorme sätestava 1930. aasta 7. juuni Genfi konventsiooni osalised;
- 5) paberil vautšerid;
- 6) paberil reisitšekid;
- 7) paberil rahakaardid vastavalt Ülemaailmse Postiliidu määratlusele.

(3) Makseteenusena ei käsitata käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 10 nimetatud teenust, mis põhineb makseinstrumendil:

- 1) mille valdajal on võimalik omandada kaupu või kasutada teenuseid ainult makseinstrumendi väljastaja ruumides või vahetult väljastajaga sõlmitud lepingu alusel kaupu müüvate või teenuseid osutavate isikute piiratud võrgustikus;
- 2) mida saab kasutada üksnes väga piiratud valiku kaupade või teenuste omandamiseks;
- 3) mis kehtib vaid Eestis ja mis antakse ettevõtja või riigi- või kohaliku omavalitsuse asutuse taotluse korral ning mida reguleerib riik või kohalik omavalitsus sotsiaalsel või maksustamisega seotud eesmärkidel, et omandada konkreetseid kaupu või saada teenuseid tarnijatelt, kes on sõlminud väljaandjaga kaupade müügi või teenuste osutamise lepingu.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(4) Makseteenusena ei käsitata käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 11 nimetatud maksetehingute täitmist, kui ükski maksetehing ei ole suurem kui 50 eurot ja maksetehingute kogusumma ei ületa kasutaja kohta 300 eurot kuus või 300 eurot kalendrikuus elektroonilise side ettevõtja juures asuva konto eelrahastamise korral ning kui maksetehingud vastavad ühele järgmistest tingimustest:

- 1) tehing tehakse kasutaja või teenuse tellija jaoks digitaalse infosisu ja häälepõhiste teenuste ostmiseks, olenemata digitaalse infosisu ostmiseks või tarbimiseks kasutatavast seadmest, ja tehingu summa lisatakse elektroonilise side teenustega seonduvale arvele;
- 2) tehing täidetakse elektroonilise seadme abil ja tehingu summa lisatakse elektroonilise side teenustega seonduvale arvele heategevuse raames, piletite ostmiseks või parkimistasu maksmiseks.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 4 punktis 1 nimetatud digitaalne infosisu hõlmab kaupu või teenuseid, mida pakutakse või mis on toodetud ja tarnitud digitaalsel kujul ja mille kasutamine või tarbimine on võimalik vaid tehnilise seadmega, ega hõlma mingil viisil füüsiliste kaupade ja teenuste kasutamist või tarbimist.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 4¹. Makseteenuste hulgast välistatud teenuseid osutava isiku teabe esitamise kohustus

(1) Isik, kes pakub käesoleva seaduse § 4 lõike 1 punktis 10 nimetatud ja lõike 3 punktis 1 või 2 sätestatud tingimustele vastavat teenust, teavitab Finantsinspektsiooni, kui tema 12 järjestikuse kuu jooksul tehtud maksetehingute kogusumma ületab ühte miljonit eurot. Teates kirjeldatakse teenust, mille raames maksetehinguid tehakse, ning täpsustatakse, millisele käesoleva seaduse § 4 lõikes 3 sätestatud tingimusele teenus vastab.

(2) Kui Finantsinspektsiooni hinnangul puudub alus käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teates kirjeldatud maksetehinguid ja teenuseid käesoleva seaduse kohaldamisalast välistada, koostab ta sellekohase põhjendatud arvamuse. Arvamus edastatakse teate esitanud isikule viivitamata. Käesolevas lõikes sätestatu ei vabasta teate esitanud isikut kohustusest hinnata oma tegevuse vastavust õigusaktidele, sealhulgas käesoleva seaduse § 14 lõikes 1 sätestatud kohustusest.

(3) Elektroonilise side ettevõtja, kes täidab käesoleva seaduse § 4 lõike 1 punktis 11 nimetatud maksetehinguid, teavitab sellest Finantsinspektsiooni ning esitab Finantsinspektsioonile igal aastal kahe nädala jooksul majandusaasta aruande kinnitamisest vandeaudiitori eriotstarbelise aruande, mis kinnitab käesoleva seaduse § 4 lõikes 4 sätestatud piirmäärade järgimist.

(4) Finantsinspektsioonil on õigus saada käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 3 nimetatud isikute juhtidelt, audiitoritelt, nende esindajatelt ja vajaduse korral kolmandatelt isikutelt tasuta teavet, dokumente ning suulisi või kirjalikke selgitusi käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud arvamuse andmisel tähtsust omavate asjaolude kohta ja talle esitatud teabe kontrollimiseks.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 5. Makseasutus

(1) Makseasutus on äriühing, kelle püsiv tegevus on makseteenuste osutamine. Makseasutus võib tegutseda üksnes aktsiaseltsina, kui ta osutab mõnda käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 1–5 nimetatud makseteenust. Makseasutus on finantseerimisasutus krediidiasutuste seaduse § 5 tähenduses.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Lisaks käesoleva seaduse §-s 3 loetletud makseteenuste osutamisele võib makseasutus tegeleda järgmiste teenuste ja tegevustega:

- 1) makseteenustega vahetult seotud lisateenuste osutamine, näiteks maksetehingute täitmise tagamine, valutavahetus, andmeturve ning andmete säilitamine ja töötlemine;
- 2) maksesüsteemide haldamine;
- 3) muud makseteenuste osutamisega mitteseotud tegevused, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.

(3) Makseasutus võib tema poolt hoitavaid maksekontosid kasutada üksnes maksetehingute täitmiseks. Makseasutuse kliendilt makseteenuse osutamiseks saadud rahalisi vahendeid ei käsitata hoiuse ega muu tagasimakstava vahendina krediidiasutuste seaduse § 4 tähenduses ega e-rahana käesoleva seaduse § 6 tähenduses.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(4) Makseasutus võib anda laenu üksnes seoses käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 4 ja 5 nimetatud makseteenuste osutamisega ja juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

- 1) laenu andmine on kõrvalteenus ning seda antakse üksnes maksetehingu täitmiseks;
- 2) maksetehingu täitmiseks seotud laenu tuleb tagasi maksta 12 kuu jooksul;
- 3) laenu ei või anda nende vahendite arvel, mis on saadud või mida hoitakse enda käes maksetehingu täitmise eesmärgil;
- 4) makseasutuse omavahendid peavad olema piisavad, et katta väljastatud laenudega seotud riske;
- 5) makseasutuse tegevus vastab krediidandjate ja -vahendajate seaduse §-des 38, 40 ja 43, § 44 lõigetes 2 ja 3 ning §-des 46–53 sätestatule.

[RT I, 19.03.2015, 4- jõust. 29.03.2015]

(5) Finantsinspeksioon võib määrata omavahendite taseme, mis on piisav makseasutuse poolt väljastatud laenudega seotud riskide katmiseks vastavalt käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatule.

(6) Makseasutus ei tohi tegeleda hoiuste ja muude tagasimakstavate vahendite kaasamisega krediidiasutuste seaduse § 4 tähenduses.

(7) Hoiu-laenuühistu, kes osutab makseteenuseid, on makseteenuse pakkuja käesoleva seaduse tähenduses ja talle kohaldatakse käesolevas seaduses ja teistes õigusaktides makseteenuse pakkuja kohta sätestatud käesolevas seaduses ja hoiu-laenuühistu seaduses ettenähtud erisustega. Hoiu-laenuühistu suhtes ei kohaldata käesoleva paragrahvi lõike 1 teises lauses sätestatud.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 6. E- raha ja selle väljastamine

(1) E- raha on elektroonilisel kandjal (edaspidi *e- raha seade*) säilitatav rahaline väärtus, mis väljendab rahalist nõuet selle väljaandja vastu ja mis vastab kõigile järgmistele tingimustele:

- 1) seda väljastatakse rahalise sissemakse eest saadud summa nimiväärtuses;
- 2) seda kasutatakse maksevahendina maksetehingute tegemiseks võlaõigusseaduse § 709 lõike 6 tähenduses;
- 3) seda aktsepteerib maksevahendina vähemalt üks isik, kes ise ei ole selle e- raha väljastaja.

(2) E- raha valdamise ajavahemiku eest ei tohi nõuda ega maksta intressi, muud tasu ega kohaldada muid soodustusi.

(3) Käesolevas seaduses e- raha ja e- raha asutuste kohta sätestatud ei kohaldata käesoleva seaduse § 4 lõike 1 punktis 10 nimetatud maksevahendite ja punktis 11 sätestatud maksetehingute suhtes.

(4) E- raha teenus käesoleva seaduse tähenduses on e- raha väljastamine ja e- raha väljastamise või haldamisega vahetult seotud lisateenus.

(5) [Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(6) E- raha ei käsitata hoiuse ega muu tagasimakstava vahendina krediidiasutuste seaduse § 4 tähenduses.

(7) E- raha võivad väljastada järgmised isikud (edaspidi *e- raha väljastaja*):

- 1) e- raha asutus käesoleva seaduse tähenduses;
- 2) [kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

- 3) krediidasutus krediidasutuste seaduse tähenduses;
- 4) Euroopa Keskpank ja lepinguriigi keskpank väljaspool nende ülesandeid rahandus- või riigiasutusena;
- 5) lepinguriik või selle regionaalse või kohaliku omavalitsuse üksus oma ülesandeid täites.

(8) E-raha võib levitada või tagasi võtta e-raha väljastaja või tema nimel tegutsev isik (edaspidi *edasimüüja*). Edasimüüja kasutamisel kohaldatakse e-raha asutuse suhtes käesoleva seaduse §-s 62 sätestatud tegevuse edasiandmisele esitatavaid nõudeid.

(9) Kui e-raha asutus osutab makseteenust edasimüüja kaudu, kohaldatakse e-raha asutuse suhtes käesoleva seaduse §-des 59–61 makseagentide kohta sätestatud.
[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

§ 7. E-raha asutus

(1) E-raha asutus on aktsiaselts või osaühing, kelle püsiv tegevus on enda nimel e-raha väljastamine.

(2) E-raha asutus võib lisaks e-raha väljastamisele tegeleda järgmisega:

- 1) makseteenuste osutamine;
- 2) makseteenuste osutamisega seotud laenu andmine, kui täidetud on käesoleva seaduse § 5 lõikes 4 sätestatud tingimused;
- 3) e-raha väljastamise või haldamisega või makseteenustega vahetult seotud lisateenuste osutamine;
- 4) maksesüsteemide haldamine;
- 5) muud e-raha väljastamisega mitteseotud tegevused, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.

(3) E-raha asutusel on keelatud anda laenu e-raha vastu saadud vahendite arvel või tagatisel.

(4) Kui e-raha asutus osutab makseteenust, kohaldatakse tema suhtes käesoleva seaduse § 5 lõikes 3 sätestatud.
[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

§ 8. Nime kaitse

(1) Sõna «makseasutus», selle tuletisi ja võõrkeelseid vasteid võib oma ärinimes kasutada üksnes makseasutus.

(2) Sõnaühendit «e-raha asutus», selle tuletisi ja võõrkeelseid vasteid võib oma ärinimes kasutada üksnes e-raha asutus.

§ 9. Konsolideerimisgrupp ning kontrollsuhe ja märkimisväärne seos

(1) Konsolideerimisgrupi käesoleva seaduse tähenduses moodustavad:

- 1) emaettevõtja koos tütarettevõtja või tütarettevõtjatega;
- 2) emaettevõtja koos tütarettevõtja või tütarettevõtjatega ning emaettevõtja või tema tütarettevõtjatega seotud ettevõtjad käesoleva paragrahvi lõike 4 punktis 1 nimetatud osaluse tähenduses;
- 3) äriühingud või muud juriidilised isikud, kes on ühtse juhtimise all vastavalt sõlmitud lepingule või asutamislepingu või põhikirja sätetele või kelle juhtimis- või järelevalveorganite koosseisu enamuse moodustavad konsolideeritud majandusaasta aruande kinnitamiseni samad isikud.

(2) Emaettevõtja käesoleva seaduse tähenduses on isik, kes väärtpaberituru seaduse § 10 kohaselt kontrollib vähemalt ühte äriühingut või muud juriidilist isikut (tütarettevõtja). Emaettevõtja tütarettevõtjate tütarettevõtjaid käsitatakse käesoleva seaduse tähenduses sama emaettevõtja tütarettevõtjatena.

(3) Käesolevas seaduses tähendab kontrollsuhe käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud emaettevõtja ja tütarettevõtja suhet.

(4) Käesolevas seaduses tähendab märkimisväärne seos olukorda, kus vähemalt kaks isikut on seotud:

- 1) osaluse kaudu, mille puhul äriühingus või muus juriidilises isikus omatakse vähemalt 20 protsenti aktsia-, osa- või algkapitalist või aktsiate või osadega määratud häälest;
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]
- 2) kontrollsuhte kaudu käesoleva paragrahvi lõike 3 tähenduses.

(5) Märkimisväärse seosena käsitatakse ka olukorda, kus vähemalt kaks isikut on kontrollsuhte kaudu ühe ja sama isikuga alaliselt seotud.

§ 10. Klient

(1) Makseasutuse klient käesoleva seaduse tähenduses on iga isik, kellele osutatakse makseteenust otse makseasutuse poolt või agendi vahendusel, ja isik, kes on makseasutuse või agendi poole pöördunud makseteenuse saamise eesmärgil.

(2) E-raha väljastaja klient käesoleva seaduse tähenduses on iga isik, kellele on väljastatud või väljastatakse e-raha otse e-raha väljastaja poolt või edasimüüja vahendusel, ja isik, kes on e-raha väljastaja või edasimüüja poole pöördunud e-raha omandamise eesmärgil.
[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

§ 11. Seaduse kohaldamisel makseteenuste pakkujatele tehtavad erandid

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(1) Makseasutusele, kes osutab üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 6 nimetatud teenust, ei kohaldata Finantsinspektsiooni otsuse alusel käesoleva seaduse peatükkides 3, 4, 6 ja 8 sätestatud, kui tema eelneva 12 kalendrikuu jooksul tehtud maksetehingute keskmine kogusumma ei ületa ühte miljonit eurot kuus.

(2) Makseasutusele, kes osutab mõnda käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 1–5 nimetatud makseteenust, ei kohaldata Finantsinspektsiooni otsuse alusel käesoleva seaduse peatükkides 3, 4, 6 ja 8 sätestatud, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- 1) vähem kui pool majandusaasta tuludest saadakse maksetehingute tegemisest;
- 2) eelneva 12 kalendrikuu jooksul tehtud maksetehingute keskmine kogusumma ei ületa kolme miljonit eurot kuus;
- 3) makseasutus ei osuta käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 6–8 nimetatud makseteenuseid.

(3) Makseasutusele, kes osutab üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 8 nimetatud makseteenust, ei kohaldata Finantsinspektsiooni otsuse alusel käesoleva seaduse peatükkides 4, 6, 8 ja 9 sätestatud.

(4) Finantsinspektsioon otsustab käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 nimetatud erandi kohaldamise tegevusloa andmise otsuses.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 ning lõike 2 punktides 1 ja 2 nimetatud maksetehingute hulka arvestatakse ka makseasutuse agentide tehtud maksetehingud. Nimetatud sätetes kindlaks määratud piirmäärade järgimist hinnatakse tegevusloa taotlemisel äriplaani põhjal.

(6) Makseasutus, kellele kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 2 sätestatud erandit, ei või vastavalt käesoleva seaduse 3. peatükis sätestatule asutada teises lepinguriigis filiaali ega osutada piiriüleseid teenuseid. [RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 12. Seaduse kohaldamisel e-raha teenuste osutajatele tehtavad erandid

(1) E-raha asutusele, kelle väljastatav e-raha vastab võlaõigusseaduse § 733¹² lõikes 1 sätestatud väikemaksevahendi määratlusele, ei kohaldata Finantsinspektsiooni otsuse alusel käesoleva seaduse peatükkides 3, 4, 6 ja 8 sätestatud, kui tema keskmine väljastatud e-raha maht ei ole suurem kui 500 000 eurot arvestatuna käesoleva paragrahvi lõike 2 kohaselt. Finantsinspektsioon otsustab käesolevas lõikes nimetatud erandi kohaldamise tegevusloa andmise otsuses.

(2) Keskmise väljastatud e-raha mahuna käsitatakse käesoleva seaduse tähenduses väljastatud e-rahaga seotud rahaliste kohustuste keskmist üldsummat iga kalendripäeva lõpus eelneva kuue kalendrikuu jooksul. Keskmist väljastatud e-raha mahtu arvestatakse iga kalendrikuu esimesel kalendripäeval ja seda kohaldatakse kõnealusel kalendrikuul.

(3) E-raha asutus, kellele kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud erandit, ei või vastavalt käesoleva seaduse 3. peatükis sätestatule asutada lepinguriigis filiaali, osutada piiriüleseid teenuseid ega levitada teises lepinguriigis e-raha edasimüüja kaudu.

(4) E-raha asutus, kellele kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud erandit, võib pakkuda makseteenuseid, kui ta täidab käesoleva seaduse § 11 lõikes 1 või 2 sätestatud tingimusi. [RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 13. Erandi taotlemine

[Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

2. peatükk TEGEVUSLOA TAOTLEMINE

§ 14. Tegevusluba ja tunnuskoode

[RT I, 31.12.2016, 1- jõust. 10.01.2017]

(1) Makseasutusena või e-raha asutusena tegutsemiseks peab äriühingul olema vastav tegevusluba.

(2) [Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Eestis asutatud äriühingule annab makseteenuste osutamise tegevusloa või e-raha väljastamise tegevusloa ning tunnistab selle kehtetuks Finantsinspektsioon oma otsusega.

(3¹) Käesoleva seaduse § 11 lõigetes 1–3 ja § 12 lõikes 1 nimetatud erandi (edaspidi *erand*) kohaldamist taotletakse tegevusloa taotluses.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3²) Kui erandi kohaldamise aluseks olnud tingimused ei ole enam täidetud, peab makseasutus või e-raha asutus sellest viivitamata teavitama Finantsinspeksiooni. Makseasutus ja e-raha asutus peavad 30 päeva jooksul teate esitamisest arvates:

- 1) taotlema tegevusloa andmise otsuse muutmist ja erandi kohaldamise lõpetamist või
 - 2) taotlema tegevusloa kehtetuks tunnistamist ning lõpetama makseteenuste ja e-raha teenuste osutamise.
- [RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3³) Käesoleva paragrahvi lõike 3² punktis 1 nimetatud taotlusele ja selle lahendamisele kohaldatakse käesoleva seaduse §-des 15–19 ja 23 tegevusloa kohta sätestatud. Kui makseasutus või e-raha asutus kinnitab erandi kohaldamise lõpetamise taotluses, et vastavalt käesoleva seaduse § 15 lõikele 1³ või 1⁴ esitatud dokumendid ja andmed on endiselt õiged, täielikud ja mitteeksitavad, tuleb need esitada uuesti üksnes Finantsinspeksiooni nõudmisel.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(4) Makseteenuste osutamise tegevusluba ja e-raha väljastamise tegevusluba on tähtajatud ning need ei ole teisele isikule üleantavad.

(5) Käesoleva seaduse § 3 lõike 6 punktides 2–6 nimetatud isikud ei pea makseteenuste osutamiseks tegevusluba taotlema.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(6) Käesoleva seaduse § 6 lõike 7 punktides 3–5 nimetatud isikud ei pea e-raha väljastamiseks tegevusluba taotlema.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(7) Makseasutuse või e-raha asutuse taotluse alusel väljastab Finantsinspeksioon tegevusloa andmisega tunnuskoodi kasutamise õiguse ja tunnuskoodi, mis on unikaalne kahenumbriline tunnus rahvusvahelises maksekonto numbris ning mis võimaldab maksejuhise täitmisel ja selle automaatsel töötlemisel makseasutuse või e-raha asutuse identifitseerida.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 15. Tegevusloa taotlemine

(1) Makseteenuste osutamise tegevusloa ja e-raha väljastamise tegevusloa taotlemiseks esitavad asutatava või tegutseva äriühingu (edaspidi *taotleja*) asutamislepingusse või äriregistri registrikaardile kantud juhatuse liikmed Finantsinspeksioonile kirjaliku taotluse (edaspidi *tegevusloa taotlus*) ning järgmised dokumendid ja andmed:

- 1) põhikirja ärakiri, tegutseva äriühingu puhul üldkoosoleku otsus põhikirja muutmise kohta ning põhikirja muudetud tekst;
- 2) äriühingu asutamise puhul asutamislepingu või -otsuse notariaalselt kinnitatud ärakiri;
- 3) aktsia- või osakapitali sissemaksmist või algkapitali olemasolu tõendav dokument;
- 4) tegevuskava, kus eelkõige kirjeldatakse kavandatavaid makseteenuseid või e-raha teenuseid;
- 5) käesoleva seaduse § 16 nõuetele vastav äriplaan;
- 6) taotleja algbilanss ning ülevaade tuludest ja kuludest või tegutseva äriühingu puhul bilanss ja kasumiaruanne tegevusloa taotluse esitamisele eelneva kuu lõpu seisuga ning olemasolu korral viimase kolme majandusaasta aruanded;
- 7) käesoleva seaduse 9. peatükis sätestatud kliendi varade hoidmise ja kaitse üldnõuete kohaldamise kirjeldus;
- 8) käesoleva seaduse §-s 50 sätestatud sise-eeskirjad ja raamatupidamise sise-eeskiri või nende projektid;
- 9) andmed kavandatavate teenuste osutamiseks vajalike infotehnoloogiliste ja muude vahendite ning süsteemide kohta;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

10) kirjeldus sisekontrolli süsteemi ja meetmete kohta, mis tagaks kohustuste täitmise seoses rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamisega ning raha ülekandmisel edastatava teabega maksja kohta;

11) taotleja organisatsioonilise struktuuri kirjeldus, mis sisaldab vajaduse korral tema agentide või filiaalide kasutamise või teenuse edasiandmise korra kirjeldust, samuti tema osalust nii riigisisestes kui ka rahvusvahelistes maksesüsteemides;

12) taotleja aktsionäride või liikmete nimekiri, milles on näidatud neist igäihe nimi, olemasolu korral registrikood või isikukood või selle puudumise korral sünniaeg ning andmed iga aktsionäri või liikme poolt omandatavate või talle kuuluvate aktsiate või osade ja häälte arvu kohta;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

13) käesoleva seaduse §-s 40 nimetatud andmed taotlejas olulist osalust omavate isikute kohta;

14) andmed taotleja juhtide kohta, mis sisaldavad neist igäihe ees- ja perekonnanime, isikukoodi või selle puudumise korral sünniaega, elukohta, hariduse kirjeldust, töö- ja ametikohtade täielikku loetelu ning juhatuse liikmete puhul nende vastutusvaldkonna kirjeldust, samuti juhtide usaldusväärst ja käesoleva seaduse nõuetele vastavust kinnitavad dokumendid, mida taotleja peab oluliseks esitada;

15) andmed äriühingute kohta, milles taotleja või tema juhi osalus on suurem kui 20 protsenti, kusjuures need andmed peavad sisaldama aktsia- või osakapitali suurust, tegevusalade loetelu ning taotleja ja iga juhi osaluse suurust;

16) andmed taotleja audiitori ja siseaudiitori kohta, mis sisaldavad nende nime, elu- või asukohta, isikukoodi või selle puudumise korral sünniaega või registrikoodi;

17) tegutseva äriühingu puhul omavahendite suurust tõendavad dokumendid koos vandeaudiitori aruandega; [RT I 2010, 9, 41- jõust. 08.03.2010]

18) kui taotleja soovib tegeleda maksesüsteemi haldamisega, Eesti Panga hinnang selle maksesüsteemi toimimise tehniliste, majanduslike ja juriidiliste põhimõtete ning maksesüsteemi tööd korraldavate reeglite kavandi kohta;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

19) turvapoliitika kirjeldus.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(1¹) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 19 nimetatud turvapoliitika kirjeldus sisaldab:

1) põhjalikku osutatavate makseteenustega seotud riskide hinnangut ning nende turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldust, mis on võetud tarvitusele klientidele piisava kaitse pakkumiseks väljaselgitatud ohtude, sealhulgas pettuse ning tundlike ja isikuandmete ebaseadusliku kasutamise eest;

2) selgitust, kuidas turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmetega, sealhulgas käesoleva seaduse § 63⁵ lõikes 1 nimetatud turvameetmetega, tagatakse andmekaitse ja tehnilise turvalisuse kõrge tase, muu hulgas infosüsteemide jaoks, mida kasutavad taotleja või kolmandad isikud, kellele antakse edasi makseteenuse osutamiseks seotud tegevusi või tööülesandeid.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(1²) Taotleja, kes taotleb tegevusluba käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 või 8 nimetatud makseteenuse osutamiseks, esitab koos taotlusega käesoleva seaduse §-s 63⁷ nimetatud vastutuskindlustuse või muu võrreldava tagatise olemasolu tõendava dokumendi. Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 7 sätestatud ei kohaldata taotleja suhtes, kes taotleb tegevusluba üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 nimetatud teenuse osutamiseks.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(1³) Taotleja, kes taotleb käesoleva seaduse § 11 lõikes 1 või 2 või § 12 lõikes 1 sätestatud erandi kohaldamist, esitab Finantsinspeksioonile üksnes käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–5, 7, 8, 10, 11, 14, 16 ja 19 ning lõikes 3 nimetatud andmed ja dokumendid.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(1⁴) Taotleja, kes taotleb käesoleva seaduse § 11 lõikes 3 sätestatud erandi kohaldamist, esitab Finantsinspeksioonile üksnes käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–5, 8, 14, 16 ja 19 ning lõikes 1² nimetatud andmed ja dokumendid, samuti käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud meetmete kirjelduse sise-eeskirja ja raamatupidamise sise-eeskirja kohta.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Kui tegevusloa taotluse menetlemise ajal toimuvad käesoleva paragrahvi lõigetes 1²–1⁴ nimetatud andmetes või dokumentides muudatused, esitab taotleja viivitamata pärast muudatuste tegemist või nendest teadasaamist Finantsinspeksioonile need andmed või dokumendid uuendatud kujul.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Taotleja esitab kirjelduse käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 7, 8, 10 ja 11 sätestatud dokumentide ja nende täitmise auditeerimiskorra ja organisatsioonilise korralduse kohta, mille ta on kehtestanud selleks, et rakendada kõiki vajalikke meetmeid oma klientide õigustatud huvide kaitsmiseks ja makseteenuste toimimise jätkuvuse ning usaldusvääruse tagamiseks.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(4) Valdkonna eest vastutav ministervõib määrusega kehtestada käesoleva paragrahvi lõigetes 1–1⁴ nimetatud andmetele ja dokumentidele esitatavad täpsemad nõuded.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 16. Äriplaan

(1) Äriplaan peab sisaldama taotleja kavandatava äritegevuse olemuse, organisatsioonilise ülesehituse, sisekontrolli süsteemi ja juhtimisstruktuuri kirjelduse ning plaanitavate teenuste osutamiseks seotud isikute õiguste, kohustuste ning vastutuse kirjelduse, samuti järgmiste asjaolude kirjelduse, prognoosi ja analüüsi:

- 1) tulude ja kulude suurust tegevusalade kaupa;
- 2) makseteenuste või e-raha teenuste osutamiseks seotud kohustused;
- 3) taotleja varade ning aktsia- või osakapitali suurust;
- 4) taotleja tegevuse tehnilise korralduse tase;
- 5) strateegia ja tegutsemiseks kavandatav turuosa;

- 6) kavandatav tegevus, osutatavad teenused ning pakutavad tooted, eeldatavad agendid või edasimüüjad ja kliendid ning konkurendid;
 - 7) aastabilansside ja finantsnäitajate plaanid, milles on muu hulgas nimetatud tulud, kulud, kasum ja rahavood ning nende aluseks olevad eeldused;
 - 8) riskide juhtimise üldpõhimõtted ja riskide juhtimise strateegia;
 - 9) investeerimispoliitika;
 - 10) muud tähtsust omavad asjaolud.
- [RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Äriplaani esitatakse vähemalt kolme aasta kohta.

(3) Finantsinspeksioonil on õigus nõuda äriplaani täiendamist, kui tema hinnangul:

- 1) ei ole äriplaanis esitatud finantsnäitajad ja muud andmed usaldusväärsed ning omavahendite minimaalsuurus, mis on arvatud äriplaanis planeeritud kohustusi arvestades, ei vasta makseasutusele või e-raha asutusele õigusaktidega kehtestatud nõuetele;
 - 2) ei ole äriplaani põhjal võimalik veenduda taotleja suutlikkuses rakendada usaldusväärselt tegutsemiseks kohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, vahendeid ning protseduure.
- [RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 17. Tegevusloa taotluse läbivaatamine

(1) Kui taotleja ei ole tegevusloa taotlemisel esitanud kõiki käesoleva seaduse §-s 15 nimetatud andmeid ja dokumente või need on ebaõiged, eksitavad või mittetäielikud või ei ole nõuetekohaselt vormistatud, on Finantsinspeksioonil õigus nõuda taotlejalt puuduste kõrvaldamist.

(2) Kui käesoleva seaduse §-s 15 nimetatud andmete ja dokumentide põhjal ei ole võimalik veenduda, kas tegevusloa taotlejal on makseteenuste või e-raha teenuste pakkumiseks piisavad võimalused ja kas ta vastab käesoleva seadusega või selle alusel antud õigusaktidega makseasutuse või e-raha asutuse suhtes kehtestatud nõuetele, või kui on vaja kontrollida muid taotlejaga seotud asjaolusid, võib Finantsinspeksioon nõuda lisaandmete ja -dokumentide esitamist.

(3) Taotleja esitatud andmete kontrollimiseks võib Finantsinspeksioon teostada kohapealset kontrolli, määrata ekspertiise ja erakorralist audiitorikontrolli, saada teavet riigiasutustelt ja kohaliku omavalitsusüksuste asutustelt, teostada päringuid riigi andmekogudest, saada taotleja juhtidelt, audiitoritelt, nende esindajatelt ning vajaduse korral kolmandatelt isikutelt suulisi selgitusi esitatud dokumentide sisu ja tegevusloa andmise otsustamisel tähtsust omavate asjaolude kohta.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 nimetatud andmed ja dokumendid esitatakse Finantsinspeksioonile tema poolt määratud mõistliku tähtaja jooksul.

(5) Kui taotleja ei ole kõrvaldanud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud puudusi ettenähtud tähtaja jooksul või ei ole tähtpäevaks esitanud Finantsinspeksiooni nõutud andmeid või dokumente, võib Finantsinspeksioon jätta tegevusloa taotluse läbi vaatamata. Taotluse läbi vaatamata jätmise korral tagastab Finantsinspeksioon esitatud dokumendid.

(6) Finantsinspeksioon teeb tegevusloa taotluse menetlemisel koostööd vastava lepinguriigi finantsjärelevalve asutusega, kui:

- 1) taotleja on lepinguriigis asutatud makseasutuse, e-raha asutuse, fondivalitseja, investeerimisfondi, investeerimisühingu, krediidiasutuse, kindlustusandja või muu finantsjärelevalve alla kuuluva isiku ema- või tütarettevõtja;
- 2) taotleja emaettevõtja tütarettevõtjaks on lepinguriigis asutatud makseasutus, e-raha asutus, fondivalitseja, investeerimisfond, investeerimisühing, krediidiasutus, kindlustusandja või muu finantsjärelevalve alla kuuluv isik;
- 3) taotleja ja lepinguriigis asutatud makseasutus, e-raha asutus, fondivalitseja, investeerimisfond, investeerimisühing, krediidiasutus, kindlustusandja või muu finantsjärelevalve alla kuuluv isik on ühe ja sama isiku kontrollitavad äriühingud.

§ 18. Tegevusloa andmise otsus

(1) Otsuse tegevusloa andmise või sellest keeldumise kohta teeb Finantsinspeksioon kolme kuu jooksul kõigi vajalike nõuetekohaste dokumentide ja andmete saamisest arvates, kuid mitte hiljem kui kuue kuu möödumisel tegevusloa taotluse saamisest arvates.

(2) Enne tegevusloa andmise või sellest keeldumise kohta otsuse tegemist konsulteerib Finantsinspeksioon vajaduse korral Eesti Pangaga.

(3) Finantsinspeksioon võib tegevusloa andmisel taotlejale kehtestada:

- 1) soodsamaid kõrvaltingimusi, millega lubatakse põhjendatuse korral taotlejal osaliselt kõrvale kalduda tegevusloa saamise aluseks olevatest asjaoludest;
- 2) käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tähtajast pikema tähtaja, mille jooksul peab taotleja viima ennast tegevusloa saamise aluseks olevate nõuetega kooskõlla.

(4) Kui esitatud dokumentidest ja andmetest nähtub, et makseteenustega mitteseotud teenuste osutamine takistab makseasutuse või e-raha asutuse üle vajalikul tasemel järelevalve teostamist või taotleja äriplaanis kavandatud teenustega seotud riskid ei ole piisavalt kaetud, sealhulgas tema organisatsiooniline ülesehitus ja juhtimisstruktuur ei ole piisavad makseasutuse või e-raha asutuse järjepidevaks tegevuseks ning tema siseprotseduurid ja -kontroll ei taga piisavat riskide juhtimist, võib Finantsinspeksioon taotleja klientide huvide kaitseks lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tegevusloa andmisel ette näha taotlejale kõrvaltingimusi, millega:

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

- 1) piiratakse makseteenuste või e-raha teenuste või nendega seotud kõrvalteenuste osutamist;
- 2) nõutakse makseteenuste osutamisega samal ajal osutatavate mitteseotud teenuste osutamiseks eraldi tütarettevõtja asutamist.

(5) Tegevusloa kohta tehtavas otsuses märgitakse vähemalt:

- 1) selle isiku nimi ja registrikood, kelle kohta otsus tehakse;
- 2) selle teenuse liik või liigid, mille kohta otsus tehakse;
- 2¹) erandi kohaldamine, kui vastav taotlus rahuldatakse;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

- 3) otsuse tegemise ja jõustumise kuupäev.

(6) Tegevusloa andmise või sellest keeldumise otsuse toimetab Finantsinspeksioon viivitamata taotlejale kätte.

§ 19. Tegevusloa andmisest keeldumise alused

(1) Finantsinspeksioonil on õigus keelduda taotlejale tegevusloa andmisest, kui:

- 1) taotleja ei vasta käesoleva seadusega või selle alusel antud õigusaktidega makseasutuse või e-raha asutuse suhtes kehtestatud nõuetele;
 - 2) ei ole tõendatud asutamisel oleva äriühingu aktsia- või osakapitali täieliku sissemaksamise võimalikkus;
 - 3) taotlejal ei ole piisavalt vahendeid ja kogemusi, mis on vajalikud järjepidevaks tegutsemiseks makseasutusena või e-raha asutusena;
 - 4) taotleja omavahendite minimaalsuurus, mis on arvatud käesoleva seaduse §-s 16 sätestatud äriplaanis planeeritud kohustusi arvestades, ei vasta makseasutusele või e-raha asutusele õigusaktidega kehtestatud nõuetele;
 - 5) taotleja juhid, audiitor, aktsionärid, osanikud või liikmed ei vasta käesolevas seaduses või nende alusel antud õigusaktides sätestatud nõuetele;
- [RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]
- 6) taotleja ja teise isiku vaheline märkimisväärne seos takistab taotleja üle piisava järelevalve teostamist või see on takistatud teise riigi, kus isik, kellega taotlejal on märkimisväärne seos, on asutatud, õigusaktidest tulenevate nõuete või nende rakendamise tõttu;
 - 7) taotleja esitatud andmetest selgub, et ta kavatses tegutseda peamiselt teises lepinguriigis;
 - 8) käesoleva seaduse §-s 50 sätestatud sise-eeskirjad ei ole makseasutuse või e-raha asutuse tegevuse reguleerimiseks piisavalt täpsed või üheselt mõistetavad;
 - 9) taotlejat või tema juhti on karistatud majandusalase, ametialase, varavastase või avaliku usalduse vastase süüteo eest või terrorikuriteo või selle toimepanemisele suunatud tegevuse rahastamise või toetamise eest ja vastavad karistusandmed ei ole karistusregistri seaduse kohaselt karistusregistrist kustutatud.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 sätestatu hindamisel arvestatakse muu hulgas:

- 1) taotleja tegevuse organisatsioonilise ja tehnilise korralduse taset;
- 2) taotleja juhtimisega seotud isikute haridust, nende töökogemust, ärisidemeid, usaldusväarsust ja reputatsiooni;
- 3) käesoleva seaduse §-s 16 sätestatud äriplaani adekvaatsust ja piisavust;
- 4) taotleja, tema emaettevõtja ja teiste taotlejaga samasse konsolideerimisgruppi kuuluvate isikute tegevust, finantsseisundit, reputatsiooni ja kogemusi.

(3) Kui taotleja on esitanud taotluse kohaldada käesoleva seaduse § 11 lõikes 1 või 2 või § 12 lõikes 1 nimetatud erandit, on Finantsinspeksioonil lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud juhtudele õigus keelduda taotlejale tegevusloa andmisest, kui erandi kohaldamisega kaasneb klientide huvide, raharingluse, rahaturu toimimise või maksesüsteemi stabiilsuse või usaldusväarsuse kahjustamise oluline risk.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 20. Tegevusloa andmise otsuse muutmine

[Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 21. Tegevusloa kehtivuse lõppemine

Tegevusloa kehtivus lõpeb:

- 1) makseasutuse või e-raha asutuse lõpetamise otsuse tegemisel;
- 2) tegevusloa kehtetuks tunnistamisel;
- 3) makseasutuse või e-raha asutuse ühendamisel – ühendataval isikul;

- 4) uue makseasutuse või e-raha asutuse asutamisel ühinemise teel – ühinevatel isikutel;
- 5) makseasutuse või e-raha asutuse pankroti väljakuulutamisel.

§ 22. Tegevusloa ja tunnuskoodi kehtetuks tunnistamine

[RT I, 31.12.2016, 1- jõust. 10.01.2017]

(1) Tegevusloa kehtetuks tunnistamine on tegevusloaga antud õiguse äravõtmine.

(2) Finantsinspeksioon võib tegevusloa kehtetuks tunnistada, kui:

- 1) makseasutus või e-raha asutus ei ole alustanud tegevust 12 kuu jooksul tegevusloa andmisest arvates või tema asutajad on oma tegevusega näidanud, et makseasutus või e-raha asutus ei suuda tegevust alustada nimetatud aja jooksul, või tema tegevus on peatunud kauemaks kui kuueks järjestikuseks kuuks;
- 2) makseasutus või e-raha asutus on tegevusloa taotlemisel esitanud valeandmeid, millel oli loa andmise otsustamisel oluline tähendus, samuti muul juhul, kui makseasutus või e-raha asutus on esitanud või tema eest on esitatud Finantsinspeksioonile valeandmeid;
- 3) makseasutus või e-raha asutus ei vasta kehtivatele tegevusloa andmise tingimustele;
- 3¹) makseasutus või e-raha asutus ei täida käesoleva seaduse § 14 lõikes 3² sätestatud kohustusi;
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]
- 3²) keeldutakse käesoleva seaduse § 14 lõike 3² punktis 1 nimetatud taotluse alusel tegevusloa andmise otsuse muutmisest ja erandi kohaldamise lõpetamisest;
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]
- 4) ilmnevad käesoleva seaduse § 19 lõike 1 punktis 5 sätestatud asjaolud;
- 5) makseasutus või e-raha asutus on korduvalt või olulisel määral rikkunud tema tegevust reguleerivates õigusaktides sätestatud;
- 6) makseasutust või e-raha asutust või tema juhti on karistatud majandusalase, ametialase, varavastase või avaliku usalduse vastase süüteo eest või terrorikuriteo või selle toimepanemisele suunatud tegevuse rahastamise või toetamise eest ja vastavad karistusandmed ei ole karistusregistri seaduse kohaselt karistusregistrist kustutatud;
- 7) makseasutus või e-raha asutus ei ole järginud käesoleva seaduse § 18 lõikes 4 nimetatud kõrvaltingimusi;
- 8) makseasutus või e-raha asutus avaldab oma tegevuse või juhtide kohta oluliselt ebaõiget või eksitavat teavet või reklaami;
- 9) makseasutus või e-raha asutus ei ole võimeline täitma endale võetud kohustusi või tema tegevus kahjustab muul põhjusel klientide huve, raharinglust, rahaturu toimimist või maksesüsteemi stabiilsust või usaldusväarsust oluliselt;
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]
- 10) makseasutuse või e-raha asutuse omavahendite suurus ei vasta käesolevas seaduses või selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuetele;
- 10¹) makseasutusel, kes osutab käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 või 8 nimetatud makseteenust, ei ole käesoleva seaduse §-le 63⁷ vastavat vastutuskindlustust või garantiilepingut;
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]
- 11) makseasutus või e-raha asutus kuulub konsolideerimisgruppi, mille struktuur ei võimalda saada konsolideeritud järelevalveks vajalikku informatsiooni, või makseasutusega või e-raha asutusega samasse konsolideerimisgruppi kuuluv äriühing tegutseb välisriigi õigusaktide alusel ja seetõttu on piisava järelevalve teostamine takistatud;
- 12) makseasutuse või e-raha asutuse ja muu isiku vahel olev märkimisväärne seos takistab piisava järelevalve teostamist;
- 13) makseasutus või e-raha asutus on toime pannud rahapesu või rahastanud või toetanud terrorikuriteo toimepanemist või rikub rahapesu ning terrorismi rahastamise tõkestamiseks õigusaktidega kehtestatud korda;
- 14) ilmneb, et makseasutus või e-raha asutus on valinud tegevusloa taotlemise ja registreerimise kohaks Eesti eesmärgiga hoida kõrvale teises lepinguriigis, kus ta peamiselt tegutseb, makseasutusele või e-raha asutusele kehtestatud rangemate nõuete täitmisest;
- 15) lepinguriigi või kolmanda riigi finantsjärelevalve asutuse poolt Finantsinspeksioonile esitatud teabe kohaselt on makseasutus või e-raha asutus rikkunud lepinguriigi või kolmanda riigi õigusaktis sätestatud või nende riikide finantsjärelevalve asutuste poolt esitatud tingimusi;
- 16) makseasutus või e-raha asutus ei ole ettenähtud tähtpäevaks või ettenähtud ulatuses täitnud Finantsinspeksiooni ettekirjutust.

(3) Enne käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud alusel tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsustamist võib Finantsinspeksioon teha makseasutusele või e-raha asutusele ettekirjutuse, andes tähtaja kehtetuks tunnistamise põhjuseks olevate puuduste kõrvaldamiseks.

(4) Tegevusloa tunnistatakse kehtetuks makseasutuse või e-raha asutuse taotluse alusel, kui ta ei soovi enam osutada käesoleva seaduse § 3 lõikes 1 või § 6 lõike 3 punktis 1 nimetatud teenuseid.

(5) Finantsinspeksioon võib keelduda käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud taotluse alusel tegevusloa kehtetuks tunnistamisest, kui on põhjendatud alus arvata, et tegevusloa kehtetuks tunnistamine võib kahjustada makseasutuse või e-raha asutuse klientide või teiste võlausaldajate õigustatud huve.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud taotluse vaatab Finantsinspeksioon läbi ning teeb otsuse tegevusloa kehtetuks tunnistamise või sellest keeldumise kohta kahe kuu jooksul taotluse saamisest arvates.

(7) Otsus tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta toimetatakse viivitamata otsuse adressaadile kätte.

(8) Finantsinspeksioon tunnistab kehtetuks käesoleva seaduse § 14 lõikes 7 nimetatud tunnuskoodi ja selle kasutamise õiguse tegevusloa kehtetuks tunnistamisel, lõppemisel või muul mõjuval põhjusel.
[RT I, 31.12.2016, 1- jõust. 10.01.2017]

§ 23. Avalikkuse teavitamine

(1) Tegevusloa andmise, selle muutmise ning kehtetuks tunnistamise, samuti käesoleva seaduse §-des 25 ja 32 sätestatud lubade andmise ja kehtetuks tunnistamise teeb Finantsinspeksioon avalikult teatavaks oma veebilehel hiljemalt otsuse jõustumisele järgneval tööpäeval.

(2) Käesoleva seaduse §-s 22 sätestatud alusel tehtud tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsuse teeb Finantsinspeksioon avalikult teatavaks lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 ettenähtule veel vähemalt ühes üleriigilise levikuga päevalehes.

3. peatükk

MAKSEASUTUSE JA E-RAHA ASUTUSE TEGUTSEMINE VÄLISRIIGIS NING VÄLISRIIGI MAKSEASUTUSE JA E-RAHA ASUTUSE TEGUTSEMINE EESTIS

§ 24. Makseasutuse ja e-raha asutuse tegevus välisriigis

(1) Eestis asutatud ning tegevusloa omav makseasutus või e-raha asutus võib välisriigis osutada käesoleva seaduse § 3 lõikes 1 või § 6 lõikes 4 nimetatud teenust, asutades selleks filiaali või osutades piiriülest teenust, sealhulgas agendi või edasimüüja (edaspidi käesolevas peatükis koos *agent*) vahendusel.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Teises lepinguriigis Eesti makseasutuse ja e-raha asutuse poolt teenuste osutamisele kohaldatakse käesoleva seaduse §-s 29 sätestatud.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Eesti makseasutuse ja e-raha asutuse poolt käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud välisriigis (edaspidi *kolmandas riigis*) teenuste osutamisele kohaldatakse käesoleva seaduse §-des 25–28, § 29 lõigetes 1, 2, 8 ja 10 ning § 92 lõigetes 1¹ ja 1² sätestatud.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(4) Piiriülene teenus on makseasutuse või e-raha asutuse osutatav teenus, mida makseasutus või e-raha asutus osutab riigis, kus tema või tema filiaal ei ole registreeritud.

(5) Teenuste osutamisel välisriigis peavad makseasutus ja e-raha asutus järgima käesolevas seaduses ning selle alusel antud õigusaktides ja välisriigi õigusaktides sätestatud nõudeid.

§ 25. Makseasutuse ja e-raha asutuse filiaal kolmandas riigis

(1) Makseasutus või e-raha asutus, kes soovib asutada filiaali kolmandas riigis, taotleb Finantsinspeksioonilt sellekohase loa (edaspidi käesolevas peatükis *filiaali asutamise luba*).

(2) Kolmandas riigis filiaali asutamise loa taotlemiseks esitab makseasutus või e-raha asutus Finantsinspeksioonile kirjaliku taotluse (edaspidi käesolevas peatükis *taotlus*) ning järgmised andmed ja dokumendid:

- 1) selle kolmanda riigi nimi, kus soovitakse filiaal asutada;
- 2) filiaali asukoha aadress kolmandas riigis;
- 3) käesoleva seaduse §-s 16 sätestatud nõuetele vastav äriplaan filiaalina kolmandas riigis tegutsemise kohta;
- 4) käesoleva seaduse § 15 lõike 1 punktis 14 nimetatud andmed filiaali juhtide kohta.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud andmed ja dokumendid esitatakse eesti keeles. Finantsinspeksiooni nõudmisel esitatakse andmed ja dokumendid koos vandetõlgi tehtud tõlkega selle kolmanda riigi ametlikku keelde või ühte ametlikest keeltest, kus makseasutus või e-raha asutus soovib filiaali asutada.
[RT I, 23.12.2013, 1- jõust. 01.01.2020]

§ 26. Filiaali asutamise loa taotluse menetlemine ja loa andmise otsus

(1) Filiaali asutamise loa taotluse menetlemisele ning esitatud andmete, taotleja finantsseisundi, organisatsioonilise ülesehituse ja tehniliste süsteemide ning filiaali asutamiseks piisavate vahendite olemasolu kontrollimisele kohaldatakse käesoleva seaduse §-s 17 sätestatud.

(2) Otsuse filiaali asutamise loa andmise või sellest keeldumise kohta teeb Finantsinspeksioon kahe kuu jooksul arvates kõigi vajalike andmete ja dokumentide saamisest, kuid mitte hiljem kui kolme kuu möödumisel vastava taotluse saamisest arvates.

(3) Otsuse filiaali asutamise loa andmise või sellest keeldumise kohta teeb Finantsinspeksioon viivitamata makseasutusele või e-raha asutusele teatavaks.

§ 27. Filiaali asutamise loa andmisest keeldumise alused

Finantsinspeksioon võib keelduda filiaali asutamise loa andmisest, kui:

- 1) filiaali juhid ei vasta käesolevas seaduses makseasutuse või e-raha asutuse juhtide suhtes kehtestatud nõuetele;
- 2) filiaali asutamise loa taotlemisel esitatud andmed või dokumendid ei vasta käesolevas seaduses või selle alusel kehtestatud õigusaktis sätestatud nõuetele või need on ebaõiged, eksitavad või puudulikud;
- 3) makseasutuse või e-raha asutuse finantsseisund, organisatsiooniline ülesehitus ja muud võimalused ei ole piisavad äriplaanis nimetatud teenuste osutamiseks kolmandas riigis;
- 4) filiaali asutamine kolmandas riigis või makseasutuse või e-raha asutuse esitatud äriplaani rakendamine võib kahjustada makseasutust või e-raha asutust, tema aktsionäride huve, makseasutuse või e-raha asutuse finantsseisundit või tegevuse usaldusväärsust Eestis, teises lepinguriigis või kolmandas riigis;
- 5) kolmanda riigi finantsjärelevalve asutusel ei ole õiguslikku alust või võimalusi Finantsinspeksiooniga koostöö tegemiseks, mille tagajärjel ei ole Finantsinspeksioonil võimalik teostada vajalikul tasemel järelevalvet kolmandas riigis asutatud filiaali üle.

§ 28. Filiaali asutamise loa kehtetuks tunnistamine

(1) Finantsinspeksioon võib tunnistada kolmandas riigis filiaali asutamise loa kehtetuks, kui:

- 1) makseasutus või e-raha asutus on filiaali asutamise loa taotlemisel esitanud valeandmeid, millel oli loa andmise otsustamisel oluline tähendus, samuti muul juhul, kui makseasutus või e-raha asutus on esitanud või tema eest on esitatud Finantsinspeksioonile valeandmeid;
- 2) makseasutus või e-raha asutus on olulisel määral rikkunud asjaomase kolmanda riigi õigusaktide nõudeid ja see võib kahjustada makseasutuse või e-raha asutuse klientide huve;
- 3) makseasutus või e-raha asutus või tema filiaal ei vasta kehtivatele filiaali asutamise loa saamise tingimustele;
- 4) makseasutus või e-raha asutus ei esita filiaali kohta nõuetekohaseid aruandeid;
- 5) makseasutuse või e-raha asutuse või tema filiaali juhti on karistatud majandusalase, ametialase, varavastase või avaliku usalduse vastase süüteo eest või terrorikuriteo või selle toimepanemisele suunatud tegevuse rahastamise või toetamise eest ning karistusandmed ei ole karistusregistri seaduse kohaselt karistusregistrist kustutatud;
- 6) makseasutus või e-raha asutus ei ole ettenähtud tähtpäevaks või ettenähtud ulatuses täitnud Finantsinspeksiooni ettekirjutust;
- 7) filiaali tegevusest tulenevad riskid on oluliselt suuremad kui makseasutuse või e-raha asutuse tegevusest tulenevad riskid;
- 8) makseasutuse või e-raha asutuse tegevusluba on kehtetuks tunnistatud;
- 9) ilmnevad käesoleva seaduse §-s 27 sätestatud asjaolud.

(2) Filiaali asutamise loa kehtetuks tunnistamise otsuse teeb Finantsinspeksioon makseasutusele või e-raha asutusele ning kolmanda riigi finantsjärelevalve asutusele viivitamata teatavaks.

(3) Pärast filiaali asutamise loa kehtetuks tunnistamisest teadasaamist lõpetab makseasutus või e-raha asutus teenuste osutamise selles kolmandas riigis asutatud filiaali kaudu hiljemalt Finantsinspeksiooni määratud tähtpäevaks.

§ 29. Teises lepinguriigis filiaali asutamine ja piiriülene teenuste osutamine

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(1) Kui makseasutus või e-raha asutus soovib asutada teises lepinguriigis filiaali või osutada teises lepinguriigis piiriüleselt teenust, esitab ta Finantsinspeksioonile avalduse ning järgmised andmed ja dokumendid:

- 1) selle lepinguriigi nimi, kus kavatakse filiaal asutada või teenust osutada (edaspidi *sihtriik*);
- 2) tegevuskava, mis sisaldab andmeid kõigi sihtriigis osutatavate teenuste kohta, ja käesoleva seaduse § 62 lõikes 1 nimetatud teavitus, kui seoses filiaali asutamise või teenuste piirülese osutamisega antakse sihtriigis tegevusi või tööülesandeid edasi kolmandale isikule;
- 3) agentide kasutamise korral käesoleva seaduse § 59 lõikes 2 nimetatud andmed;
- 4) filiaali asutamise korral filiaali asukoha aadress sihtriigis, organisatsioonilise struktuuri kirjeldus ning juhtimise eest vastutavate isikute nimed ja isikukoodid või nende puudumise korral sünniajad ja elukohad;

5) filiaali asutamise korral käesoleva seaduse §-s 16 sätestatud nõuetele vastav äriplaan filiaalina lepinguriigis tegutsemise kohta, käesoleva seaduse §-le 50, välja arvatud lõike 3 punktid 9–13, vastavad filiaali sise-eeskirjad ning filiaalis rakendatav raamatupidamise sise-eeskiri.

(2) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1, 10 ja 11 nimetatud andmed ning dokumendid esitatakse eesti keeles. Finantsinspektsiooni nõudmisel esitatakse andmed ja dokumendid koos vandetõlgi tehtud tõlkega selle lepinguriigi ametlikku keelde või ühte ametlikest keeltest, kus makseasutus või e-raha asutus soovib filiaali asutada.

[RT I, 23.12.2013, 1- jõust. 01.01.2020; muudetud (RT I, 07.12.2017, 1)]

(3) Finantsinspektsioon on kohustatud ühe kuu jooksul kõigi nõutud andmete ja dokumentide saamisest arvates: 1) edastama käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmed ja dokumendid sihtriigi finantsjärelevalve asutusele Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35–127) artikli 28 lõikes 5 nimetatud Euroopa Komisjoni rakendusmääruses sätestatud korras või

2) tegema otsuse andmete ja dokumentide edastamisest keeldumise kohta.

(4) Andmete ja dokumentide edastamise või sellest keeldumise otsuse teeb Finantsinspektsioon viivitamata makseasutusele või e-raha asutusele teatavaks.

(5) Finantsinspektsioon võib teha otsuse käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmete ja dokumentide edastamisest keeldumise kohta, kui tema hinnangul esineb vähemalt üks järgmistest asjaoludest:

1) makseasutuse või e-raha asutuse finantsseisund, organisatsiooniline ülesehitus või muud võimalused ei ole piisavad tegevuskavas nimetatud teenuste osutamiseks sihtriigis;

2) filiaali asutamine või makseasutuse või e-raha asutuse esitatud tegevuskava rakendamine võib kahjustada tema klientide huve, tema finantsseisundit või tegevuse usaldusväärsust;

3) edastamiseks esitatud andmed või dokumendid on ebaõiged või eksitavad või ei vasta käesolevas seaduses sätestatud nõuetele;

4) filiaali asutamine, agendi kasutamine või makseasutuse või e-raha asutuse esitatud tegevuskava rakendamine võib olla seotud rahapesu või terrorismi rahastamisega või selle katsega või suurendab selliseid riske.

(6) Pärast sihtriigi finantsjärelevalve asutuselt hinnangu saamist makseasutuse või e-raha asutuse käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide ja andmete kohta ning hiljemalt kolm kuud pärast nende dokumentide ja andmete saamist Finantsinspektsioon:

1) kannab filiaali või agendi käesoleva seaduse §-s 105 nimetatud nimekirja või kiidab heaks sihtriigis muul viisil teenuste osutamise;

2) teeb otsuse, millega keeldub käesoleva lõike punktis 1 nimetatud toimingu tegemisest või heakskiidu andmisest, kui sihtriigi finantsjärelevalve asutuse hinnang viitab mõne käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud asjaolu esinemisele.

(7) Finantsinspektsioon teeb käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud otsuse, toimingute tegemise ja heakskiidu andmise viivitamata teatavaks makseasutusele või e-raha asutusele ja sihtriigi finantsjärelevalve asutusele. Kui Finantsinspektsiooni otsus kaldub kõrvale sihtriigi finantsjärelevalve asutuse hinnangust käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide ja andmete kohta, esitab ta sihtriigi finantsjärelevalve asutusele kõrvalekaldumise põhjendused.

(8) Agent või filiaal võib sihtriigis osutada teenuseid alates käesoleva seaduse §-s 105 nimetatud nimekirja kandmisest. Muul viisil võib Eesti makseasutus või e-raha asutus sihtriigis teenuseid osutada alates käesoleva paragrahvi lõike 6 punktis 1 nimetatud heakskiidu andmise teatavaks tegemisest sihtriigi finantsjärelevalve asutusele.

(9) Enne tegevuse alustamist teatab makseasutus või e-raha asutus Finantsinspektsioonile kuupäeva, millal agent või filiaal sihtriigis teenuste osutamist alustab. Finantsinspektsioon teeb nimetatud kuupäeva viivitamata sihtriigi finantsjärelevalve asutusele teatavaks.

(10) Makseasutus või e-raha asutus teavitab viivitamata Finantsinspektsiooni muudatusest käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmetes või dokumentides, võimaluse korral vähemalt üks kuu enne muudatuse rakendamist. Finantsinspektsioon teavitab muudatusest sihtriigi finantsjärelevalve asutust.

(11) Sihtriigis uue filiaali asutamiseks või uue agendi kasutuselevõtmiseks esitab makseasutus või e-raha asutus Finantsinspektsioonile avalduse ning asjakohased käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide ja andmete täiendused. Avalduse lahendamisele ja uue agendi või filiaali teenuste osutamise alustamisele kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõigetes 3–9 sätestatud.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 30. Piiriüleste teenuste osutamine

§ 31. Välisriigi makseasutuse ja e-raha asutuse tegevus Eestis

(1) Isik, kes päritoluriigi õigusaktide kohaselt võib osutada käesoleva seaduse § 3 lõikes 1 nimetatud või § 6 lõike 3 punktis 1 nimetatud teenust, võib päritoluriigis väljastatud tegevusloa alusel Eestis osutada samasugust teenust, asutades selleks filiaali või osutades Eestis piiriülest teenust, sealhulgas agendi vahendusel. Päritoluriigiks käesoleva seaduse tähenduses peetakse riiki, kus vastav isik on asutatud.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isikule, kes on asutatud teises lepinguriigis ning kes vastab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2015/2366/EL või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7–17) makseasutustele või e-raha asutustele kehtestatud nõuetele, kohaldatakse käesoleva seaduse §-s 35 sätestatud.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isikule, kes ei vasta käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud nõuetele (edaspidi *kolmanda riigi makseasutus või e-raha asutus*), kohaldatakse käesoleva seaduse §-des 32–34 sätestatud.

(4) Piiriülene teenus käesoleva paragrahvi tähenduses on teenus, mida Eestis osutab isik, kes ise või kelle filiaal ei ole registreeritud Eestis. Käesoleva seaduse §-s 35 piiriülese teenuse kohta sätestatud kohaldatakse ka juhul, kui piiriülest teenust pakutakse Eestis tegutseva agendi kaudu.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(5) Makseteenuse või e-raha teenuse osutamisel Eestis peab välisriigi isik järgima käesoleva seadusega ja selle alusel tema tegevuse suhtes kehtestatud nõudeid ning muid Eesti õigusaktidest tulenevaid nõudeid Eestis tegutsemise kohta.

§ 32. Kolmanda riigi makseasutuse ja e-raha asutuse filiaal Eestis ning piiriüleste teenuste osutamine Eestis

(1) Kolmanda riigi makseasutus või e-raha asutus on kohustatud Eestis filiaali asutamiseks või piiriüleste teenuste osutamiseks taotlema Finantsinspeksioonilt loa (edaspidi käesolevas paragrahvis ning §-des 33 ja 34 *luba*).

(2) Loa taotlemisel esitatakse Finantsinspeksioonile kirjalik taotlus ning järgmised andmed ja dokumendid:

- 1) makseasutuse või e-raha asutuse nimi ja aadress;
- 2) käesoleva seaduse § 15 lõike 1 punktis 14 sätestatud andmed makseasutuse või e-raha asutuse juhtide kohta ning filiaali asutamise korral ka selle juhtide kohta;
- 3) käesoleva seaduse §-s 40 sätestatud andmed ja dokumendid makseasutuses või e-raha asutuses olulist osalust omavate aktsionäride kohta;
- 4) makseasutusele või e-raha asutusele väljastatud tegevusloa ulatus ning tegevusloa väljastanud asutuse andmed;
- 5) filiaali asutamise korral selle ärinimi ja aadress;
- 6) äriseadustiku § 386 lõike 2 punktides 1, 3, 4 ja 5 nimetatud andmed ja dokumendid;
- 7) olemasolu korral kahe viimase majandusaasta aruanded;
- 8) käesoleva seaduse §-s 16 sätestatud tingimustele vastav äriplaan, milles näidatakse kõik makseasutuse või e-raha asutuse Eestis osutatavad teenused;
- 9) agendi olemasolu korral tema isikuandmed.

(3) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud andmetele tuleb kolmanda riigi makseasutusel või e-raha asutusel Finantsinspeksioonile esitada päritoluriigi finantsjärelevalve asutuse:

- 1) nõusolek filiaali asutamiseks või piiriüleste teenuste osutamiseks Eestis;
- 2) kinnitus selle kohta, et makseasutusel või e-raha asutusel on päritoluriigis kehtiv tegevusluba ning tema tegevus on korrektne ja kooskõlas hea tavaga;
- 3) andmed makseasutuse või e-raha asutuse finantsseisundi, sealhulgas omavahendite suuruse kohta ning päritoluriigis makseasutuse või e-raha asutuse klientide suhtes rakendatava tarbijakaitseskeemi kirjeldus.

(4) Käesolevas paragrahvis nimetatud võõrkeelsed andmed ja dokumendid esitatakse koos vandetõlgi tehtud eestikeelse tõlkega. Finantsinspeksiooni nõusolekul võib nimetatud andmed ja dokumendid esitada ka mõnes muus keeles.

[RT I, 23.12.2013, 1- jõust. 01.01.2020]

§ 33. Loa taotluse menetlemine ja loa kehtetuks tunnistamine

(1) Loa taotluse menetlemisele ja andmete kontrollimisele, loa andmisele ja kehtetuks tunnistamisele ning filiaali tunnuskoodi ja selle kasutamise õiguse väljastamisele ja kehtetuks tunnistamisele kohaldatakse käesoleva seaduse § 14 lõikes 7 ning §-des 17–19 ja 22–23 sätestatud, kui käesolevast paragrahvist ei tulene teisiti.

[RT I, 31.12.2016, 1- jõust. 10.01.2017]

(2) Lisaks käesoleva seaduse §-s 19 sätestatud alustele võib Finantsinspeksioon keelduda loa andmisest, kui kolmanda riigi finantsjärelevalve asutus ei taga piisavat järelevalvet taotleja üle või kolmanda riigi finantsjärelevalve asutusel ei ole õiguslikku alust või võimalusi koostööks Finantsinspeksiooniga.

(3) Finantsinspeksioon võib tunnistada loa kehtetuks, kui ilmnevad käesoleva seaduse §-s 19 või käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud asjaolud.

(4) Finantsinspeksioon võib keelduda loa kehtetuks tunnistamisest, kui makseasutuse või e-raha asutuse klientidel on nõudeid filiaali või kolmanda riigi makseasutuse või e-raha asutuse vastu või loa kehtetuks tunnistamine kahjustaks makseasutust või e-raha asutust või tema aktsionäride või klientide huve.

§ 34. Loa muutmise

(1) Kolmanda riigi makseasutus või e-raha asutus, kes soovib osutada Eestis teenuseid, mida ei ole nimetatud loa taotlemisel esitatud äriplaanis, taotleb Finantsinspeksioonilt loa muutmist.

(2) Loa muutmiseks esitab kolmanda riigi makseasutus või e-raha asutus Finantsinspeksioonile käesoleva seaduse § 32 lõike 2 punktides 1–5 ja 8 nimetatud andmed ja dokumendid.

(3) Filiaali asutamise loa muutmise taotluse menetlemisele, andmete kontrollimisele ning loa muutmise otsustamisele kohaldatakse käesoleva seaduse §-des 17–19 sätestatud.

§ 35. Teise lepinguriigi makseasutuse ja e-raha asutuse filiaali asutamine ning piiriüleste teenuste osutamine Eestis

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(1) Lepinguriigi makseasutus või e-raha asutus, kes soovib Eestis asutada filiaali või osutada piiriülesteid teenuseid, teavitab sellest finantsjärelevalve asutust päritoluriigis. Koos teavitusega esitatakse vastavalt päritoluriigi õigusele Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artikli 28 lõikes 1 nimetatud andmed ja dokumendid.

(2) Finantsinspeksioonil on õigus nõuda, et lepinguriigi makseasutus esitab temale käesoleva paragrahvi lõigetes 1, 7 ja 8 nimetatud võrdkeelsete andmete ja dokumentide vandetõlgi tehtud eestikeelse tõlke.
[RT I, 23.12.2013, 1- jõust. 01.01.2020; muudetud (RT I, 07.12.2017, 1)]

(3) Kui päritoluriigi finantsjärelevalve asutus edastab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmed ja dokumendid Finantsinspeksioonile, teavitab Finantsinspeksioon päritoluriigi finantsjärelevalve asutust nende kättesaamisest.

(4) Ühe kuu jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide ja andmete kättesaamisest arvates esitab Finantsinspeksioon päritoluriigi finantsjärelevalve asutusele oma põhjendatud hinnangu järgmiste asjaolude kohta:

- 1) kas filiaali asutamine, agendi kasutamine või teenuste piiriline osutamine võib olla seotud rahapesu või terrorismi rahastamisega või selle katsega või suurendab selliseid riske;
- 2) kas esineb muu põhjus piirata lepinguriigi makseasutuse või e-raha asutuse filiaali asutamist või teenuste osutamist Eestis või see keelata.

(5) Lepinguriigi makseasutuse või e-raha asutuse agent või filiaal võib Eestis osutada teenuseid alates Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artiklis 14 sätestatud nõuetele vastavasse päritoluriigi registrisse kandmisest. Muul viisil võib lepinguriigi makseasutus või e-raha asutus teenuseid Eestis osutada, kui päritoluriigi finantsjärelevalve asutus teatab pärast käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud hinnangu saamist Finantsinspeksioonile, et piiriüleste teenuste osutamist ei keelata ega piirata.

(6) Enne tegevuse alustamist teatab lepinguriigi makseasutus või e-raha asutus päritoluriigi finantsjärelevalve asutuse vahendusel Finantsinspeksioonile kuupäeva, millal agent või filiaal Eestis teenuste osutamist alustab.

(7) Lepinguriigi makseasutus või e-raha asutus teavitab päritoluriigi finantsjärelevalve asutuse vahendusel viivitamata Finantsinspeksiooni muudatusest käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmetes või dokumentides. Muudatustest teavitatakse võimaluse korral vähemalt üks kuu enne muudatuse rakendumist.

(8) Eestis uue agendi kasutuselevõtmiseks esitab liikmesriigi makseasutus või e-raha asutus päritoluriigi finantsjärelevalve asutusele päritoluriigi õiguse järgi nõutud dokumendid ja andmed. Uue agendi poolt Eestis teenuste osutamise alustamisele ja sellele eelnevatele Finantsinspeksiooni toimingutele kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõigetes 3–6 sätestatud.

(9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artikli 29 lõigete 5 ja 7 alusel vastuvõetud Euroopa Komisjoni rakendusmääruses sätestatud tingimustel võib Finantsinspeksioon ettekirjutusega kohustada

lepinguriigi makseasutust või e-raha asutust, kes osutab Eestis teenuseid agentide vahendusel, määrama Eestis kontaktisiku, kelle ülesandeks on tagada teabe esitamine teenuste nõuetele vastavuse kohta.

(10) Lepinguriigi makseasutuse või e-raha asutuse taotluse alusel väljastab Finantsinspeksioon filiaalile käesoleva seaduse § 14 lõikes 7 nimetatud tunnuskoodi ja õiguse seda kasutada alates käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud kuupäevast. Kui taotluse saamise ja käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud kuupäeva vahele jääv ajavahemik on lühem kui 30 kalendripäeva, võib Finantsinspeksioon tunnuskoodi ja selle kasutamise õiguse väljastamise otsustada 30 kalendripäeva jooksul vastava taotluse saamisest arvates. [RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 36. Lepinguriigi makseasutuse ja e-raha asutuse piiriüleste teenuste osutamine Eestis
[Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

4. peatükk OLULINE OSALUS

§ 37. Oluline osalus

(1) Oluline osalus käesoleva seaduse tähenduses on otsene või kaudne osalus makseasutuse või e-raha asutuse aktsia- või osakapitalis, mis on vähemalt 10 protsenti äriühingu aktsia- või osakapitalist, seda väljendavatest kõigist õigustest või kõigist häälest äriühingus või mis võimaldab olulise mõju äriühingu juhtorganite üle.

(2) Osalus on otsene, kui isik omab või teostab seda isiklikult.

(3) Osalus on kaudne, kui:

- 1) seda omab või teostab isik koos ühe või mitme kontrollitava äriühinguga;
- 2) seda omab või teostab üks või mitu isiku kontrollitavat äriühingut;
- 3) seda omab või teostab isik või tema kontrollitav äriühing kokkuleppel kolmanda isikuga;
- 4) sellest tulenev hääleõigus loetakse isikule kuuluvaks.

(4) Käesolevas peatükis aktsiakapitali ja aktsiate suhtes sätestatud kohaldatakse ka osakapitali ja osade suhtes.

§ 38. Olulist osalust omavatele isikutele esitatavad nõuded

Makseasutuses või e-raha asutuses võib olulise osaluse omandada, seda omada ja suurendada ning makseasutuse või e-raha asutuse üle kontrolli saavutada, seda omada ja suurendada igauks (edaspidi käesolevas peatükis *isik*):

- 1) kes on laitmatu ärialase mainega ning kelle tegevus seoses omandamisega vastab makseasutuse või e-raha asutuse kindla ja usaldusväärse juhtimise põhimõtetele;
- 2) kes pärast osaluse omandamist või suurendamist valib, nimetab või määrab makseasutuse või e-raha asutuse juhiks üksnes sellise isiku, kes vastab käesoleva seaduse §-s 47 sätestatud nõuetele;
- 3) kelle finantsseisund on piisavalt tugev, et tagada makseasutuse või e-raha asutuse korrapärane ja usaldusväärne tegevus, ning juriidilise isiku puhul võimaldavad tema raamatupidamise aruanded nende olemasolu korral adekvaatselt hinnata tema finantsseisundit;
- 4) kes on võimeline tagama, et makseasutus või e-raha asutus on suuteline järgima käesolevas seaduses sätestatud usaldatavusnõudeid, juriidilise isiku puhul eelkõige nõuet, et konsolideerimisgrupil, mille osaks makseasutus või e-raha asutus saab, on olemas struktuur, mis võimaldab teostada tõhusat järelevalvet, vahetada teavet ja teha koostööd finantsjärelevalve asutuste vahel;
- 5) kelle suhtes ei ole põhjendatud kahtlust, et omandamine on seotud rahapesu või terrorismi rahastamisega või selle katsega või olulise osaluse omandamine suurendab selliseid riske.

§ 39. Osaluse omandamisest teavitamine

(1) Isik, kes kavatses makseasutuses või e-raha asutuses otsese või kaudse olulise osaluse omandada või suurendada osalust üle 20, 30 või 50 protsenti makseasutuse või e-raha asutuse aktsiakapitalist või aktsiatega esindatud häälte arvust või teha tehingu, mille tulemusel makseasutus või e-raha asutus muutuks tema kontrollitavaks äriühinguks (edaspidi *omandaja*), teavitab eelnevalt oma kavatsusest Finantsinspeksiooni ning edastab käesoleva seaduse § 40 lõikes 1 ja lõike 2 alusel kehtestatud määruuses nimetatud andmed ja dokumendid.

(2) Käesolevas peatükis sätestatud kohaldatakse ka juhul, kui isik omandab mõne muu sündmuse tõttu või muu tehingu tulemusel makseasutuses või e-raha asutuses olulise osaluse või tema osalus suureneb üle 20, 30 või 50 protsenti makseasutuse või e-raha asutuse aktsiakapitalist või aktsiatega esindatud häälte arvust või kui makseasutus või e-raha asutus muutub selle sündmuse või tehingu tõttu tema kontrollitavaks äriühinguks. Sellisel juhul on isik kohustatud pärast makseasutuse või e-raha asutuse üle kontrolli saamist või olulise osaluse omandamisest või osaluse suurenemisest teadasaamist viivitamata teavitama sellest Finantsinspeksiooni.

(3) Finantsinspeksioon teavitab omandajat kirjalikult kahe tööpäeva jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 2 nimetatud teate või käesoleva seaduse § 40 lõikes 4 nimetatud lisaandmete ja -dokumentide kättesaamisest ning §-s 41 sätestatud menetlustähtaja võimalikust lõppkuupäevast.

§ 40. Osaluse omandamisest teavitamisel esitatavad andmed

(1) Finantsinspeksioonile teatatakse selle äriühingu nimi, milles olulist osalust omandatakse, suurendatakse või mis muudetakse omandaja poolt kontrollitavaks, samuti selles äriühingus omandatava osaluse suurus ning esitatakse järgmised andmed ja dokumendid:

1) omandatava äriühingu kirjeldus, mis sisaldab muu hulgas aktsiate nimekirja ning andmeid omandaja poolt omandatavate või talle varem kuulunud aktsiate tüübi ja häälte arvu kohta ning vajaduse korral muud informatsiooni;

2) füüsilisest isikust omandaja elulookirjeldus, mis sisaldab muu hulgas omandaja nime, elukohta, senist haridus-, töö- ja teenistuskäiku ning isikukoodi või selle puudumise korral sünniaega;

3) juriidilisest isikust omandaja aktsionäride või liikmete nimekiri ning andmed igale aktsionäri või liikmele kuuluvate aktsiate või osa ja häälte arvu kohta;

4) juriidilisest isikust omandaja või varakogumit valitseva (juriidilise) isiku nimetus, asukoht, registrikood, registritunnistuse kinnitatus ärakiri ja põhikirja olemasolu korral selle ärakiri;

5) andmed juriidilisest isikust omandaja juhatuse ja nõukogu liikmete kohta, mis sisaldavad neist igaihe ees- ja perekonnanime, isikukoodi või selle puudumise korral sünniaega, senist haridus-, töö- ja teenistuskäiku, ning nende isikute usaldusväarsust, kogemusi, kompetentsust ja laitmatut ärialast mainet kinnitavad dokumendid;

6) kinnitus, et osaluse omandamise tulemusel makseasutuse või e-raha asutuse juhiks saavat isikut ei ole karistatud majanduslase, ametialase, varavastase või avaliku usalduse vastase süüteo eest ega terrorikuriteo või selle toimepanemisele suunatud tegevuse rahastamise või toetamise eest või et vastavad karistusandmed on karistusregistri seaduse kohaselt karistusregistrist kustutatud. Välisriigi kodaniku korral on aktsepteeritav tema päritoluriigi karistusregistri tõend või pädeva kohtu- või haldusorgani väljastatud samaväärne dokument tingimusel, et selle väljastamisest ei ole möödunud rohkem kui kolm kuud;

7) kirjeldus omandaja tegevuste kohta ettevõtluses ning omandamisega seotud isikute majanduslike ja mittemajanduslike huvide kirjeldus;

8) kinnitus, et käesoleva lõike punktis 6 nimetatud isiku puhul ei ole esinenud ega esine asjaolusid, mis seaduse kohaselt välistavad isiku õiguse olla makseasutuse või e-raha asutuse juht;

9) olemasolu korral omandaja kolme viimase majandusaasta aruanded. Kui viimase majandusaasta lõppemisest on möödunud rohkem kui üheksa kuud, esitatakse auditeeritud vahearuanne majandusaasta esimese poolaasta kohta. Aruannetele tuleb lisada vandeaudiitori aruanne, kui selle koostamine on õigusaktiga ette nähtud;

[RT I 2010, 9, 41- jõust. 08.03.2010]

10) võimaluse korral füüsilisest isikust omandaja ning temaga seotud äriühingute finantsseisundi hindamiseks vajalikud reitingud ning avalikkusele mõeldud aruanded, juriidilisest isikust omandaja puhul tema ning konsolideerimisgrupi suhtes väljastatud krediidireitingud;

11) konsolideerimisgruppi kuuluva omandaja puhul konsolideerimisgrupi struktuuri kirjeldus koos andmetega sinna kuuluvate äriühingute osaluse suuruse kohta ja konsolideerimisgrupi kolme viimase majandusaasta aruanded ning vandeaudiitori aruanded;

[RT I 2010, 9, 41- jõust. 08.03.2010]

12) füüsilisest isikust omandaja varanduslikku seisutõendavad dokumendid kolme viimase aasta kohta;

13) andmed ja dokumendid nende rahaliste ja mitterahaliste vahendite päritolu kohta, mille eest kavatakse oluline osalus omandada või seda suurendada või kontrolli saavutada;

14) osaluse omandamisega seotud asjaolud vastavalt väärtpaperituruseaduse §-dele 9, 10 ja 72¹;

15) pärast osaluse omandamist omatava olulise osaluse suurus ja selle omamisega seotud asjaolud vastavalt väärtpaperituruseaduse §-dele 9, 10 ja 72¹;

16) makseasutust või e-raha asutust kontrollivaks äriühinguks muutumise korral äriplaani ning muud kontrolli teostamisega ja saamisega seotud asjaolud;

[RT I, 31.12.2016, 3- jõust. 10.01.2017]

17) ülevaade makseasutuses või e-raha asutuses seoses osaluse omandamisega rakendatavast strateegiast, kui makseasutus või e-raha asutus omandamise tulemusel ei muutu kontrollitavaks äriühinguks.

(2) [Valdkonna eest vastutav ministervõib](#) kehtestada määruse, milles täpsustatakse Finantsinspeksioonile esitatavaid käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmeid ja dokumente.

(3) Finantsinspeksioonile esitatavad andmed ja dokumendid peavad olema koostatud eesti keeles. Finantsinspeksiooni nõusolekul võib nimetatud andmed ja dokumendid esitada ka mõnes muus keeles.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmete ja dokumentide täpsustamiseks ja kontrollimiseks võib Finantsinspeksioon kirjalikult nõuda lisaandmeid ja -dokumente, täpsustades, millist lisateavet ta vajab.

§ 41. Menetlus ja menetlustähtajad

(1) Finantsinspeksioon hindab omandaja vastavust käesoleva seaduse §-s 38 esitatud nõuetele ning otsustab osaluse omandamise keelamise või lubamise 60 tööpäeva jooksul (edaspidi *menetlustähtaeg*) hindamiseks vajalike andmete ja dokumentide saamist kinnitava § 39 lõikes 3 sätestatud teate esitamisest arvates.

(2) Finantsinspeksioonil on õigus käesoleva seaduse § 40 lõikes 4 nimetatud lisaandmeid ja -dokumente nõuda 50 tööpäeva jooksul menetlustähtaja algusest arvates.

(3) Finantsinspektsiooni poolt käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud lisaandmete ja -dokumentide esmakordse nõude esitamise ja omandajalt nõutud lisaandmete ja -dokumentide saamise vaheliseks perioodiks menetlustähtaeg peatub, kuid peatumine ei kesta kauem kui 20 tööpäeva. Täiendava lisaandmete ja -dokumentide nõudmise korral menetlustähtaeg ei peatu.

(4) Kui omandaja üle ei teostata finantsjärelevalvet või omandaja üle teostab järelevalvet kolmanda riigi finantsjärelevalve asutus, võib Finantsinspektsioon käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud menetlustähtaja peatamist pikendada kuni 30 tööpäevani.

(5) Finantsinspektsioon teeb olulise osaluse omandamise, selle suurendamise või makseasutuse või e-raha asutuse kontrollitavaks äriühinguks muutmise hindamisel koostööd lepinguriigi finantsjärelevalve asutusega, kui omandaja on:

- 1) lepinguriigis tegevusloa saanud kindlustusandja, krediidasutus, fondivalitseja, investeerimisfond, investeerimisühing, makseasutus, e-raha asutus või muu finantsjärelevalve alla kuuluv isik;
- 2) lepinguriigis tegevusloa saanud kindlustusandja, krediidasutuse, fondivalitseja, investeerimisfondi, investeerimisühingu, makseasutuse, e-raha asutuse või muu finantsjärelevalve alla kuuluva isiku emattevõtja;
- 3) isik, kelle kontrollitavaks äriühinguks on teises lepinguriigis tegevusloa saanud kindlustusandja, krediidasutus, fondivalitseja, investeerimisfond, investeerimisühing, makseasutus, e-raha asutus või muu finantsjärelevalve alla kuuluv isik.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud koostöö raames konsulteerib Finantsinspektsioon teiste finantsjärelevalve asutustega. Finantsinspektsioon ja vastavad finantsjärelevalve asutused edastavad viivitamata üksteisele kõik andmed, mis on olulise osaluse omandamise, suurendamise või kontrollitavaks äriühinguks muutmise hindamisel olulised.

(7) Kui olulist osalust soovib samal ajal omandada mitu isikut, peab Finantsinspektsioon neid kohtlema võrdsete asjaolude korral võrdset.

§ 42. Osaluse omandamise tingimused

(1) Finantsinspektsioonil on õigus määrata omandajale tähtaeg, mille jooksul tal on õigus olulist osalust omandada, seda suurendada või muuta makseasutus või e-raha asutus kontrollitavaks äriühinguks. Finantsinspektsioon võib ettenähtud tähtaega pikendada, kuid tähtaeg ei või kokku ületada 12 kuud. Omandaja on kohustatud nimetatud tähtaja jooksul teavitama olulise osaluse omandamise, selle suurendamise või makseasutuse või e-raha asutuse kontrollitavaks äriühinguks muutmise tehingu teostamisest või teostamata jätmise otsusest viivitamata Finantsinspektsiooni.

(2) Olulise osaluse võib omandada, seda suurendada või makseasutuse või e-raha asutuse kontrollitavaks äriühinguks muuta, kui Finantsinspektsioon ei keela oma ettekirjutusega olulise osaluse omandamist, selle suurendamist või makseasutuse või e-raha asutuse kontrollitavaks äriühinguks muutmist, lähtudes käesoleva seaduse §-s 41 ja § 43 lõikes 1 sätestatud.

§ 43. Osaluse omandamise keelamise alused ja otsus omandamise kohta

(1) Finantsinspektsioon võib oma ettekirjutusega keelata olulise osaluse omandamise, selle suurendamise või makseasutuse või e-raha asutuse kontrollitavaks äriühinguks muutmise, kui:

- 1) omandaja ei vasta käesoleva seaduse §-s 38 sätestatud nõuetele;
- 2) omandaja ei ole ettenähtud tähtpäevaks Finantsinspektsioonile esitanud käesolevas seaduses sätestatud või seaduse alusel nõutud andmeid või dokumente;
- 3) Finantsinspektsioonile esitatud andmed või dokumendid ei vasta õigusaktidega sätestatud nõuetele või need on ebaõiged, eksitavad või puudulikud või esitatud andmete ja dokumentide alusel ei saa kõrvaldada Finantsinspektsiooni mõistlikku kahtlust omandamise ebasobivuses ning selles, et omandamine ei vasta käesolevas seaduses sätestatud nõuetele;
- 4) makseasutus või e-raha asutus muutuks kolmandas riigis elava või asuva isiku kontrollitavaks äriühinguks ning selle isiku üle ei teostata tema elu- või asukohariigis piisavat järelevalvet või selle kolmanda riigi finantsjärelevalve asutusel ei ole õiguslikku alust või võimalust teha Finantsinspektsiooniga koostööd.

(2) Finantsinspektsioon edastab omandajale otsuse olulise osaluse omandamise lubamise kohta või keelava ettekirjutuse kahe tööpäeva jooksul pärast otsuse vastuvõtmist, kuid enne menetlustähtaja lõppu. Kui omandaja üle teostab finantsjärelevalvet teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus, tuleb otsuses muu hulgas märkida tema hinnang olulise osaluse omandamise, suurendamise või kontrollitavaks äriühinguks muutmise kohta.

(3) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud asjaolud ilmnevad pärast olulise osaluse omandamist või suurendamist või makseasutuse või e-raha asutuse kontrollitavaks äriühinguks muutmist, võib Finantsinspektsioon teha ettekirjutuse, mille kohaselt loetakse osaluse omandamine või makseasutuse või e-raha asutuse kontrollitavaks äriühinguks muutmine käesoleva seadusega vastuolus olevaks.

(4) Finantsinspektsioonil on õigus oma ettekirjutusega iga kord keelata või piirata omandajal või isikul, kes makseasutuses või e-raha asutuses olulist osalust omab või kelle kontrollitavaks äriühinguks makseasutus või e-raha asutus on, makseasutuses või e-raha asutuses hääleõiguse või muude kontrolli võimaldavate õiguste teostamist, kui esinevad käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 3 sätestatud asjaolud. Finantsinspektsioon võib teha ettekirjutuse, olenemata käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 3 sätestatud ettekirjutuse tegemisest.

Finantsinspeksioon avalikustab ettekirjutuse oma veebilehel omandaja nõudmisel või vajaduse korral omal algatusel.

(5) Kui omandaja või isik, kes omab makseasutuses või e-raha asutuses olulist osalust või kelle kontrollitavaks äriühinguks makseasutus või e-raha asutus on, on teises lepinguriigis registreeritud krediidasutus, fondivalitseja, investeerimisfond, investeerimisühing, kindlustusandja, makseasutus, e-raha asutus, muu finantsjärelevalve alla kuuluv isik või eelnimetatud isikuga ühte konsolideerimisgruppi kuuluv isik, teatab Finantsinspeksioon käesoleva paragrahvi lõikes 3 või 4 nimetatud ettekirjutuse tegemisest selle lepinguriigi pädevale finantsjärelevalve asutusele.

(6) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1, 3 ja 4 sätestatud Finantsinspeksiooni ettekirjutuste järgimine on kohustuslik ka makseasutusele või e-raha asutusele, tema aktsiaraamatu pidajale või muule isikule, kes korraldab hääleõiguste teostamist.

§ 44. Osaluse ebaseadusliku omandamise tagajärjed

(1) Olulise osaluse omandamise või suurendamise tehingu tagajärjel ei omanda isik aktsiatega kaasnevat hääleõigust ning aktsiatega esindatud hääli ei arvata üldkoosoleku kvoorumisse, kui:

- 1) tehing on vastuolus Finantsinspeksiooni ettekirjutusega;
- 2) Finantsinspeksioon on teinud käesoleva seaduse § 43 lõikes 3 või 4 nimetatud ettekirjutuse;
- 3) tehingust ei ole Finantsinspeksiooni käesoleva seaduse §-s 54 sätestatud korras teavitatud;
- 4) tehing on tehtud pärast käesoleva seaduse § 43 lõikes 1 või enne §-s 41 nimetatud tähtaja möödumist või enne, kui olulise osaluse omandamine oli käesoleva seaduse alusel lubatud.

(2) Tehingu tulemusel, mille puhul esineb mõni käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud asjaolu, ei teki isikul õigusi, mis muudaksid makseasutuse või e-raha asutuse tema kontrollitavaks äriühinguks.

(3) Kui niisuguse tehingu tulemusel, mille puhul esines mõni käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud asjaolu, omandatud või suurendatud olulist osalust esindavad hääled arvati üldkoosoleku kvoorumisse ja need mõjutasid üldkoosoleku otsuse vastuvõtmist, on üldkoosoleku otsus tühine. Kohus võib Finantsinspeksiooni, aktsionäri või äriühingu juhi avalduse alusel tuvastada üldkoosoleku otsuse tühisuse, kui avaldus on esitatud kolme kuu jooksul üldkoosoleku otsuse vastuvõtmisest arvates.

(4) Kui teostati tehingust, millega makseasutus või e-raha asutus pidi muutuma isiku kontrollitavaks äriühinguks ja mille puhul esineb mõni käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud asjaolu, tulenevaid kontrolli võimaldavaid õigusi, võib kohus Finantsinspeksiooni, aktsionäri või äriühingu juhi avalduse alusel tunnistada selliste õiguste teostamise tühiseks, kui avaldus on esitatud kolme kuu jooksul õiguste teostamisest arvates.

§ 45. Olulise osaluse muutumisest teavitamine

(1) Kui isik kavatseb võõrandada aktsiaid ulatuses, millega ta kaotab olulise osaluse makseasutuses või e-raha asutuses või vähendab oma osalust alla mõne käesoleva seaduse § 39 lõikes 1 nimetatud määra või loobub kontrollist makseasutuse või e-raha asutuse üle, peab ta kavatsusest Finantsinspeksiooni viivitamata teavitama, näidates teates ära tema omatavate, võõrandatavate ja pärast tehingut talle jäävate aktsiate arvu.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kohaldatakse ka juhul, kui isik kaotab mõne muu sündmuse tõttu või muu tehingu tulemusel kontrolli makseasutuse või e-raha asutuse üle või olulise osaluse makseasutuses või e-raha asutuses või tema osalus väheneb alla mõne käesoleva seaduse § 39 lõikes 1 nimetatud määra. Sellisel juhul on isik kohustatud pärast olulise osaluse või kontrolli kaotamisest või osaluse vähenemisest teadasaamist viivitamata teavitama Finantsinspeksiooni.

(3) Makseasutus ja e-raha asutus on käesoleva seaduse § 39 lõigetes 1 ja 2 ning käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud tehingutest teadasaamise korral kohustatud sellest viivitamata teavitama Finantsinspeksiooni.

(4) Makseasutus ja e-raha asutus esitavad koos majandusaasta aruandega Finantsinspeksioonile andmed isikute kohta, kellel majandusaasta lõpu seisuga oli makseasutuses või e-raha asutuses oluline osalus, näidates ära isikule kuuluva osaluse suuruse ja selle omamisega seotud asjaolud vastavalt käesoleva seaduse §-dele 37 ja 39 ning väärtpaberituruseaduse §-dele 9, 10 ja 72¹.

5. peatükk KONTROLL, JUHTIMINE JA ORGANISATSIOONILINE ÜLESEHITUS

§ 46. Makseasutuse ja e-raha asutuse asukoht ning peakontor

[RT I, 20.04.2017, 1- jõust. 15.01.2018]

(1) Eestis äriregistrisse kantud ja Finantsinspeksioonilt tegevusloa saanud makseasutuse ja e-raha asutuse registrijärgne asukoht ja peakontor peavad olema Eestis.

(2) Makseasutuse ja e-raha asutuse ühinguleping või põhikiri peab kindlaks määrama, et makseasutuse ja e-raha asutuse registrijärgne asukoht ja peakontor on Eestis.

[RT I, 20.04.2017, 1- jõust. 15.01.2018]

§ 47. Nõuded juhtidele ja töötajatele

(1) Makseasutuse juhiks ja e-raha asutuse juhiks võib valida või määrata vaid isikut, kellel on makseasutuse või e-raha asutuse juhtimiseks vajalik haridus, kogemused, kutsealane sobivus ning laitmatu ärialane reputatsioon.

(2) Makseasutuse juhatuses ja e-raha asutuse juhatuses on vähemalt kaks liiget.

(3) [Kehtetu -RT I 2010, 34, 182- jõust. 02.07.2010]

(4) Makseasutuse juhiks ja e-raha asutuse juhiks on keelatud valida või määrata:

- 1) isikut, kelle varasem tegevus on kaasa toonud äriühingu pankroti või sundlikvideerimise või tegevusloa kehtetuks tunnistamise;
- 2) pankrotivõlgnikku või isikut, kelle suhtes on kohaldatud ärikeeldu või kellelt on seaduse alusel ära võetud õigus olla ettevõtja;
- 3) isikut, kelle varasem tegevus äriühingu juhina on näidanud, et ta ei ole suuteline korraldama äriühingu juhtimist selliselt, et äriühingu aktsionäride, osanike, liikmete, võlausaldajate ja klientide huvid oleksid küllaldaselt kaitstud;
- 4) isikut, keda on karistatud majanduslase, ametialase, varavastase või avaliku usalduse vastase süüteo eest või terrorikuriteo või selle toimepanemisele suunatud tegevuse rahastamise või toetamise eest ning kelle vastavad karistusandmed ei ole karistusregistri seaduse kohaselt karistusregistrist kustutatud;
- 5) isikut, kelle varasem tegevus on näidanud, et ta muul mõjuval põhjusel ei ole sobiv äriühingut juhtima.

(5) Makseasutuse ja e-raha asutuse juhid ja töötajad on kohustatud tegutsema nendelt oodatava ettenägelikkuse ja kompetentsusega ning vastavalt nende ametikohale esitatavatele nõuetele, lähtudes makseasutuse või e-raha asutuse ning tema klientide huvidest.

(6) Makseasutuse ja e-raha asutuse juhid ja töötajad on kohustatud seadma makseasutuse või e-raha asutuse ning tema klientide majanduslikud huvid kõrgemale oma isiklikest majanduslikest huvidest. Lisaks on makseasutuse ja e-raha asutuse juhid ja töötajad kohustatud tagama majandustegevuseks vajalike finantsvahendite pideva olemasolu, osutama teenuseid õiguspäraselt, piisava asjatundlikkuse, täpsuse ja hoolikusega ning andma kliendile nõuetekohast teavet makseteenuse kohta.

(7) Makseasutuse ja e-raha asutuse juhid peavad tagama, et makseasutuse või e-raha asutuse organisatsiooniline struktuur on läbipaistev ja selgelt määratud vastutusladega ning kehtestatud on riskide tuvastamise, mõõtmise, juhtimise, pideva jälgimise ja nendest raporteerimise protseduurid, mis on makseasutuse või e-raha asutuse tegevuse laadi, ulatust ja keerukuse astet arvestades piisavad ja proportsionaalsed.

(8) Makseasutuse ja e-raha asutuse juhid on kohustatud regulaarselt üle vaatama käesoleva seaduse alusel kehtestatud eeskirjad ja muud protseduurireeglid, hindama nende tulemuslikkust ning rakendama asjakohaseid meetmeid puuduste kõrvaldamiseks.

§ 48. Juhtidest ja audiitorist teavitamine

(1) Makseasutuse juhi ja e-raha asutuse juhi valimisel või määramisel peab valitav või määratav isik makseasutusele või e-raha asutusele esitama:

- 1) käesoleva seaduse § 15 lõike 1 punktides 14 ja 15 nimetatud andmed;
- 2) kinnituse, et tema puhul puuduvad käesolevas seaduses sätestatud makseasutuse või e-raha asutuse juhtimist välistavad asjaolud.

(2) Makseasutus ja e-raha asutus esitavad käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmed ja kinnituse omakorda Finantsinspeksioonile.

(3) Makseasutus ja e-raha asutus esitavad ka audiitori valimise või määramise korral Finantsinspeksioonile tema nime ja audiitori kinnituse, et audiitori suhtes puuduvad asjaolud, mis välistavad õiguse olla makseasutuse või e-raha asutuse audiitor.

(4) Makseasutus ja e-raha asutus on kohustatud juhtide ja audiitori valimise või määramise kavatsusest, samuti nende tagasiastumisest või enne volituste tähtaja lõppemist tagasikutsumise algatamisest teavitama Finantsinspeksiooni vähemalt kümme päeva enne vastava otsuse tegemist või viivitamata pärast vastava avalduse saamist.

§ 49. Makseasutuse ja e-raha asutuse juhi tagasikutsumine

(1) Finantsinspeksioonil on õigus ettekirjutusega nõuda makseasutuse ja e-raha asutuse juhi tagasikutsumist järgmistel juhtudel:

- 1) isik ei vasta käesolevas seaduses juhile kehtestatud nõuetele;
- 2) isik on seoses enda valimise või tema määramisega esitanud eksitavaid, tegelikkusele mittevastavaid andmeid või võltsitud dokumente;
- 3) isiku tegevus makseasutuse või e-raha asutuse juhtimisel on näidanud, et ta ei ole suuteline makseasutust või e-raha asutust usaldusväärset ja kindlalt juhtima või ta ei ole suuteline korraldama makseasutuse või e-raha asutuse juhtimist selliselt, et klientide ja võlausaldajate huvid oleksid küllaldaselt kaitstud.

(2) Kui makseasutus või e-raha asutus ei ole täielikult või tähtaegselt täitnud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ettekirjutust, on Finantsinspeksioonil õigus nõuda makseasutuse või e-raha asutuse juhi tagasikutsumist kohtu poolt või tunnistada makseasutuse või e-raha asutuse tegevusluba kehtetuks.

(3) Tagasikutsumatud nõukogu liikme asemele võib uue liikme määrata kohus Finantsinspeksiooni, makseasutuse või e-raha asutuse juhatuse, nõukogu või aktsionäri nõudel. Kohtu määratud nõukogu liikme volitused kestavad kuni uue nõukogu liikme valimiseni üldkoosoleku poolt.

§ 50. Makseasutuse ja e-raha asutuse sise-eeskirjad

(1) Makseasutuses ja e-raha asutuses peavad olema kehtestatud ja rakendatud makseasutuse või e-raha asutuse ning tema juhtide ja töötajate tegevust reguleerivad protseduurireeglid (edaspidi käesolevas peatükis *sise-eeskirjad*), mis tagavad makseasutuse või e-raha asutuse tegevust reguleerivate õigusaktide ja makseasutuse või e-raha asutuse juhtorganite otsuste täitmise.

(2) Makseasutuse ja e-raha asutuse kehtestatud ja rakendatud sise-eeskirjad peavad tagama teenuste õigus- ja korrapärase osutamise. Makseasutus ja e-raha asutus hindavad regulaarselt sise-eeskirjade toimivust ja vastavust tegelikkusele ning ajakohastavad sise-eeskirju nii, et oleks tagatud klientide huvide kaitse.

(3) Sise-eeskirjadega määratakse muu hulgas kindlaks:

- 1) asutusesisese teabe ja dokumentide liikumise kord, sealhulgas teabe esitamise ja edastamise nõuded;
- 2) makseteenuste või e-raha teenuste osutamise kord, sealhulgas kava nimetatud teenuste osutamisega seotud äritegevuse katkemise ohu määramiseks, selle riski maandamiseks või vältimiseks;
- 3) tehingute ja toimingute tegemise kord makseasutuse või e-raha asutuse nimel ja arvel ning klientide nimel ja arvel;
- 4) töötajate töö- või ametiülesanded, alluvussuhted, aruandlusahelad, aruannete esitamise protseduur ja õiguste delegeerimine, sätestades funktsioonide lahususe makseasutuse või e-raha asutuse nimel kohustuste võtmisel, teenuste kajastamisel raamatupidamises ja aruannetes ning riskide hindamisel;
- 5) andmekogude pidamise ja andmete käitlemise kord;
- 6) sisemised protseduurireeglid, millega määratakse kasutatavate infotehnoloogiaalaste ning klientide vara hoidmise süsteemide turvalisus ning nende regulaarne kontrollimine;
- 7) sisekontrolli süsteemi toimimise kord;
- 8) sisemised protseduurireeglid rahvusvahelise sanktsiooni seaduse alusel kehtestatud rahvusvaheliste sanktsioonide rakendamiseks ning rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse rakendamiseks ning nende täitmise kontrollimise sisekontrollieeskirjad;
- 9) turvalisusega seotud kliendikaebuste ja turvaintsidentide väljaselgitamise ja lahendamise ning nende suhtes meetmete rakendamise kord, sealhulgas intsidentidest teatamise kord vastavalt käesoleva seaduse §-le 63⁶, ning oluliste operatsiooni- ja turvaintsidentide avastamise ja klassifitseerimise menetlus;
- 10) tundlikele makseandmetele juurdepääsu registreerimise, seire, jälgimise ja piiramise kord;
- 11) talitluspidevuse tagamise kord, sealhulgas oluliste toimingute loetelu, tõhusad hädaolukorra lahendamise plaanid ning nende plaanide asjakohasuse ja tõhususe regulaarse katsetamise ja läbivaatamise menetlus;
- 12) tulemuslikkuse, tehingute ja pettuse kohta statistiliste andmete kogumise kord;
- 13) filiaalide või agentide olemasolu korral käesoleva seaduse § 51 lõike 5¹ kohase tegevuse nõuetele vastavuse kontrollimise kord.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(4) Selle makseasutuse sise-eeskirjad, kes pakub üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 8 nimetatud makseteenust, ei pea sisaldama käesoleva paragrahvi lõike 3 punktis 12 nimetatud korda.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(5) [Valdkonna eest vastutav ministerv](#) võib määrusega kehtestada sise-eeskirjadele esitatavad täpsemad nõuded.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 51. Sisekontroll ja andmete säilitamine

(1) Makseasutus ja e-raha asutus peavad rakendama piisavaid sisekontrolli meetmeid, mis hõlmavad makseasutuse või e-raha asutuse kõiki juhtimis- ja tegevustasandeid.

(2) Makseasutuse või e-raha asutuse nõukogu määrab siseauditi üksuse ülesannete täitmiseks siseauditi juhi (edaspidi *siseaudiitor*). Siseaudiitorile kohaldatakse audiitoritegevuse seaduses atesteeritud siseaudiitori kohta sätestatud nõudeid ja tegevuse õiguslikke aluseid. Siseaudiitor ei või täita ülesandeid, mis põhjustavad või võivad põhjustada huvide konflikti.

[RT I, 09.05.2014, 2- jõust. 19.05.2014]

(3) Siseaudiitori ülesanne on kontrollida makseasutuse või e-raha asutuse ja tema juhtide ning töötajate tegevuse vastavust õigusaktidele, Finantsinspektsiooni ettekirjutustele, juhtimisorganite otsustele, siseeskirjadele, makseasutuse või e-raha asutuse sõlmitud lepingutele ja heale tavale.

(4) Makseasutus ja e-raha asutus tagavad siseaudiitorile kõik tema ülesannete täitmiseks vajalikud õigused ja töötingimused, sealhulgas õiguse saada selgitusi ja teavet makseasutuse või e-raha asutuse juhtidelt ja töötajatelt ning jälgida avastatud puuduste kõrvaldamist ja tehtud ettepanekute täitmist.

(5) Siseaudiitor on kohustatud talle makseasutuse ja e-raha asutuse kohta teatavaks saanud teabe, mis osutab õigusrikkumistele või klientide huvide kahjustamisele, viivitamata kirjalikult edastama makseasutuse või e-raha asutuse juhtidele ning Finantsinspektsioonile.

(5¹) Makseasutus ja e-raha asutus kontrollivad oma agentide ja filiaalide tegevuse vastavust nõuetele ning teostavad selleks vähemalt üks kord aastas kohapealse kontrolli agendi või filiaali tegevuskohas.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(6) Makseasutus ja e-raha asutus ning nende välisriigi filiaalid säilitavad käesolevas seaduses sätestatud andmed muutmatusena ja Finantsinspektsioonile kättesaadavana viie aasta jooksul, kui Finantsinspektsioon ei ole kehtestanud teistsugust tähtaega või seaduses ei ole sätestatud pikemat tähtaega.

[RT I, 13.03.2019, 2- jõust. 15.03.2019]

(7) Makseasutus ja e-raha asutus ning nende välisriigi filiaalid säilitavad dokumente, milles sätestatakse teenuse osutamise lepingu kohased makseasutuse või e-raha asutuse ja kliendi õigused ja kohustused või tingimused, mille alusel kliendile teenust osutatakse, nii kaua, kuni lepinguline või muu makseteenuse või e-raha teenuse osutamisega seotud õigussuhe kliendiga ei ole lõppenud, kui käesolevas seaduses ja muus õigusaktis ei ole sätestatud pikemat tähtaega.

[RT I, 13.03.2019, 2- jõust. 15.03.2019]

(8) Finantsinspektsioonil on õigus nõuda, et pärast makseasutusele või e-raha asutusele antud tegevusloa lõppemist peab ta säilitama andmeid käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud viieaastase tähtaja möödumiseni.

6. peatükk ÜMBERKUJUNDAMINE, JAGUNEMINE JA ÜHINEMINE

§ 52. Ümberkujundamine ja jagunemine

(1) Makseasutuse ega e-raha asutuse ümberkujundamine ei ole lubatud.

(2) Makseasutuse ega e-raha asutuse jagunemine ei ole lubatud.

§ 53. Ühinemine

(1) Makseasutuste ühinemine ja e-raha asutuste ühinemine toimub äriseadustikus sätestatud korras, kui käesolevast seadusest ei tulene teisiti.

(2) Makseasutus võib ühineda üksnes teise makseasutusega või krediitiasutusega ning e-raha asutus võib ühineda üksnes teise e-raha asutusega, välja arvatud ühendatava ühingu krediitiasutusega krediitiasutuste seaduse § 65 lõike 1 punktis 2 sätestatud juhul.

[RT I, 10.01.2019, 1- jõust. 20.01.2019]

(3) Kui makseasutused või e-raha asutused ühinevad uue makseasutuse või uue e-raha asutuse asutamise teel, peab ühinemise tulemusel asutatav makseasutus või e-raha asutus taotlema tegevusloa käesoleva seaduse 2. peatükis sätestatud korras.

(4) Asutatav ja ühendav makseasutus ning asutatav ja ühendav e-raha asutus peavad vastama käesolevas seaduses ning selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud usaldatavusnõuetele.

(5) Makseasutuste ühinemiseks ja e-raha asutuste ühinemiseks on vajalik Finantsinspektsiooni luba (edaspidi *ühinemisluba*).

§ 54. Ühinemisleping ja ühinemisaruanne

(1) Makseasutuste ühinemisleping ja e-raha asutuste ühinemisleping ei või olla sõlmitud edasilükkava või äramuutva tingimusega. Ühinemislepingus võib sätestada üksnes tingimuse, mille kohaselt ühinemisleping jõustub pärast Finantsinspeksiooni poolt ühinemisloa andmist.

(2) Makseasutuste ühinemislepingu ja e-raha asutuste ühinemislepingu sõlmimisest peab teavitama Finantsinspeksiooni kümne päeva jooksul pärast ühinemislepingu sõlmimist.

(3) Makseasutuste ühinemisel ja e-raha asutuste ühinemisel tuleb koostada ühinemisaruanne, mida peab kontrollima audiitor.

[RT I, 02.11.2011, 1- jõust. 12.11.2011]

(4) Audiitori aruandes tuleb näidata, milliseid hindamismeetodeid on aktsiate või osade vahetussuhte määramisel kasutatud, ning anda arvamus selle kohta, kas ühendav makseasutus või e-raha asutus vastab käesolevas seaduses sätestatud usaldatavusnõuetele.

§ 55. Ühinemisluba

(1) Ühinemisloa saamiseks esitab ühendav makseasutus või ühendav e-raha asutus või ühinevad makseasutused või ühinevad e-raha asutused ühiselt Finantsinspeksioonile taotluse (edaspidi käesolevas peatükis *ühinemisloa taotlus*), millele lisatakse järgmised andmed ja dokumendid:

1) ühinemisleping või selle notariaalselt kinnitatud ärakiri;

2) ühinemisaruanne;

3) ühinemisotsused, kui nende tegemine on nõutav;

[RT I, 02.11.2011, 1- jõust. 12.11.2011]

4) audiitori aruanne;

5) käesoleva seaduse § 15 lõike 1 punktides 13 ja 14 nimetatud andmed ja dokumendid ühendava makseasutuse või ühendava e-raha asutuse kohta;

6) käesoleva seaduse §-s 16 sätestatud äriplaan ühinemisele järgneva kolme aasta kohta;

7) käesoleva seaduse §-s 50 sätestatud sise-eeskirjade projekt.

(2) Ühinemisloa saamiseks makseasutuste ühinemise või e-raha asutuste ühinemise korral uue makseasutuse või uue e-raha asutuse asutamise teel esitavad ühinevad makseasutused või ühinevad e-raha asutused ühiselt Finantsinspeksioonile ühinemisloa taotluse, millele lisatakse järgmised andmed ja dokumendid:

1) ühinemisleping või selle notariaalselt kinnitatud ärakiri;

2) ühinemisaruanne;

3) ühinemisotsused, kui nende tegemine on nõutav;

[RT I, 02.11.2011, 1- jõust. 12.11.2011]

4) audiitori aruanne;

5) käesoleva seaduse §-s 15 sätestatud tegevusloa taotlus.

§ 56. Ühinemisloa taotluse menetlemine ja ühinemisloa andmise otsus

(1) Ühinemisloa taotluse menetlemisele, esitatud andmete ja dokumentide kontrollimisele ja selle kontrollimisele, kas ühinemisloa taotlejal on makseteenuste või e-raha teenuste pakkumiseks piisavad võimalused ja kas ühendav makseasutus või ühendav e-raha asutus vastab käesolevast seadusest ja selle alusel antud õigusaktidest tulenevatele nõuetele, kohaldatakse käesoleva seaduse §-s 17 sätestatud.

(2) Finantsinspeksioon teeb otsuse ühinemisloa andmise või sellest keeldumise kohta ühe kuu jooksul kõigi nõuetekohaste dokumentide ja andmete saamisest arvates, kuid mitte hiljem kui kolme kuu möödumisel taotluse saamisest arvates.

(3) Otsuse ühinemisloa andmise või sellest keeldumise kohta toimetab Finantsinspeksioon viivitamata ühendavale makseasutusele või ühendavale e-raha asutusele või ühinevatele makseasutustele või ühinevatele e-raha asutustele kätte.

(4) Ühinevate makseasutuste või ühinevate e-raha asutuste tegevuslubade kehtivuse lõpetamise makseasutuste või e-raha asutuste ühinemise korral uue makseasutuse või uue e-raha asutuse asutamise teel otsustab Finantsinspeksioon koos ühinemise tulemusel asutatavale makseasutusele või e-raha asutusele tegevusloa andmise otsustamisega, kusjuures otsus ei jõustu varem kui uue makseasutuse või uue e-raha asutuse äriregistrisse kandmise päeval.

(5) Ühendatava makseasutuse või ühendatava e-raha asutuse tegevusloa kehtivuse lõpetamise makseasutuste või e-raha asutuste ühinemise korral otsustab Finantsinspeksioon koos ühendavale makseasutusele või ühendavale e-raha asutusele ühinemisloa andmise otsustamisega.

(6) Finantsinspeksioon avalikustab ühinemisloa andmise otsuse hiljemalt otsuse tegemisele järgneval tööpäeval oma veebilehel.

§ 57. Ühinemisloa andmisest keeldumise alused

Finantsinspeksioon võib keelduda ühinemisloa andmisest, kui:

- 1) ühendava või uue makseasutuse või ühendava või uue e-raha asutuse juhid ei vasta käesolevast seadusest ja selle alusel antud õigusaktidest tulenevatele nõuetele;
- 2) ühinemise tagajärjel rikutakse käesolevas seaduses ja selle alusel antud õigusaktides sätestatud investeerimispiiranguid;
- 3) ühendava või uue makseasutuse või ühendava või uue e-raha asutuse finantsseisund ei vasta käesolevas seaduses sätestatud nõuetele;
- 4) ühinemisleping ei vasta käesolevas seaduses või muudes õigusaktides sätestatud nõuetele;
- 5) ühendava või uue makseasutuse või ühendava või uue e-raha asutuse ja teise isiku vaheline märkimisväärne seos takistab makseasutuse või e-raha asutuse üle vajalikul tasemel järelevalve teostamist;
- 6) ühinemine võib muul põhjusel kahjustada makseasutuse või e-raha asutuse klientide või teiste võlausaldajate huve.

§ 58. Ühinemisest teavitamine

(1) Ühinevad makseasutused ja ühinevad e-raha asutused peavad avaldama ühinemisteate ühinemisloa saamise kohta viivitamata vähemalt ühes üleriigilise levikuga päevalehes ning oma veebilehel selle olemasolu korral.

(2) Ühinemise äriregistrisse kandmise avalduse esitab makseasutus või e-raha asutus viivitamata pärast käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ühinemisteate avaldamist.

7. peatükk TEGEVUSELE ESITATAVAD NÕUDED

§ 59. Makseagentide kasutamine

(1) Makseagent on volituse alusel tegutsev makseasutuse füüsilisest või juriidilisest isikust esindaja, kes võib osutada makseasutuse nimel käesoleva seaduse § 3 lõikes 1 nimetatud makseteenuseid. Makseagendile võib nimetatud tegevus olla ka kõrvaltegevus.

(2) Kui makseasutus kavatseb oma teenuseid osutada makseagendi vahendusel, peab ta esitama Finantsinspeksioonile järgmised andmed ja dokumendid:

- 1) makseagendi nimi või nimetus ja makseagendi juhtimisega seotud isikute nimed;
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]
- 2) makseagendi aadress;
- 3) kirjeldus makseagendi rakendatavate sisekontrolli meetmete kohta, millega täidetakse rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seadusest tulenevaid nõudeid;
- 4) informatsioon, mis kinnitab makseagendi või tema juhtimisega seotud isikute usaldusväärust, kui agent ei ole käesoleva seaduse § 3 lõikes 6 nimetatud makseteenuse pakkuja;
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]
- 5) makseagendi vahendusel osutatavad makseteenused;
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]
- 6) makseagendi äriregistri kood või isikukood.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud andmete ja dokumentide põhjal ei ole võimalik veenduda, kas makseagendil on teenuste pakkumiseks piisavad võimalused ja kas ta vastab käesoleva seadusega tema suhtes kehtestatud nõuetele, või kui on vaja kontrollida muid makseagendiga seotud asjaolusid, nõuab Finantsinspeksioon lisaandmete ja -dokumentide esitamist makseasutuse klientide huvide ja õiguste kaitseks.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(4) Makseasutus informeerib Finantsinspeksiooni viivitamata muutustest käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud andmetes ja makseagendi kasutamise lõpetamisest.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(5) Makseasutus on kohustatud tagama, et makseagent annab klientidele teavet selle kohta, kelle nimel ta tegutseb.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 60. Makseagentide nimekiri

(1) Makseagendina võib tegutseda üksnes makseagentide nimekirja (edaspidi *nimekiri*) kantud makseagent ning makseasutus võib kasutada üksnes nimekirja kantud makseagendi teenust.

(2) Nimekiri avalikustatakse Finantsinspeksiooni veebilehel.

(3) Makseagendi kannab nimekirja ja kustutab nimekirjast Finantsinspektsioon.

(4) Finantsinspektsioon otsustab makseagendi nimekirja kandmise või sellest keeldumise kahe kuu jooksul käesoleva seaduse § 59 lõikes 2 nimetatud dokumentide ja andmete saamisest arvates. Nimekirja kandmisest keeldumise otsus tehakse viivitamata makseasutusele teatavaks.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 61. Makseagendile esitatavad nõuded

(1) Füüsilisest isikust makseagendil ja äriühingust makseagendi juhatuse liikmel peab olema laitmatu eri- ja ärialane maine.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isikuna ei või tegutseda isik:

1) kelle tegevus on kaasa löönud äriühingu pankroti või sundlikvideerimise või äriühingule antud tegevusloa kehtetuks tunnistamise;

2) kellel on ärikeeld;

3) kelle tegevus on näidanud, et ta ei ole suuteline korraldama äriühingu juhtimist selliselt, et äriühingu aktsionäride, osanike, liikmete, võlausaldajate ja klientide huvid oleksid piisavalt kaitstud;

4) keda on karistatud majanduslase, ametialase, varavastase või avaliku usalduse vastase süüteo eest või terrorikuriteo või selle toimepanemisele suunatud tegevuse rahastamise või toetamise eest ning kelle vastavad karistusandmed ei ole karistusregistri seaduse kohaselt karistusregistrist kustutatud.

§ 62. Makseteenuse ja e-raha teenusega seotud tegevuse edasiandmisele esitatavad nõuded

(1) Makseasutusel ja e-raha asutusel on oma kohustuste paremaks täitmiseks õigus makseteenuse ja e-raha teenuse osutamisega seotud tegevusi või tööülesandeid edasi anda kolmandale isikule (edaspidi käesolevas paragrahvis *edasiandmine*). Nimetatud juhul peavad makseasutus ja e-raha asutus sellest eelnevalt teavitama Finantsinspektsiooni.

(2) Olulisi tööülesandeid, tegevusi ja infosüsteeme ei või edasi anda sellisel viisil, mis võib kahjustada või vähendada makseasutuse või e-raha asutuse suutlikkust teostada efektiivset sisekontrolli või makseasutuse või e-raha asutuse üle vajalikul tasemel järelevalve teostamist.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Oluline tööülesanne või tegevus on selline tegevus, mille puudulik täitmine või täitmata jätmine kahjustaks oluliselt makseasutuse või e-raha asutuse vastavust käesoleva seaduse nõuetele või selle alusel antud õigusaktide nõuetele või tegevusloa saamise tingimustele ja sellega kaasnevale kohustustele või kahjustaks oluliselt makseasutuse või e-raha asutuse finantstulemust, usaldusväarsust või osutatavate teenuste usaldusväarsust või nende osutamise järjepidevust.

(4) Makseasutus ja e-raha asutus kehtestavad sise-eeskirjadega edasiandmise korra ning oluliste tööülesannete edasiandmine peab vastama vähemalt järgmistele tingimustele:

1) makseasutuse ja e-raha asutuse juhid ei tohi edasiandmisel delegeerida oma vastutust;

2) see ei tohi kahjustada makseasutuse või e-raha asutuse klientide huve ning suhted klientidega ja kohustused klientide ees ei tohi edasiandmise tõttu muutuda;

3) edasiandmine ei tohi olla vastuolus tingimustega, millele makseasutus või e-raha asutus peab käesoleva seaduse kohaselt tegevusloa saamiseks ning tegevusloaga kooskõlla jäämiseks vastama;

4) edasiandmine ei tohi tühistada ega muuta mis tahes muid tingimusi, mille alusel makseasutusele või e-raha asutusele tegevusloa anti.

(5) Makseasutus ja e-raha asutus jäävad olulise tööülesande või muu enda poolt osutatava teenusega seotud tegevuse edasiandmise korral, sealhulgas makseagendi või edasimüüja kasutamisel, täielikult vastutavaks edasiantud tööülesande nõuetekohase täitmise eest ja tegevuse vastavuse eest käesolevast seadusest tulenevatele nõuetele.

(6) Makseasutus ja e-raha asutus peavad tegutsema piisava vilumuse, ettevaatuse ja hoolsusega oluliste tööülesannete ja teenustega seotud tegevuste edasiandmise lepingute sõlmimisel, täitmisel ja lõpetamisel.

(7) Kui makseasutus või e-raha asutus ei ole täitnud oma kohustusi käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kolmanda isiku ees, ei saa nimetatud kolmas isik pöörata oma sellekohaseid nõudeid makseasutuse ega e-raha asutuse klientide vastu.

(8) Makseasutusel ja e-raha asutusel peab olema õigus vajaduse korral edasiandmise leping lõpetada mõistliku etteteatamistähtajaga, kahjustamata sealjuures oma klientidele teenuste osutamise järjepidevust ja kvaliteeti ning nende õigustatud huve.

(8¹) Makseasutus ja e-raha asutus teavitavad Finantsinspektsiooni viivitamata tegevuse ja tööülesande edasiandmise lõpetamisest või muutustest edasiandmise asjaoludes.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(9) Finantsinspeksioon võib teha makseasutusele või e-raha asutusele ettekirjutuse, millega nõutakse makseagendile või edasimüüjale antud teenuse osutamise õiguse tagasivõtmist, kui rikutakse makseasutuse või e-raha asutuse klientide õigustatud huve või on sellise rikkumise oht.

(10) Finantsinspeksioonil on õigus teha ettekirjutus, millega nõutakse konkreetsele isikule teenusega seotud tegevuse või ülesande edasiandmise lõpetamist või kõigi makseasutuse või e-raha asutuse poolt kolmandate isikutega sõlmitud tegevuste või ülesannete edasiandmise lepingute lõpetamist, kui:

- 1) kolmandal isikul puudub makseasutuse või e-raha asutuse tegevuste või ülesannete tegemiseks vajalik kvalifikatsioon;
- 2) rikutakse makseasutuse või e-raha asutuse klientide õigustatud huve või on sellise rikkumise oht;
- 3) kolmanda riigi finantsjärelevalve asutusel, kes teostab järelevalvet kolmanda riigi isiku üle, ei ole õiguslikku alust või võimalusi Finantsinspeksiooniga koostöö tegemiseks;
- 4) kolmas isik, kellele makseasutus või e-raha asutus on tegevused või ülesanded edasi andnud, ei vasta talle üleantud tegevuste või ülesannete täitmise nõuetele;
- 5) rikutakse käesolevas paragrahvis nimetatud muid tingimusi.

§ 63. Makseteenuse ja e-raha teenuse osutamisele esitatavad nõuded

(1) Makseteenuste osutamise ja makseteenuse lepingu suhtes kohaldatakse võlaõigusseaduse 40. peatükis ja muudes õigusaktides maksekäsundi ja makseteenuste kohta sätestatud.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) E-raha väljastaja on kohustatud kliendi raha vastu viivitamata väljastama e-raha vastavalt saadud raha nimiväärtusele.

(3) E-raha väljastaja on kohustatud e-raha kasutaja nõudmisel enda väljastatud e-raha vastavalt nimiväärtusele tagasi võtma sularaha või maksekontole ülekantava summa vastu.

(4) E-raha väljastaja või tema nimel tegutsev edasimüüja esitab kliendile tema nõudmisel järgmised andmed:

- 1) e-raha väljastaja ärinimi, tema tegevuskoha aadress ning muu kliendi ja e-raha väljastaja vahelistes suhetes oluline aadress ning vajaduse korral tema edasimüüja, agendi või filiaali aadress ja viide käesoleva seaduse §-s 105 nimetatud nimekirjale, kuhu e-raha asutus on kantud;
- 2) teave e-raha teenusega seotud riskide kohta, arvestades pakutavate teenuste liiki ja mahtu;
- 3) e-raha seadmel oleva e-raha jääk.

(5) E-raha väljastaja ja e-raha kasutaja, sealhulgas e-raha maksevahendina vastuvõtva isiku vahel sõlmitavas lepingus sätestatakse selgelt e-raha tagasivõtmise tingimused, kaasa arvatud tingimused tasude maksmise kohta. E-raha väljastaja on kohustatud enne lepingu sõlmimist klienti teavitama e-raha tagasivõtmise tingimustest ja sellega seotud tasudest.

(6) E-raha tagasivõtmise tasu peab olema proportsionaalne ja vastavuses e-raha väljastaja kantud tegelike kuludega ning tasu võib võtta üksnes juhul, kui tasu võtmine on vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 5 lepingus ette nähtud ja täidetud on üks järgmistest tingimustest:

- 1) e-raha kasutaja taotleb e-raha tagasivõtmist enne lepingu lõppemist;
- 2) e-raha kasutaja ütleb lepingu üles enne lepingus sätestatud e-raha tagasivõtmise kuupäeva;
- 3) e-raha kasutaja nõuab kasutamata e-rahaga seotud rahaliste vahendite tagastamist rohkem kui aasta möödumisel lepingu lõppemise kuupäevast arvates.

(7) Kui e-raha kasutaja esitab nõude e-raha tagasivõtmiseks lepingu lõppemise kuupäeval või ühe aasta jooksul pärast lepingu lõppemise kuupäeva:

- 1) tagastatakse omatava e-raha rahaline väärtus täies ulatuses;
- 2) tagastatakse kogu e-raha kasutaja nõutav rahasumma, kui e-raha asutus tegeleb ühe või mitme käesoleva seaduse § 7 lõike 2 punktis 5 nimetatud tegevusega ja e-rahana kasutatavate rahaliste vahendite osakaal ei ole täpselt ette teada.

[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

§ 63¹. Kliendi kaebuse lahendamine

(1) Makseteenuse pakkuja on kohustatud vastama kliendi esitatud kaebusele kirjalikult või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis ja teavitama kliendi nõude rahuldamisest või kaebuse võimalikust lahendusest mõistliku aja jooksul, kuid mitte hiljem kui 15 tööpäeva pärast kaebuse saamist.

(2) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tähtaja jooksul ei ole makseteenuse pakkujast mitteoleneval põhjusel võimalik kaebusele vastata või kaebuse lahendamiseks kõiki vajalikke toiminguid teha, on makseteenuse pakkuja kohustatud kliendile viivitust põhjendama ning määrama vajalike toimingute lõpetamise eeldatava tähtaja, mis ei või olla pikem kui 35 tööpäeva.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 63². Isikuandmete töötlemine

(1) Makse algatamise teenuse pakkuja ei küsi kliendilt, ei püüa saada ega säilita muid kui makse algatamise teenuse osutamiseks vajalikke andmeid. Makse algatamise teenuse pakkuja võib makse saajale edastada talle seoses selle teenusega maksja kohta teatavaks saanud muud kui maksetehingu tegemiseks vajalikku teavet üksnes maksja nõusolekul.

(2) Kontoteabe teenuse pakkuja ei kasuta, ei püüa saada ega säilita kliendi andmeid muul eesmärgil kui kliendi poolt selgesõnaliselt taotletud kontoteabe teenuse osutamiseks kooskõlas andmekaitse normidega. Kontoteabe teenuse pakkuja võib saada andmeid üksnes määratud maksekontolt ja selle maksekontoga seotud maksetehingute kohta.

(3) Makse algatamise teenuse osutamiseks ei ole lubatud säilitada tundlikke makseandmeid.

(4) Makse algatamise teenust ja kontoteabe teenust osutavad makseteenuse pakkujad peavad tagama, et kolmandatel isikutel ei ole juurdepääsu kliendi isikustatud turvaelementidele.

(5) Makseteenuse pakkuja, kui ta taotleb maksja maksekontol vajaliku rahasumma kättesaadavuse kinnitust, võib töödelda kinnitusena edastatud teavet üksnes selle kaardipõhise maksetehingu täitmiseks, mille kohta nimetatud taotlus oli esitatud.

(6) Tundlike makseandmete all käesoleva seaduse tähenduses mõistetakse eelkõige isikustatud turvaelemente ja muid andmeid, mille õigustamatul viisil kasutamise on võimalik toime panna pettus või tegu, mis vastab väärteo- või kuriteokoosseisule. Makse algatamise ja kontoteabe teenuse korral ei käsitata tundlike makseandmetena maksekonto numbrit ega teavet selle kohta, kelle nimele on makseteenuse pakkuja juures avatud maksekonto.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 63³. Isikuandmete töötlemine andmesubjekti nõusolekuta

Isikuandmete, välja arvatud eriliiki isikuandmete töötlemine andmesubjekti nõusolekuta on lisaks isikuandmete kaitse seaduses sätestatud makseteenuse pakkujale lubatud maksepettuste avastamiseks, väljaselgitamiseks ja ennetamiseks.

[RT I, 13.03.2019, 2- jõust. 15.03.2019]

§ 63⁴. Isikuandmete säilitamise tähtaeg

Makseteenuse pakkujal on õigus isikuandmeid säilitada kuni makseteenuse lepingust või seadusest tuleneva nõude aegumistähtaaja möödumiseni, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 63⁵. Operatsiooniriskide juhtimine

(1) Makseteenuse pakkuja rakendab turvameetmeid ja kontrollimehhanisme, et juhtida operatsiooniriske, sealhulgas turvariske, mis on seotud nende pakutavate makseteenustega.

(2) Makseteenuse pakkuja esitab Finantsinspeksioonile igal aastal hiljemalt 1. märtsiks või Finantsinspeksiooni nõudmisel lühema ajavahemiku järel ajakohastatud hinnangu tema osutatavate makseteenustega seotud operatsiooniriskide, sealhulgas turvariskide kohta ning neile riskidele reageerimiseks rakendatavate turvameetmete ja kontrollimehhanismide piisavuse kohta.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 63⁶. Intsidendist teatamine

(1) Makseteenuse pakkujad teavitavad viivitamata Finantsinspeksiooni olulisest operatsiooni- või turvaintsidendist, mis on seotud nende pakutavate makseteenustega.

(2) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud intsidendil on või võib olla mõju klientide finantshuvidele, teavitab makseteenuse pakkuja viivitamata kliente intsidendist ja kõigist abinõudest, mida saab võtta kasutusele intsidendi negatiivse mõju leevendamiseks.

(3) Makseteenuse pakkuja esitab regulaarselt Finantsinspeksioonile statistilisi andmeid erinevate makseviisidega seotud pettuste kohta.

(4) [Valdkonna eest vastutav minister](#) võib määrusega kehtestada käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud andmete täpsema koosseisu ning esitamise vormi, sageduse ja tähtjad.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 63⁷. Vastutuskindlustus kontoteabe teenuse ja makse algatamise teenuse osutamisel

(1) Makseasutusel, kes osutab käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 või 8 nimetatud makseteenust, peab kogu tegutsemisaja jooksul olema oma tegevusest tekkida võiva kahju hüvitamise tagamiseks kehtiv vastutuskindlustus järgmistel tingimustel:

1) käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 nimetatud makseteenuse osutamise korral hõlmavad kindlustusjuhtumid kõiki juhtumeid, mille puhul peab makseasutus hüvitama kahju vastavalt võlaõigusseaduse §-dele 733², 733³ ja 733⁵;

2) käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 8 nimetatud makseteenuse osutamise korral hõlmavad kindlustusjuhtumid kõiki juhtumeid, mille puhul peab makseasutus hüvitama kahju tulenevalt autoriseerimata või pettuse teel saadud juurdepääsust maksekonto teabele või selle teabe autoriseerimata või pettuse teel kasutamisest;

3) kindlustussumma on võrdne käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud määruse alusel arvatud miinimumväärtusega või ületab seda;

4) kindlustuskaitse kehtib kogu territooriumil, kus makseasutus käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 või 8 nimetatud makseteenust pakub;

5) kindlustuskaitse kehtib kahju kohta, mille tekkimise põhjuseks olnud sündmus või tegu leidis aset kindlustusperioodi jooksul või mille hüvitamise nõue esitatakse kindlustusperioodi jooksul, kui kindlustusleping katab makseasutuse varalise vastutuse kuni lepingust tuleneva nõude aegumistähtaaja möödumiseni.

(2) Käesoleva seaduse alusel sõlmitud vastutuskindlustusleping ei pea katma kahju, mis:

1) tekib makseasutuse kohustuste tahtliku rikkumise tõttu;

2) on makseasutuse vastutuskindlustuse lepinguid sõlmivate kindlustusandjate kindlustustingimuste kohaselt tavaliselt välistatud tulenevalt rahvusvahelisest kindlustus- või edasikindlustuspraktikast.

(3) Vastutuskindlustuslepingu asemel võib makseasutus, kes osutab käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 või 8 nimetatud makseteenust, oma tegevusest tekkida võiva kahju hüvitamise tagamiseks sõlmida krediidi- või finantseerimisasutusega garantiilepingu, mis peab olema samaväärne käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatuga.

(4) **Valdkonna eest vastutav minister** kehtestab määrusega käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud vastutuskindlustuse kindlustussumma miinimumväärtuse arvutamise korra ja meetodika ning lõikes 3 nimetatud tagatise rakendamise tingimused.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 63⁸. Juurdepääs maksekontole krediidasutuses

(1) Krediidasutus peab tagama makseasutustele juurdepääsu maksekonto teenustele kooskõlas õigusaktidega ja tingimustel, mis peavad olema makseasutuste suhtes objektiivsed ja proportsionaalsed ning tagama nende võrdse kohtlemise. Selline juurdepääs peab olema piisavalt ulatuslik, et makseasutustel oleks võimalik osutada makseteenuseid oma klientidele takistamatult ja tõhusalt.

(2) Krediidasutus esitab juurdepääsu õiguse andmisest keeldumise põhjendused Finantsinspeksioonile.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

8. peatükk USALDATAVUSNÕUDED

§ 64. Aktsia-, osa- ja algkapital

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(1) Makseasutuse aktsia-, osa- või algkapital peab vastama:

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

1) vähemalt 20 000 eurole, kui makseasutus osutab üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 6 nimetatud makseteenust;

2) vähemalt 50 000 eurole, kui makseasutus osutab käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 nimetatud makseteenust;

3) vähemalt 125 000 eurole, kui makseasutus osutab ühte või mitut käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 1–5 nimetatud makseteenust.

(2) E-raha asutuse aktsia-, osa- või algkapital peab vastama vähemalt 350 000 eurole.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Makseasutuse või e-raha asutuse asutamisel uue äriühinguna võib aktsia- või osakapitalina näidata ainult reaalselt sissemakstud summasid.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(4) Tegutseva äriühingu puhul koosneb makseasutuse või e-raha asutuse algkapital Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 1 punktides a–e nimetatud kapitalist ja reservidest.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 65. Omavahendid

(1) Makseasutuse omavahendeid ja e-raha asutuse omavahendeid käsitatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 26–88 tähenduses ja neile kohaldatakse samades artiklites sätestatud.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) [Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) [Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3¹) Esimese taseme omavahenditest vähemalt 75 protsenti peavad moodustama esimese taseme põhiomavahendid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 50.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(4) Teise taseme omavahendid ei tohi ületada ühte kolmandikku esimese taseme omavahenditest.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(5) [Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud piirmäära ületavaid teise taseme omavahendeid ei tohi arvestada omavahendite arvutamisel.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(7) [Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(8) Omavahendite aruandluse korra ja omavahendite minimaalsuuruse arvutamise põhimõtted kehtestab valdkonna eest vastutav ministermäärusega.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(9) Makseasutus ja e-raha asutus teavitavad Finantsinspektsiooni viivitamata ja esitavad oma selgituse, kui nende omavahendid on vähenenud rohkem kui viie protsenti võrra või langenud alla makseasutuselt või e-raha asutuselt nõutava omavahendite suuruse.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(10) Finantsinspektsioon võib määrata tähtaja, mille jooksul peab makseasutus või e-raha asutus viima omavahendid käesolevas seaduses ja selle alusel antud õigusaktides sätestatud nõuetega kooskõlla.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 66. Allutatud kohustus

[Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 67. Esimese taseme omavahendid

[Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 68. Teise taseme omavahendid

[Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 69. Allutatud kohustuse omavahendite koosseisu arvamine

[Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 70. Määramata tähtajaga väärtpaberite ja muude instrumentide teise taseme omavahendite koosseisu arvamise tingimused

[Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 71. E-raha asutuse omavahendite minimaalsuurus ja nende arvamine

(1) E-raha asutuse omavahendid peavad igal hetkel olema võrdsed järgmiste näitajatega või ületama neid:

1) käesoleva seaduse § 64 lõikes 2 nimetatud aktsia-, osa- või algkapitali suurus;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

2) käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 5 sätestatud meetodite kohaselt arvutatud omavahendite nõuete summa.

(2) E-raha asutuse e-raha väljastamisega seotud omavahendite nõue on kaks protsenti e-raha asutuse väljastatud keskmisest e-raha mahust vastavalt käesoleva seaduse § 12 lõikes 2 sätestatule.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Kui e-raha asutus osutab makseteenuseid, mis ei ole seotud e-raha väljastamisega või muude käesoleva seaduse § 7 lõikes 2 nimetatud teenuste osutamisega või tegevustega ja väljastatud e-raha maht ei ole ette teada, siis võib võtta omavahendite nõuete arvutamise aluseks väljastatava e-raha hinnangulise mahu. Eelnimetatud

hinnanguline maht peab olema prognoositud varasemate andmete alusel. Finantsinspeksiooni nõudmisel esitab e-raha asutus põhjendused ja asjassepuutuvad andmed hinnangulise mahu arvutamise kohta.

(4) Tegevust alustav või alla kuue kuu tegutsenud e-raha asutus arvutab nimetatud omavahendite nõude äriplaanis esitatud e-raha mahu alusel. Finantsinspeksioonil on õigus nõuda eelnimetatud äriplaani korrigeerimist, kui tema hinnangul ei vasta äriplaanis planeeritud väljastatav e-raha maht e-raha asutuse vajadustele.

(5) Kui e-raha asutus osutab makseteenuseid, mis ei ole seotud e-raha väljastamisega, kohaldatakse e-raha asutuse makseteenustega seotud omavahendite nõude arvutamisele käesoleva seaduse §-des 73–76 makseasutuse omavahendite summade arvutamise kohta sätestatud. Finantsinspeksioon määrab, millise käesoleva seaduse §-des 73–75 sätestatud meetodi alusel peab e-raha asutus omavahendite nõude arvutama. Sobiva meetodi määramisel võtab Finantsinspeksioon arvesse e-raha asutuse pakutavate makseteenuste iseloomu, tegevuse laadi, ulatust ja keerukuse astet, lähtudes e-raha asutuse äriplaanis esitatud finantsandmetest.

(6) Finantsinspeksioonil on õigus riskijuhtimise protsesside, kahjujuhtumite andmebaasi ja siseprotseduuride ning kontrolli piisavusele antud hinnangutest lähtuvalt:

1) nõuda e-raha asutuselt käesoleva paragrahvi lõike 1 punkti 2 rakendamisel saadud tulemuse suurendamist kuni 20 protsenti;

2) lubada e-raha asutusele käesoleva paragrahvi lõike 1 punkti 2 rakendamisel saadud tulemuse vähendamist kuni 20 protsenti.

[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

§ 72. Makseasutuse omavahendite minimaalsuurus

(1) Finantsinspeksioon määrab, millise käesoleva seaduse §-s 73, 74 või 75 sätestatud meetodi alusel peab makseasutus omavahendeid välja arvutama, võttes arvesse makseasutuse pakutavate teenuste iseloomu, tegevuse laadi, ulatust ja keerukuse astet. Sobiva meetodi määramisel võib Finantsinspeksioon lähtuda makseasutuse äriplaanis esitatud finantsandmetest.

(2) Makseasutuse omavahendid peavad igal hetkel olema võrdsed järgmiste näitajatega või ületama neid:

1) käesoleva seaduse § 64 lõikes 1 nimetatud aktsia-, osa- või algkapitali suurus;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

2) vastavalt ühele kolmest §-des 73–75 sätestatud arvutusmetoodikale arvutatud omavahendite suurus.

[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

(2¹) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 ja lõike 2 punktis 2 sätestatud ei kohaldata makseasutusele, kes osutab üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 või üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 7 ja 8 nimetatud makseteenust.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Finantsinspeksioonil on õigus riskijuhtimise protsesside, kahjujuhtumite andmebaasi ja sisekontrollimehhanismide hinnangutest lähtuvalt:

1) nõuda makseasutuselt käesoleva paragrahvi lõike 2 punkti 2 rakendamisel saadud tulemuse suurendamist kuni 20 protsenti;

2) lubada makseasutusele käesoleva paragrahvi lõike 2 punkti 2 rakendamisel saadud tulemuse vähendamist kuni 20 protsenti.

§ 73. Püsivate üldkulude meetod

(1) Makseasutuse omavahendite summa ei tohi pärast mahaarvamisi olla väiksem kui 10 protsenti eelneva majandusaasta püsivatest üldkuludest.

(2) Tegevust alustaval või vähem kui kuus kuud tegutsenud makseasutusel ei tohi omavahendite summa pärast mahaarvamisi olla väiksem kui 10 protsenti äriplaanis planeeritud püsivatest üldkuludest.

(3) Finantsinspeksioonil on õigus pärast majandusaasta aruande kinnitamist nõuda omavahendite minimaalsuuruse arvutamisel aluseks võetud püsivate üldkulude suuruse korrigeerimist juhul, kui makseasutuse äritegevuses on toimunud olulisi muutusi.

(4) Finantsinspeksioonil on õigus nõuda käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud äriplaani korrigeerimist, kui tema hinnangul ei vasta äriplaanis planeeritud püsivate üldkulude suurus makseasutuse vajadustele.

(5) Makseasutuse püsivate üldkulude summa arvutatakse vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 241/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, milles käsitletakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid omavahendite nõudeid (ELT L 74, 14.03.2014, lk 8–26), artiklile 34b.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 74. Maksete mahu meetod

(1) Maksete mahu meetodi kasutamisel peavad makseasutuse omavahendid olema vähemalt võrdsed järgmiste mahuosade summaga, mida on korrutatud käesoleva seaduse §-s 76 sätestatud kohanduskoeffitsiendiga:

- 1) 4 protsenti maksete mahu osast, mis on kuni 5 miljonit eurot või sellega võrdne;
- 2) 2,5 protsenti maksete mahu osast, mis on üle 5 miljoni euro, kuid ei ületa 10 miljonit eurot;
- 3) 1 protsenti maksete mahu osast, mis on üle 10 miljoni euro, kuid ei ületa 100 miljonit eurot;
- 4) 0,5 protsenti maksete mahu osast, mis on üle 100 miljoni euro, kuid ei ületa 250 miljonit eurot;
- 5) 0,25 protsenti maksete mahu osast, mis on üle 250 miljoni euro.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud maksete mahu osade arvutuste aluseks on 1/12 makseasutuse eelneva aasta jooksul täidetud maksetehingute kogusummast. Makseasutus, kes on eelneval aastal tegutsenud vähem kui 12 kuud, jagab asjakohase näitaja saamiseks eelneva aasta jooksul täidetud maksete mahu summa eelneval aastal tegutsenud kuude arvuga.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 75. Indikaatoritel põhinev meetod

(1) Indikaatoritel põhineva meetodi kasutamisel peavad makseasutuse omavahendid olema vähemalt võrdsed järgmiste näitajate summaga, mis on korrutatud käesoleva paragrahvi lõikes 6 sätestatud korrutusteguriga ning käesoleva seaduse §-s 76 sätestatud kohanduskoeffitsiendiga:

- 1) intressitulu;
- 2) intressikulu;
- 3) saadud vahendus- ja teenustasud;
- 4) muu tegevustulu.

(2) Kõik käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud näitajad liidetakse enne korrutamist, arvestades tulu plussmärgiga ja kulu miinusmärgiga. Näitaja arvutamisel võetakse aluseks viimane aktsionäride üldkoosolekul või osanike koosolekul kinnitatud majandusaasta aruanne. Tegevust alustav või vähem kui kuus kuud tegutsenud makseasutus arvutab omavahendite summa äriplaanis planeeritud tulude ja kulude alusel.

[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

(3) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud näitaja arvutamise aluseks olevad andmed ei ole auditeeritud kujul kättesaadavad, võib kasutada äriplaanis kajastatud prognoositavaid väärtusi.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud näitaja arvutamisel ei tohi arvesse võtta erakordseid või ebareeglipäraseid tuluartikleid.

(5) Kolmandale isikule tegevuse edasiandmisega seotud kulude korral võib käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud näitajaid vähendada, kui kolmandaks isikuks on teine makseasutus käesoleva seaduse tähenduses.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud korrutustegur on järgmine:

- 1) 10 protsenti näitaja sellest osast, mis on kuni 2,5 miljonit eurot või sellega võrdne;
- 2) 8 protsenti näitaja sellest osast, mis on üle 2,5 miljoni euro, kuid ei ületa 5 miljonit eurot;
- 3) 6 protsenti näitaja sellest osast, mis on üle 5 miljoni euro, kuid ei ületa 25 miljonit eurot;
- 4) 3 protsenti näitaja sellest osast, mis on üle 25 miljoni euro, kuid ei ületa 50 miljonit eurot;
- 5) 1,5 protsenti näitaja sellest osast, mis on üle 50 miljoni euro.

(7) Indikaatoritel põhineva meetodiga arvutatud omavahendid ei tohi olla väiksemad kui 80 protsenti käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud näitajate summa viimase kolme majandusaasta keskmisest väärtusest.

[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

§ 76. Kohanduskoeffitsient

Maksete mahu meetodi ja indikaatoritel põhineva meetodi puhul kasutatavad kohanduskoeffitsiendid on järgmised:

- 1) 0,5, kui makseasutus osutab üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 6 nimetatud rahasiirdeteenust;
- 2) [kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]
- 3) 1, kui makseasutus osutab käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 1–5 nimetatud makseteenustest vähemalt ühte.

§ 77. Konsolideerimisgrupi usaldatavusnõuded

(1) Kui makseasutus või e-raha asutus kuulub konsolideerimisgruppi, kuhu kuulub vähemalt üks krediitiasutus, käsitatakse konsolideerimisgruppi krediitiasutuse konsolideerimisgrupina ja sellele kohaldatakse krediitiasutuste seaduses ja selle alusel sätestatud.

(2) Kui makseasutus või e-raha asutus ja makseasutuse või e-raha asutuse emaeettevõtjaks olev krediidasutus kuuluvad Finantsinspeksiooni konsolideeritud järelevalve alla, ei pea makseasutus ega e-raha asutus Finantsinspeksiooni nõusolekul omavahendite arutamisel järgima käesoleva seaduse § 71 lõike 1 punktis 2 ning § 72 lõike 2 punktis 2 sätestatud.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Finantsinspeksioon annab käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud nõusoleku, kui on täidetud järgmised tingimused:

- 1) emaeettevõtjal puuduvad käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud nõusoleku küsimise hetkel või teadaolevalt tulevikus praktilised või juriidilised takistused omavahendite koheseks ülekandmiseks või kohustuste täitmiseks;
- 2) emaeettevõtja kas tõendab Finantsinspeksioonile tütarettevõtja usaldatavusnormatiivide piisavat juhtimist ning tagab kõikide tütarettevõtja poolt võetud kohustuste täitmist või on tütarettevõtjaga seotud riskid väheolulised;
- 3) emaeettevõtja riskide tuvastamise, mõõtmise, juhtimise ja pideva jälgimise ning nendest raporteerimise protseduurid kehtivad ka tütarettevõtjas.

(4) Omavahendite nõuete mitmekordse kohaldamise vältimiseks võib Finantsinspeksioon otsustada, milliseid käesolevas peatükis sätestatud kohustusi seoses omavahendite ja nende arutamisega peab e-raha asutus täitma, kui:

- 1) e-raha asutus kuulub ühte konsolideerimisgruppi krediidasutusega, makseasutusega, investeerimisühinguga, fondivalitsejaga, kindlustusandja või edasikindlustusandjaga või teise e-raha asutusega;
- 2) e-raha asutus osutab muid teenuseid kui e-raha väljastamine.

[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

9. peatükk VARA HOIDMINE

§ 78. Vara hoidmise üldnõuded

(1) Makseasutus, kes osutab ühte või mitut käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 1–6 nimetatud makseteenust, ja e-raha asutus peavad määrama sise-eeskirjadega oma klientide vara kaitsmise ja hoidmise põhimõtted.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Makseasutus ja e-raha asutus peavad paigutama oma vara likviidsetesse vahenditesse selliselt, et igal ajal oleks tagatud klientide maksejuhiste täitmine või muude õigustatud nõuete rahuldamine seaduses sätestatud korras.

(3) [Kehtetu -RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

(4) Makseasutus ja e-raha asutus on kohustatud rakendama meetmeid, mis tagavad igal hetkel võimaluse omavahendite ning investeerimispiirangute arutamiseks piisava täpsusega.

(5) **Valdkonna eest vastutav ministervõib** kehtestada määrusega makseasutuste ja e-raha asutuste täpsed varade hoidmise nõuded, investeerimispiirangud, aruandluse korra ja aruandluse erisused.

§ 79. Makseasutusele esitatavad vara hoidmise nõuded

(1) Makseasutus, kes osutab ühte või mitut käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 1–6 nimetatud makseteenust, on kohustatud:

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

- 1) hoidma lahus makseteenuste osutamisega seoses talle usaldatud kliendi vara enda ja makseteenuste osutamisega mitteseotud tegevusaladega seotud varast;
- 2) hoidma kliendi raha eraldi kontol krediidasutuses või investeerima selle likviidsetesse ja madala riskitasemega instrumentidesse, kui makseasutus ei ole raha saamise päevale järgneva tööpäeva lõpuks makseteenuste osutamisega seoses olevaid rahalisi vahendeid makse saajale või teisele makseteenuse pakkujale edastanud.

(2) Makseteenuste osutamisega seoses makseasutusele usaldatud kliendi vara, samuti selle arvel omandatud vara, kuulub makseteenusega seotud kliendile ning seda ei arvata makseasutuse pankrotivara hulka ja selle arvel ei rahuldata makseasutuse teiste võlausaldajate nõudeid.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kohustuse asemel võib makseteenuste osutamisega seoses makseasutusele usaldatud kliendi vara katta kindlustuslepinguga või mõne samaväärse tagatislepinguga kindlustusandjalt või krediidasutuselt, kes ei kuulu makseasutusega samasse konsolideerimisgruppi, ulatuses, mis on võrdväärne summaga, mis oleks eraldatud kindlustuslepingu või samaväärse tagatislepingu puudumisel, juhul kui makseasutus ei suuda täita oma finantskohustusi makseteenuste osutamisega seotud klientide ees.

(4) [Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(5) Tulevikus toimuvate maksetehingute katmiseks ja täitmiseks teadaoleva või varasemale infole tuginedes prognoositava summa suhtes kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 või lõikes 3 sätestatud vara hoidmise nõudeid. Finantsinspeksiooni nõudmisel peab makseasutus olema suuteline põhjendama varasemale infole tuginedes prognoositavat summat.

(6) [Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(7) Finantsinspeksioon võib avaldada juhendi, milles selgitatakse käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 sätestatud põhimõtteid klientide raha hoidmiseks või investeerimiseks.

(8) Käesolevas paragrahvis sätestatud ei kohaldata makseasutusele, kes osutab üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 7 ja 8 nimetatud makseteenuseid.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 80. E-raha asutusele esitatavad vara investeerimise ja hoidmise nõuded

(1) E-raha asutus on kohustatud hoidma raha, mis on saadud e-raha väljastamisel ja mis võrdub e-raha kasutaja kasutuses oleva e-rahaga seotud rahaliste kohustuste summaga:

- 1) lahus enda ja e-raha väljastamisega mitteseotud tegevusaladega seotud varast;
- 2) eraldi kontol krediidasutuses või investeerima selle likviidsetesse ja madala riskitasemega instrumentidesse.

(2) E-raha väljastamisel e-raha asutuse valdusse antud kliendi rahalised vahendid, samuti nende arvel omandatud vara, kuuluvad sellele kliendile ning neid ei arvata e-raha asutuse pankrotivara hulka ja nende arvel ei rahuldata e-raha asutuse teiste võlausaldajate nõudeid.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud kohustuse asemel võib e-raha asutuse valdusse antud kliendi vahendid katta kindlustuslepinguga või mõne samaväärse tagatislepinguga kindlustusandjalt või krediidasutuselt, kes ei kuulu e-raha asutusega samasse konsolideerimisgruppi, ulatuses, mis on võrdväärne summaga, mis oleks eraldatud kindlustuslepingu või samaväärse tagatislepingu puudumisel, juhul kui e-raha asutus ei suuda täita oma finantskohustusi e-raha väljastamisega seotud klientide ees.

- (4) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud likviidsed ja madala riskitasemega instrumentid on:
- 1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/49/EÜ investeerimisühingute ja krediidasutuste kapitali adekvaatsuse kohta (ELT L 177, 30.6.2006, lk 201–255) I lisa punktis 14 nimetatud võlainstrumentid, mille suhtes kohaldatav spetsiifilise riski kapitalinõue ei ole kõrgem kui 1,6 protsenti;
 - 2) eurofondide osakud või aktsiad, mille vara investeeritakse üksnes käesoleva lõike punktis 1 nimetatud võlainstrumentidesse.

(5) Finantsinspeksioonil on õigus instrumendi turvalisuse, tähtaja, väärtuse või muu riskielemendi hindamise põhjal otsustada, et konkreetset instrumenti ei käsitata käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud likviidse ja madala riskitasemega instrumendina.

(6) Kui e-raha asutus osutab makseteenuseid, mis ei ole seotud e-raha väljastamisega, kohaldatakse seoses selle tegevusega tema suhtes käesoleva seaduse §-s 79 makseasutusele esitatavaid vara hoidmise nõudeid.

(7) Käesolevas paragrahvis sätestatud vara hoidmise nõudeid tuleb kohaldada hiljemalt viiendast tööpäevast e-raha väljastamise kuupäevast arvates, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.
[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

10. peatükk

RAAMATUPIDAMINE JA ARUANDLUS

§ 81. Raamatupidamise korraldamine

(1) Raamatupidamisarvestust ja aruandlust korraldatakse tulenevalt käesolevas seaduses, raamatupidamise seaduses ja muudes õigusaktides sätestatud nõuetest ja asjakohastest reeglitest ning makseasutuse või e-raha asutuse põhikirjast ja raamatupidamise sise-eeskirjast.

(2) Raamatupidamine peab tagama tõese teabe saamise makseasutuse või e-raha asutuse majandustegevuse ja finantsseisundi kohta.

§ 82. Aruanded ja nende esitamine

(1) Makseasutus või e-raha asutus koostab ja esitab Finantsinspeksioonile aruanded käesolevas seaduses ja selle alusel antud õigusaktides sätestatud korras.

(2) Makseasutus või e-raha asutus esitab Finantsinspeksioonile majandusaasta aruande, vandeaudiitori aruande ärakirja, majandusaasta kasumi jaotamise ettepaneku ja otsuse ning üldkoosoleku protokolli väljavõtte majandusaasta aruande kinnitamise või kinnitamata jätmise otsuse kohta kahe nädala jooksul pärast aktsionäride üldkoosoleku toimumist.

[RT I 2010, 9, 41- jõust. 08.03.2010]

(3) Makseasutus või e-raha asutus, kellele kohaldatakse käesoleva seaduse § 11 lõikes 1 või 2 või § 12 lõikes 1 sätestatud erandit, esitab Finantsinspeksioonile majandusaasta aruande, vandeaudiitori aruande, ülevaate majandusaasta jooksul tehtud maksetehingute arvu ja kogusumma kohta või e-raha teenuste mahu ning e-raha teenustega seotud kohustuste kohta kahe nädala jooksul pärast majandusaasta aruande kinnitamist.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3¹) Makseasutus, kellele kohaldatakse käesoleva seaduse § 11 lõikes 3 sätestatud erandit, esitab Finantsinspeksioonile majandusaasta aruande ja vandeaudiitori aruande kahe nädala jooksul pärast nende kinnitamist.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(4) Finantsinspeksioonile esitatavate makseasutuse aruannete skeemid, aruannete koostamise meetoodika ja esitamise korra kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#) määrusega.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(5) Finantsinspeksioonile esitatavate e-raha asutuse aruannete skeemid, aruannete koostamise meetoodika ja esitamise korra kehtestab [valdkonna eest vastutav minister](#) määrusega.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(6) [Valdkonna eest vastutav ministervõib](#) määrusega kehtestada Finantsinspeksioonile esitatavate välisriigi makseasutuse filiaali aruannete skeemid, koostamise meetoodika ja esitamise korra.

(7) [Valdkonna eest vastutav ministervõib](#) määrusega kehtestada Finantsinspeksioonile esitatavate välisriigi e-raha asutuse filiaali aruannete skeemid, koostamise meetoodika ja esitamise korra.

(8) Järelevalvelistel eesmärkidel Finantsinspeksioonile esitatavate regulaarsete aruannete periood on üks kvartal. Makseasutus või e-raha asutus esitab Finantsinspeksioonile regulaarse aruande 20 päeva jooksul pärast aruandeperioodi lõppu. Kui aruande esitamise viimane kuupäev on puhkepäev, võib aruande esitada hiljemalt puhkepäevale järgneval esimesel tööpäeval.

[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

(8¹) [Valdkonna eest vastutav ministervõib](#) määrusega kehtestada makseasutusele, kellele kohaldatakse käesoleva seaduse § 11 lõigetes 1–3 nimetatud erandit, käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatud pikema aruandeperioodi.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(9) Käesolevas paragrahvis sätestatud Finantsinspeksioonile esitatud aruannete põhjal võib vajaduse korral esitada andmeid ka Rahandusministeeriumile Vabariigi Valitsuse seadusest tulenevate ülesannete täitmiseks ning Eesti Pangale riikliku statistika seadusest tulenevate ülesannete täitmiseks.

(10) Finantsinspeksioonil on lisaks käesolevas paragrahvis sätestatudle õigus nõuda ühekordselt või regulaarselt esitatavaid aruandeid ja andmeid, mis on vajalikud järelevalve teostamiseks käesolevas seaduses sätestatud ulatuses.

(11) Eesti Pangal on õigus Eesti Panga seadusest tulenevate ülesannete täitmiseks nõuda käesolevas paragrahvis sätestatud isikutelt täiendavaid ühekordseid või regulaarseid aruandeid. Aruannete vormid, aruannete koostamise meetoodika ja esitamise korra kehtestab [Eesti Pank](#).

§ 82¹. Järelevalvelistel eesmärkidel esitatud aruande kontroll ja puuduste kõrvaldamine

(1) Finantsinspeksioon kontrollib järelevalvelistel eesmärkidel esitatud aruande vastavust nõuetele viivitamata pärast aruande laekumist.

(2) Kui Finantsinspeksioon tuvastab järelevalvelistel eesmärkidel esitatud aruandes puudusi, teavitab ta sellest kohe aruande esitajat.

(3) Järelevalvelistel eesmärkidel esitatud aruande esitaja on kohustatud käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud juhul puudused kõrvaldama ning esitama Finantsinspeksioonile korrigeeritud aruande. Korrigeeritud aruanne tuleb Finantsinspeksioonile esitada ka juhul, kui aruande esitaja on ise varem esitatud andmetes tuvastanud vea või eelmiste aruandeperioodide arvestuspõhimõtted on muutunud.

(4) Järelevalvelistel eesmärkidel esitatud aruande koostamisel kasutatud algandmete allikaks olevaid dokumente on aruande esitaja kohustatud säilitama vähemalt viis aastat.

[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

§ 83. Aruannete avalikustamine

(1) Majandusaasta aruanne peab olema kättesaadav makseasutuse või e-raha asutuse asukohas, makseasutuse või e-raha asutuse kõigis filiaalides ning makseasutuse või e-raha asutuse veebilehel. Viimase puudumise korral esitab makseasutus või e-raha asutus avalikustatava aruande Finantsinspeksioonile avalikustamiseks tema veebilehel.

(2) Välisriigi makseasutuse või e-raha asutuse filiaal avalikustab majandusaasta aruande, mis on koostatud vastavalt makseasutuse või e-raha asutuse asukohariigi õigusaktidele ning tõlgitud eesti keelde.

(3) Majandusaasta aruanne avalikustatakse kuue kuu jooksul pärast majandusaasta lõppu.

(4) [Valdkonna eest vastutav ministervõib](#) määrusega kehtestada makseasutusele ja e-raha asutusele täiendavalt avalikustamisele kuuluvate andmete loetelu, aruannete vormid ja koostamise meetoodika ning avalikustamise tähtajad.

§ 84. Audiitorkontroll

(1) Makseasutuse ja e-raha asutuse raamatupidamise aastaaruanne peab olema auditeeritud.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Makseasutuse või e-raha asutuse auditeerimise käigus peab audiitor kontrollima järgmisi valdkondi ning esitama makseasutusele või e-raha asutusele ja Finantsinspeksioonile arvamuse nende kohta:

- 1) vara hindamise tulemuste vastavus vara tegelikule väärtusele;
- 2) omavahendite ja vastutuskindlustuse kohta kehtestatud nõuete täitmine;
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]
- 3) sisekontrolli meetmete piisavus ja tõhusus;
- 4) infosüsteemide turvalisus.

(3) Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatule peab makseasutus esitama Finantsinspeksioonile audiitori eriotstarbelise aruande makseteenuste ning käesoleva seaduse § 5 lõikes 2 nimetatud teenuste osutamise, eelkõige maksete mahu, arvu ja teenustasude kohta. Vastav aruanne esitatakse Finantsinspeksioonile koos majandusaasta aruandega.

§ 85. Audiitori nimetamine

(1) Audiitoriks võib nimetada makseasutuse või e-raha asutuse auditeerimiseks piisavate teadmiste ja kogemustega usaldusväärse isiku.

(2) Makseasutuse või e-raha asutuse audiitori võib nimetada ühekordse audiitorkontrolli tegemiseks või teatud tähtajaks, kuid mitte kauemaks kui viieks aastaks. Viieks aastaks nimetatud audiitori nimetamine vahetult järgnevat perioodiks ei ole lubatud.

(3) Makseasutuse või e-raha asutuse asukohajärgne kohus määrab Finantsinspeksiooni avalduse alusel audiitori, kui:

- 1) üldkoosolek ei ole audiitorit nimetanud;
- 2) üldkoosoleku nimetatud audiitor loobus audiitorkontrolli tegemisest;
- 3) Finantsinspeksiooni hinnangul on audiitor kaotanud usalduse.

(4) Kohtu määratud audiitori volitused kestavad kuni üldkoosoleku poolt uue audiitori nimetamiseni.

§ 86. Audiitori informeerimiskohustus

(1) Audiitor on kohustatud viivitamata teavitama kirjalikult Finantsinspeksiooni makseasutuse või e-raha asutuse auditeerimise käigus talle teatavaks saanud asjaoludest, mille tagajärjeks on või võib olla:

- 1) makseasutuse või e-raha asutuse tegevust reguleerivate õigusaktide oluline rikkumine;
- 2) makseasutuse või e-raha asutuse või tema tütarettevõtja edasise tegevuse katkemine;
- 3) audiitori eitav või märkustega vandaudiitori aruanne raamatupidamise aastaaruande kohta;
[RT I 2010, 9, 41- jõust. 08.03.2010]

4) olukord, mille tõttu makseasutus või e-raha asutus ei ole võimeline täitma oma kohustusi, või oht sellise olukorra tekkeks;

5) makseasutuse või e-raha asutuse juhi või töötaja tegudest tulenev oluline varaline kahju makseasutusele või e-raha asutusele või tema klientidele.

(2) Audiitor on kohustatud viivitamata kirjalikult teavitama Finantsinspeksiooni makseasutuse või e-raha asutusega märkimisväärses seoses oleva isiku auditeerimise käigus talle teatavaks saanud asjaoludest, mille tulemuseks on või võib olla käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud asjaolu.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt Finantsinspeksioonile andmete edastamisega ei rikuta õigusakti või lepinguga audiitorile pandud konfidentsiaalsusnõuet.

11. peatükk

MAKSEASUTUSE JA E-RAHA ASUTUSE LÕPETAMINE

§ 87. Lõpetamine

(1) Makseasutuse ja e-raha asutuse lõpetamine toimub äriseadustikus sätestatud korras, kui käesolevast seadusest ei tulene teisiti.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Makseasutuse või e-raha asutuse võib sundlõpetada Finantsinspeksiooni avalduse alusel kohtu määrusega, kui Finantsinspeksioon on makseasutusele või e-raha asutusele antud tegevusloa või loa käesoleva seaduse § 22 alusel kehtetuks tunnistanud.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Kohtule tuleb koos avaldusega esitada tõendid käesoleva seaduse §-s 22 sätestatud asjaolude kohta.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(4) Makseasutuse või e-raha asutuse sundlikvideerimise otsustab kohus kolme tööpäeva jooksul vastava avalduse esitamisest arvates.

(5) Sundlõpetamise määrus kuulub viivitamatule täitmisele ning kaebuse esitamine ja menetlemine ei peata likvideerijate tegevust.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud juhul äriseadustiku § 366 lõikes 3 sätestatud ei rakendata.

§ 88. Pankrot

(1) Makseasutuse või e-raha asutuse vastu võivad pankrotiavalduse esitada:

- 1) Finantsinspeksioon;
- 2) likvideerijad;
- 3) võlausaldajad.

(2) Tegutsev makseasutus või e-raha asutus kui võlgnik võib pankrotiavalduse esitada ainult Finantsinspeksiooni kirjalikul nõusolekul.

(3) Makseasutus või e-raha asutus teavitab viivitamata Finantsinspeksiooni pankrotiavalduse esitamisest enda suhtes.

(4) Makseasutuse või e-raha asutuse pankrotimenetluses rahuldatakse nõuded pankrotiseaduses sätestatud järkudes, kui käesolevast paragrahvist ei tulene teisiti.

(5) Sellise makseasutuse pankroti korral, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva seaduse § 79 lõikes 3 sätestatud, või e-raha asutuse pankroti korral rahuldatakse võlausaldajate nõuded järgmistes järkudes:

- 1) pandiga tagatud tähtaegselt esitatud tunnustatud nõuded pankrotiseaduse § 153 lõikes 2 sätestatud ulatuses;
- 2) klientide tähtaegselt esitatud tunnustatud nõuded;
- 3) muud tähtaegselt esitatud tunnustatud nõuded;
- 4) tähtaegselt esitamata, kuid tunnustatud nõuded.

(6) [Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

12. peatükk

JÄRELEVALVE

§ 89. Järelevalve alused ja teostamine

(1) Finantsinspeksioon teostab järelevalvet makseasutuse ja e-raha asutuse ning selle isiku, kellel on makseasutuses või e-raha asutuses oluline osalus, tegevuse vastavuse üle käesolevas seaduses ja teistes seadustes ning nende alusel antud õigusaktides sätestatud nõuetele. Finantsinspeksioon ei teosta järelevalvet makseasutuse poolt osutatavate selliste teenuste ja tegevuste üle, mis ei ole sätestatud käesoleva seaduse § 3 lõikes 1 ja § 5 lõike 2 punktis 1.

(2) Järelevalve eesmärk on tagada makseasutuste ja e-raha asutuste asutamise, tegevuse, sealhulgas makseteenuse ja e-raha teenuse osutamise, ja lõpetamise vastavus seadusele ja teistele õigusaktidele, pidades eelkõige silmas makseasutuste ja e-raha asutuste klientide huvide ja õiguste kaitset.

(3) Finantsinspeksioonil on käesolevas seaduses ja selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatu täitmise üle järelevalve teostamisel kõik käesolevas seaduses ja Finantsinspeksiooni seadusest sätestatud õigused.

(4) [Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 90. Järelevalve ulatus

(1) Finantsinspeksiooni järelevalvetegevus hõlmab:

- 1) kõiki makseasutusi ja e-raha asutusi, kelle registrisse kantud asukoht on Eesti, sealhulgas nende agente ja edasimüüjaid;
- 2) Eesti makseasutuste ja e-raha asutuste välisriikides asutatud filiaale, kui nende üle ei teosta järelevalvet välisriigi finantsjärelevalve asutus või kui selle riigi finantsjärelevalve asutusega on sõlmitud vastav kokkulepe;
- 3) välisriikide makseasutuste ja e-raha asutuste Eestis asutatud filiaale, kui vastava välisriigi finantsjärelevalve asutusega ei ole kokku lepitud teisiti;
- 4) [kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]
- 5) makseasutusega samasse konsolideerimisgruppi ja e-raha asutusega samasse konsolideerimisgruppi kuuluvaid äriühinguid.

(2) Finantsinspeksiooni järelevalvetegevus lepinguriigi makseasutuse filiaali ja e-raha asutuse filiaali likviidsuse ja aruandluse kontrollimisel toimub koostöös makseasutuse ja e-raha asutuse päritoluriigi finantsjärelevalve asutusega.

§ 91. Finantsinspeksiooni ülesanded

Järelevalve teostamiseks Finantsinspeksioon:

- 1) otsustab käesolevas seaduses sätestatud lubade andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise;
- 2) kontrollib osaluste omandamise, suurendamise ja vähendamise seonduvat;
- 3) annab käesolevas seaduses sätestatud juhtudel loa või nõusoleku või teostab käesolevas seaduses sätestatud registreerimisi ja kooskõlastamisi;
- 4) jälgib aruandeid ja muid dokumente kontrollides ning kohapealset kontrolli teostades makseasutuse või e-raha asutuse tegevuse vastavust seadusele;
- 5) teeb vastavalt vajadusele täitmiseks kohustuslikke ettekirjutusi ja annab korraldusi;
- 6) täidab muid käesolevast seadusest ja selle alusel antud õigusaktidest tulenevaid ülesandeid.

§ 91¹. Finantsinspeksiooni ülesanded maksekontoga seotud tüüpiliste makseteenuste võrreldavuse tagamisel

(1) Maksekontoga seotud tüüpiliste makseteenuste tasude võrreldavuse tagamiseks Finantsinspeksioon:

- 1) koostab tasuliste makseteenuste kohta Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse välja antud suunise järgi maksekontoga seotud tüüpiliste makseteenuste esialgse loetelu;
- 2) esitab Euroopa Komisjonile tema taotlusel lisateavet tüüpiliste makseteenuste esialgse loetelu koostamise aluseks võetud andmete ja kriteeriumide kohta;
- 3) kehtestab juhendiga Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse välja töötatud tüüpiliste makseteenuste ühtlustatud mõistetel põhineva maksekontoga seotud tüüpiliste makseteenuste lõpliku loetelu (edaspidi *tüüpiliste makseteenuste loetelu*) ja avaldab selle;
- 4) hindab ja vajaduse korral ajakohastab tüüpiliste makseteenuste loetelu ning vastavat juhendit iga nelja aasta tagant;
- 5) esitab Euroopa Pangandusjärelevalve Asutusele ja Euroopa Komisjonile käesoleva lõike punktis 4 nimetatud hindamise tulemused ja asjakohasel juhul ajakohastatud tüüpiliste makseteenuste loetelu;
- 6) haldab veebilehte, mille vahendusel peab olema võimalik vähemalt tüüpiliste makseteenuste loetelus sätestatud makseteenuste tasusid võrrelda (edaspidi *võrdlusveebileht*).

(2) Võrdlusveebilehe kasutamine peab olema tarbijale tasuta ja sellel tuleb:

- 1) kohelda makseteenuse pakkujaid otsingutulemustes võrdselt;
- 2) esitada selged ja objektiivsed kriteeriumid, millel võrdlused põhinevad;
- 3) esitada teavet selgelt ja arusaadavalt ning kasutada tüüpiliste makseteenuste loetelus kasutatud ühtlustatud mõisteid;
- 4) esitada täpset ja ajakohast teavet ning kuvada viimase uuendamise kuupäev;
- 5) esitada võimalikult esinduslik kogum tüüpiliste makseteenuste pakkumistest, kattes võimalikult suure osa turust;
- 6) pakkuda tarbijale võimalust võrdlusveebilehe kaudu teavitada tasude kohta avaldatud ebaõigetest andmetest.

(3) Kui käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 5 esitatav teave ei anna turust täielikku ülevaadet, tuleb sellest enne tulemuste kuvamist tarbijat selgel ja arusaadaval viisil teavitada.

[RT I, 31.12.2016, 1- jõust. 10.01.2017 - lõike 1 punkt 6 ja lõige 2 jõustuvad 31.10.2018, üheksa kuud pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/92/EL maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto vahetamise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta (ELT L 257, 28.08.2014, lk 214–246) artikli 3 lõikes 4 nimetatud Euroopa Komisjoni rakendusmääruse (ELT L 6, 11.01.2018, lk 3-25) jõustumist.]

§ 92. Järelevalve välisriigis filiaali asutanud makseasutuse ja e-raha asutuse ning piiriüleseid teenuseid osutava makseasutuse ja e-raha asutuse üle

(1) Kui makseasutus või e-raha asutus, kelle filiaal on asutatud välisriigis või kes osutab välisriigis piiriüleseid teenuseid, rikub välisriigis kehtestatud õigusaktide nõudeid, rakendab Finantsinspeksioon välisriigi finantsjärelevalve asutuse ettepanekul viivitamata meetmeid rikkumiste lõpetamiseks. Finantsinspeksioon teeb rakendatud meetmed välisriigi finantsjärelevalve asutusele teatavaks.

(1¹) Finantsinspeksioon võib oma ettekirjutusega keelata makseasutusel või e-raha asutusel teises lepinguriigis asutatud filiaali kaudu või muul viisil teenuste osutamise, kui:

1) ilmneb mõni käesoleva seaduse § 29 lõikes 5 nimetatud asjaolu;

2) teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus on Finantsinspeksiooni teavitanud lepinguriigi õigusaktis sätestatud või lepinguriigi finantsjärelevalve asutuse esitatud tingimuste rikkumisest makseasutuse või e-raha asutuse poolt.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(1²) Finantsinspeksioon toimetab käesoleva paragrahvi lõikes 1¹ nimetatud ettekirjutuse makseasutusele või e-raha asutusele viivitamata kätte. Makseasutus või e-raha asutus on kohustatud lõpetama selles lepinguriigis filiaali kaudu või muul viisil teenuste osutamise Finantsinspeksiooni määratud tähtpäevaks.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Tegevusloa ja välisriigis filiaali asutamise loa kehtetuks tunnistamise, samuti käesoleva paragrahvi lõikes 1¹ nimetatud ettekirjutuse teeb Finantsinspeksioon viivitamata teatavaks selle välisriigi finantsjärelevalve asutusele, kus makseasutuse või e-raha asutuse filiaal on asutatud või kus makseasutus või e-raha asutus pakub piiriüleseid teenuseid.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(3) Makseasutuse või e-raha asutuse filiaal või makseasutus või e-raha asutus, kes osutab piiriüleseid teenuseid, peab välisriigi finantsjärelevalve asutuse nõudmisel esitama teavet, mis on vajalik järelevalve teostamiseks filiaali, makseasutuse või e-raha asutuse tegevuse üle selles riigis.

§ 93. Järelevalve Eestis asutatud välisriigi makseasutuse ja e-raha asutuse filiaalide ning Eestis piiriüleseid teenuseid osutava makseasutuse ja e-raha asutuse üle

(1) Finantsinspeksioon võib nõuda välisriigi makseasutuselt või e-raha asutuselt, kes osutab teenuseid Eestis, aruandeid, lisaandmeid ja -dokumente, mis on vajalikud tema üle järelevalve teostamiseks käesolevas seaduses sätestatud ulatuses, samuti andmeid, mis on vajalikud statistika kogumise eesmärgil. Lepinguriigi makseasutuselt või e-raha asutuselt võib Finantsinspeksioon aruandeid nõuda vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artikli 29 lõigete 6 ja 7 alusel vastuvõetud Euroopa Komisjoni rakendusmääruses sätestatule.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Makseasutus või e-raha asutus, kes osutab teenuseid Eestis ja kelle tegevusloa on välisriigi finantsjärelevalve asutus peatanud või kehtetuks tunnistanud, ei või Eestis edasi tegutseda ega piiriüleseid teenuseid osutada.

(3) Kui kolmanda riigi makseasutus või e-raha asutus, kes pakub Eestis teenuseid, rikub käesolevas seaduses või muudes õigusaktides sätestatud nõudeid, võib Finantsinspeksioon rakendada rikkumise lõpetamiseks vajalikke meetmeid ja sanktsioone või tunnistada filiaali asutamise või piiriüleste teenuste osutamise loa kehtetuks.

(4) Finantsinspeksioon võib lepinguriigi makseasutuselt või e-raha asutuselt, kes on Eestis asutanud filiaali või kes osutab Eestis piiriüleseid teenuseid, nõuda seaduses või selle alusel antud õigusaktides sätestatud nõuete rikkumise lõpetamist.

(5) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud lepinguriigi makseasutus või e-raha asutus jätkab õigusaktides sätestatud nõuete rikkumist, teavitab Finantsinspeksioon sellest tema päritoluriigi finantsjärelevalve asutust.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(6) Kui lepinguriigi finantsjärelevalve asutuse rakendatud meetmed ei ole piisavad ning lepinguriigi makseasutus või e-raha asutus jätkab õigusaktides sätestatud nõuete rikkumist, võib Finantsinspeksioon oma ettekirjutusega rakendada käesolevas seaduses sätestatud meetmeid rikkumise lõpetamiseks või keelata oma ettekirjutusega lepinguriigi makseasutusel või e-raha asutusel Eestis tegutsemise või piiriüleste teenuste osutamise, teavitades sellest eelnevalt päritoluriigi finantsjärelevalve asutust, Euroopa Pangandusjärelevalve Asutust, Euroopa Komisjoni ja vajaduse korral teiste lepinguriikide finantsjärelevalve asutusi.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(7) Finantsinspeksioon teatab käesoleva paragrahvi kohaselt rakendatud meetmetest välisriigi makseasutusele või e-raha asutusele. Finantsinspeksiooni rakendatud meetmete kohta võib esitada kaebuse välisriigi makseasutuse või e-raha asutuse filiaali kaudu selle asukoha järgsele kohtule.

(8) Finantsinspeksioon võib makseasutuse või e-raha asutuse klientide, võlausaldajate ja avaliku huvi kaitse eesmärgil, sealhulgas rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise seaduse olulise rikkumise korral, rakendada lepinguriigi makseasutuse või e-raha asutuse suhtes seaduses sätestatud meetmeid nendest eelnevalt teavitamata. Sellisel juhul teavitatakse päritoluriigi finantsjärelevalve asutust, Euroopa Pangandusjärelevalve Asutust ja Euroopa Komisjoni viivitamata pärast meetmete rakendamist. Meetmeid rakendatakse kuni nende kohaldamise vajadus on ära langenud.
[RT I, 10.07.2020, 1- jõust. 20.07.2020]

(9) [Kehtetu -RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

§ 94. Menetlusosalise õigused ja kohustused järelevalvemenetluses

(1) Finantsinspeksioon selgitab vajaduse korral menetlusosalisele tema õigusi ja kohustusi järelevalvemenetluses.

(2) Menetlusosalisel on õigus tutvuda Finantsinspeksiooni poolt tema kohta kogutud andmetega ning teha neist koopiaid ja väljavõtteid. Finantsinspeksioonil on õigus menetlusosalisele andmete esitamisest keelduda, kui see kahjustab või võib kahjustada kolmanda isiku õigustatud huve või andmetega tutvumine takistab järelevalve eesmärkide saavutamist või ohustab tõe väljaselgitamist kriminaalmenetluses.

(3) Menetlusosalisel on õigus esitada järelevalvemenetluses Finantsinspeksiooni kaudu tunnistajale küsimusi. Finantsinspeksioonil on õigus põhjendatult keelduda küsimuste tunnistajale edastamisest küsimuste asjassepuutumatusel korral või tunnistaja õiguste või huvide rikkumise vältimiseks.

(4) Kui menetlusosaline jätab haldusmenetluses Finantsinspeksiooni kutsel seadusliku takistuseta ilmumata, võib Finantsinspeksioon:

- 1) kohaldada menetlusosalise suhtes sunniraha;
- 2) kohaldada politsei abil sundtoomist.

§ 95. Finantsinspeksiooni õigused informatsiooni saamisel

(1) Finantsinspeksioonil on järelevalve teostamiseks õigus nõuda aruandeid, tasuta teavet, dokumente ning suulisi või kirjalikke selgitusi järelevalve teostamisel tähtsust omavate asjaolude kohta järgmistelt isikutelt:
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

- 1) makseasutus või e-raha asutus, makseasutuse või e-raha asutuse juht ja töötaja;
- 2) makseasutusega või e-raha asutusega samasse konsolideerimisgruppi kuuluva äriühingu juht ja töötaja;
- 3) makseasutuse või e-raha asutuse aktsionär;

3¹) makseasutuse või e-raha asutuse agent või edasimüüja;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

- 4) kolmas isik, üksnes põhjendatud vajaduse korral;
- 5) makseasutuse või e-raha asutuse likvideerija või pankrotihaldur;
- 6) riigiasutus ja kohaliku omavalitsusüksuse asutus, riiklik põhiregister, riiklik register ja riigi andmekogu vastutav ja volitatud töötaja.

(2) Järelevalvetegevuse eesmärgil on Finantsinspeksioonil õigus:

1) teostada makseasutusega või e-raha asutusega samasse konsolideerimisgruppi kuuluvate äriühingute kohapealset kontrolli Finantsinspeksioonile edastatud informatsiooni kontrollimiseks ning nõuda järelevalve teostamiseks vajalike andmete ja dokumentide esitamist;

2) nõuda makseasutuselt või e-raha asutuselt kõiki andmeid, mis on vajalikud usaldatavusnõuete täitmise kontrollimiseks;

3) saada informatsiooni makseasutuse või e-raha asutuse siseaudiitorilt ning teha temaga koostööd.

(3) Vajaduse korral võib Finantsinspeksioon kohustada isikut ilmuma selgituste andmiseks Finantsinspeksiooni määratud ajal Finantsinspeksiooni ametiruumidesse.

(4) Järelevalve teostamise eesmärgil on Finantsinspeksioonil õigus saada makseasutusega või e-raha asutusega seotud teavet kolmandalt isikult ilma teabe edastamisest makseasutust või e-raha asutust teavitamata. Kolmandal isikul on kohustus teabe edastamisest makseasutust või e-raha asutust mitte teavitada.

(5) Vajaduse korral võib Finantsinspeksioon teha korralduse, milles ta määrab käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 sätestatud kohustuse täitmiseks tähtaja.

(5¹) Kui see ei kahjusta järelevalve teostamist, selgitab Finantsinspeksioon käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 nimetatud isikutele teabe nõudmise eesmäärke.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(6) Finantsinspeksioonil on järelevalve teostamiseks õigus saada krediidasutustelt pangasaladust sisaldavaid andmeid makseasutuse, e-raha asutuse ja nende klientide kohta, samuti kolmanda isiku kohta, kellele on edasi antud makseasutuse või e-raha asutuse ülesanded.

§ 96. Selgituste andmisest keeldumise alused

Selgituste andmiseks kohustatud isik võib keelduda Finantsinspeksioonile selgituse andmisest kriminaalmenetluse seadustiku §-s 71 või 73 sätestatud alustel.

§ 97. Kohapealne kontroll

(1) Finantsinspeksioonil on järelevalve teostamiseks õigus teostada kohapealset kontrolli järgmiste isikute (edaspidi käesolevas peatükis *kontrollitav*) asu- ja tegevuskohas:

- 1) makseasutus ja e-raha asutus;
 - 2) makseasutuse või e-raha asutuse konsolideerimisgruppi kuuluv äriühing;
 - 3) makseagent;
 - 4) isik, kellele on vastavalt käesoleva seaduse §-le 62 edasi antud tööülesandeid või tegevusi.
- [RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Kohapealne kontroll tehakse, kui:

- 1) on vaja kontrollida esitatud andmeid;
- 2) Finantsinspeksioonil on kahtlus, et on rikutud käesolevas seaduses või muudes Finantsinspeksiooni seaduse § 2 lõikes 1 nimetatud õigusaktides või nende alusel sätestatud;
- 3) see on lepinguriigi finantsjärelevalve asutuse vastava taotluse alusel vajalik;
- 4) see on vajalik muude järelevalveülesannete täitmiseks.

(3) Finantsinspeksioon annab kohapealse kontrolli teostamiseks korralduse, kuhu märgitakse kontrolli eesmärk, ulatus, perioodi pikkus ning kontrollimise aeg. Korraldus toimetatakse kontrollitavale kätte hiljemalt kolm tööpäeva enne kohapealse kontrolli algust, välja arvatud juhul, kui korraldusest etteatamine ohustaks kontrolli eesmärgi saavutamist. Kohapealset kontrolli teostab Finantsinspeksiooni volitatud töötaja (edaspidi käesolevas peatükis *kontrollija*), kui käesolevas seaduses ei ole ette nähtud teisiti.

(4) Kohapealse kontrollimise käigus on kontrollijal õigus:

- 1) siseneda kõikidesse ruumidesse ja võtta oma valdusse andmeid, järgides seejuures kõiki kontrollitava suhtes kehtivaid turvaeeskirju;
- 2) nõuda tööks vajalike tingimuste tagamist ja kasutada eraldi ruumi;
- 3) piiranguteta uurida järelevalve teostamisel vajalikke dokumente ja andmekandjaid, teha nendest väljavõtteid, ära kirju ja koopiaid ning jälgida tööprotsesse;
- 4) saada suulisi ja kirjalikke selgitusi kontrollitava juhtidelt ja töötajatelt. Vajaduse korral või selgituste andja nõudmisel selgitused protokollitakse.

(5) Kontrollitava juhatus on kohustatud määrama kompetentse esindaja, kelle juuresolekul kontrollimine toimub ning kes esitab kontrollijale tema ülesannete täitmiseks vajalikke dokumente ja muud teavet, kaasa arvatud vandeaudiitori aruanded kontrollitava aruannete kohta ja audiitori eriotstarbelised raportid, ning annab nende kohta vajalikke selgitusi.

[RT I 2010, 9, 41- jõust. 08.03.2010]

(6) Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 3 nimetatud juhul võib Finantsinspeksioon volitada kohapealset kontrolli teostama teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutuse või tema nimetatud audiitori või eksperdi.

§ 98. Kohapealse kontrolli akt

(1) Kontrollija on kohustatud koostama kohapealse kontrollimise tulemuste kohta kahe kuu jooksul pärast kontrolli lõppemist akti, mille Finantsinspeksioon toimetab kontrollitavale viivitamata kätte.

(2) Kontrollitaval on õigus ühe kuu jooksul akti kättetoimetamisest arvates esitada kirjalikke selgitusi.

(3) Pärast kontrollitava kirjalike selgituste läbivaatamist, kuid mitte hiljem kui neli kuud pärast kohapealse kontrolli lõppemist, koostab Finantsinspeksioon lõpliku akti, mis toimetatakse kontrollitavale kätte.

(4) Kontrollitaval on õigus lisada aktile kirjalik eriarvamus.

(5) Kui pärast kohapealset kontrolli või kontrollitava kirjalike selgituste andmist selguvad täiendavad asjaolud või Finantsinspeksioon saab lisainformatsiooni, võib Finantsinspeksioon akti või käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud lõpliku akti koostamise tähtaega pikendada kuni kahe kuu võrra, tehes akti või lõpliku akti koostamise uue tähtaja kontrollitavale viivitamata teatavaks ning näidates esialgse tähtaja pikendamise põhjuse.

§ 99. Ekspertiis ja erakorraline audiitorkontroll järelevalvemenetluses

(1) Finantsinspeksioon võib järelevalvemenetluses eriteadmisi nõudvate tähtsust omavate asjaolude selgitamiseks menetluse kaasata eksperdi.

(2) Finantsinspeksioonil on õigus nõuda erakorralist audiitorkontrolli, kui:

- 1) on põhjendatud kahtlus, et Finantsinspeksioonile või avalikkusele esitatud aruanded või teave on eksitavad või tegelikkusele mittevastavad;
- 2) on tehtud tehinguid, mille tulemusel võidakse tekitada või on tekitatud makseasutusele või e-raha asutusele, makseasutuse või e-raha asutuse konsolideerimisgruppi kuuluvale äriühingule või klientidele olulist kahju;
- 3) järelevalvemenetluses vajab täiendavat selgitamist makseasutuse või e-raha asutuse või makseasutuse või e-raha asutuse konsolideerimisgruppi kuuluva äriühingu finantsseisundiga seotud muu oluline küsimus.

(3) Finantsinspeksioon kaasab eksperdi või erakorraliseks audiitorkontrolliks audiitori omal algatusel või menetlusosalise taotlusel. Eksperdi või audiitori nimi ja tema kaasamise põhjus tehakse menetlusosalisele teatavaks enne eksperdi või audiitori kaasamist, välja arvatud juhul, kui asja on vaja menetleda kiiresti või kui teavitamine võib takistada ekspertiisi või erakorralise audiitorkontrolli eesmärgi saavutamist.

(4) Kui ekspert või erakorralist audiitorkontrolli teostav audiitor teeb kindlaks järelevalvemenetluses tähtsust omavaid asjaolusid, mille selgitamist ei olnud Finantsinspeksioon talle otseselt ülesandeks teinud, esitab ta oma arvamuse või hinnangu ka nende asjaolude kohta.

(5) Eksperdil ja erakorralist audiitorkontrolli teostaval audiitoril on õigus kasutada käesoleva seaduse § 97 lõikes 4 sätestatud õigusi üksnes temale antud ülesannete täitmise eesmärgil ning teha ettepanekuid Finantsinspeksioonile ja menetlusosalisele täiendavate andmete ja dokumentide esitamiseks. Ekspert ja erakorralist audiitorkontrolli teostav audiitor võivad kasutada käesoleva seaduse § 97 lõikes 4 sätestatud õigust üksnes kontrollitava loal või tema juuresolekul. Ekspert on kohustatud hoidma saladuses avalikustamisele mittekuuluvat teavet, mis sai talle teatavaks seoses käesolevas paragrahvis nimetatud ülesannete täitmisega.

(6) Expertiisi või erakorralise audiitorkontrolli kulud katab Finantsinspeksioon. Kui ekspert või audiitor kaasatakse menetlusosalise taotlusel, tasub ekspertiisi või erakorralise audiitorkontrolli kulud menetlusosaline.

§ 100. Ettekirjutus

(1) Finantsinspeksioonil on õigus teha ettekirjutus, kui:

- 1) järelevalve tulemusel on avastatud seaduse või selle alusel kehtestatud õigusakti nõuete rikkumine;
- 2) on vaja ära hoida käesoleva lõike punktis 1 nimetatud õigusrikkumine;
- 3) makseasutuse või e-raha asutuse võetud riskid on oluliselt suurenenud või esineb muu tema tegevust, tema klientide huve või finantsüsteemi või raharingluse usaldusväärsust ohustav või ohustada võiv asjaolu.

(2) Ettekirjutuse saaja peab pärast selle teatavastegemist viivitamata asuma ettekirjutust täitma.

(3) Kaebuse esitamine ja menetlemine ei peata ettekirjutuse täitmist, kui Finantsinspeksioon ei ole ette näinud teisiti.

§ 101. Õigused ettekirjutuse tegemisel

(1) Finantsinspeksioonil on õigus ettekirjutusega:

- 1) keelata teatud tehingute või toimingute tegemine või piirata nende mahtu;
- 2) keelata osaliselt või täielikult makseasutuse või e-raha asutuse kasumist väljamaksete tegemine;
- 3) nõuda makseasutuse või e-raha asutuse tegevuskulude piiramist;
- 4) nõuda makseasutuse või e-raha asutuse sise-eeskirjade muutmist;
- 5) nõuda makseasutuse või e-raha asutuse juhi tagasikutsumist;
- 6) teha makseasutuse või e-raha asutuse üldkoosolekule ettepanek makseasutuse või e-raha asutuse audiitori vahetamiseks;
- 7) nõuda makseasutuse või e-raha asutuse töötaja töölt kõrvaldamist;
- 8) nõuda makseasutuse või e-raha asutuse poolt agendile või edasimüüjale antud teenuse osutamise õiguse tagasivõtmist;
- 9) nõuda likviidsete vahendite ja jooksvate kohustuste suhte vastavusse viimist käesoleva seaduse või selle alusel antud õigusaktiga;
- 10) esitada muid nõudmisi makseasutuse või e-raha asutuse tegevust reguleerivate õigusaktide täitmiseks.

(2) Lisaks käesoleva seaduse §-s 106 sätestatule võib Finantsinspeksiooni ettekirjutuse täitmata jätmise korral rakendada muid käesolevas seaduses ettenähtud meetmeid, sealhulgas:

- 1) tunnistada kehtetuks makseasutuse või e-raha asutuse tegevusluba;
- 2) tunnistada kehtetuks filiaali asutamise luba;
- 3) nõuda makseasutuse või e-raha asutuse juhi tagasikutsumist kohtu poolt.

§ 102. Juhtimisorganite kokkukutsumine

(1) Makseasutuse või e-raha asutuse juhatus peab üldkoosoleku ja nõukogu koosoleku toimumisest teatama Finantsinspeksioonile vähemalt kaks nädalat ette. Erakorralise üldkoosoleku toimumisest peab võimaluse korral teatama vähemalt üks nädal ette.

(2) Finantsinspeksioonil on õigus teha ettekirjutus:

- 1) makseasutuse või e-raha asutuse juhatuse, nõukogu või üldkoosoleku kokkukutsumiseks;
- 2) Finantsinspeksiooni arvamuse kohaselt vajaliku küsimuse võtmiseks juhatuse, nõukogu või üldkoosoleku päevakorda.

(3) Finantsinspeksioonil on õigus saata koosolekule oma esindajad, kellel on õigus esitada seisukohti ja teha ettepanekuid ning nõuda nende kandmist koosoleku protokollis.

§ 103. Juhtimisorgani otsuse kehtetuks tunnistamine Finantsinspeksiooni taotlusel

Makseasutuse või e-raha asutuse asukohajärgne kohus võib Finantsinspeksiooni avalduse alusel tunnistada kehtetuks seadusega, selle alusel antud õigusaktiga või põhikirjaga vastuolus oleva üldkoosoleku, nõukogu või juhatuse otsuse, kui avaldus on esitatud kolme kuu jooksul otsuse vastuvõtmisest arvates.

§ 104. Finantsinspeksiooni informeerimise kohustus

(1) Makseasutus või e-raha asutus on kohustatud viivitamata informeerima Finantsinspeksiooni kõigi andmete ja asjaolude muutumisest, mis olid aluseks makseasutuse või e-raha asutuse tegevusloa andmise otsustamisel, sealhulgas esitama järgmised andmed ja dokumendid:

- 1) makseasutuse või e-raha asutuse ärinimi, asukoha aadress või kontaktandmete muutumise korral uus ärinimi, asukoha aadress ja kontaktandmed;
- 2) põhikirja muutmise korral põhikirja muudatused ja muudetud tekst;
- 3) sise-eeskirjadega kindlaks määratud korra või reeglite muutmise korral muudetud sise-eeskirjad;
- 4) juhtide vahetumise korral käesoleva seaduse § 15 lõike 1 punktis 14 nimetatud andmed;
- 5) audiitori vahetumise korral käesoleva seaduse § 15 lõike 1 punktis 16 nimetatud andmed;
- 6) asjaolud, mis mõjutavad või võivad oluliselt mõjutada makseasutuse või e-raha asutuse finantsseisundit;
- 7) muu informatsioon, kui see on ette nähtud käesolevas seaduses.

(2) Makseasutus või e-raha asutus peab Finantsinspeksiooni nõudmisel viivitamata avalikustama käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmed ja dokumendid, välja arvatud punktides 3 ja 6 nimetatud.

(3) Finantsinspeksioon avalikustab käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1 nimetatud andmed oma veebilehel.

§ 105. Nimekirj

(1) Finantsinspeksioon peab nimekirja:

- 1) kehtivat tegevusluba omavate Eestis registreeritud makseasutuste ja e-raha asutuste kohta;
- 2) Eestis registreeritud makseasutuses või e-raha asutuses olulist osalust omavate isikute kohta;
- 3) agentide ja edasimüüjate kohta;
- 4) käesoleva lõike punktis 1 nimetatud isikute juhtide kohta;
- 5) Eestis registreeritud makseasutuste ja e-raha asutuste välisriigis asutatud filiaalide kohta;
- 6) välisriigi makseasutuste ja e-raha asutuste Eestis asutatud filiaalide kohta;
- 7) makseasutuste ja e-raha asutuste kohta, kes osutavad Eestis piiriüleseid teenuseid;
- 8) makseasutuste ühinemiste ja e-raha asutuste ühinemiste kohta;
- 9) makseasutustele käesoleva seaduse § 11 lõigete 1–3 ja § 12 lõike 1 alusel kohaldatud erandite kohta;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

10) käesoleva seaduse § 4¹ lõigetes 1 ja 3 nimetatud teated esitanud isikute ning teadetes kirjeldatud teenuste kohta;

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

11) isikute kohta, kelle makseteenuste osutamise või e-raha teenuste osutamise tegevusluba on kehtetuks tunnistatud.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Käesolevas paragrahvis nimetatud andmed avalikustatakse vastavalt Finantsinspeksiooni seaduse § 53 lõikes 4 sätestatule.

§ 106. Sunniraha

(1) Finantsinspeksioon võib käesoleva seaduse alusel tehtud Finantsinspeksiooni ettekirjutuse või muu haldusakti täitmata jätmise või ebakohase täitmise korral rakendada sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras.

(2) Haldusakti täitmata jätmise või ebakohase täitmise korral on sunniraha ülemmäär:

1) füüsilisele isikule ühel korral kuni 1200 eurot ning kokku kuni 6000 eurot ühe ja sama kohustuse täitmisele sundimiseks;

[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

2) juriidilisele isikule ühel korral kuni 3200 eurot ning kokku kuni 52 000 eurot ühe ja sama kohustuse täitmisele sundimiseks.

[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

13. peatükk

VASTUTUS

§ 107. Teabe esitamata jätmine

(1) Käesolevas seaduses sätestatud aruannete, dokumentide, selgituste või muu teabe või muude andmete esitamisest keeldumise või mitteõigeaegse esitamise või ebaõige või puuduliku teabe esitamise või avalikustamise kohustuse rikkumise eest või andmete esitamise eest sellisel kujul, mis ei võimaldanud järelevalve teostamist, – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 108. Olulise osaluse omandamise korra rikkumine

(1) Käesoleva seaduse kohaselt Finantsinspeksioonile eelnevalt teatamata või käesoleva seaduse § 42 lõikes 2 nimetatud ettekirjutuse vastaselt makseasutuses või e-raha asutuses osaluse omandamise, selle võõrandamise või makseasutuse või e-raha asutuse kontrollitavaks äriühinguks muutmise eest, samuti Finantsinspeksiooni ettekirjutuse vastaselt makseasutuses või e-raha asutuses hääleõiguse või muude kontrolli võimaldavate õiguste teostamise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 109. Sise-eeskirjade ja sisekontrolli nõuete rikkumine

Makseasutuse või e-raha asutuse poolt käesolevas seaduses sise-eeskirjade ning sisekontrolli kohta kehtestatud nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 110. Kliendile teabe ja selgituste andmise ning teenusega seotud tegevuse edasiandmise kohustuste rikkumine

Makseasutuse või e-raha asutuse poolt kliendile teabe ja selgituste andmise kohta ning makseteenusega või e-raha teenusega seotud tegevuse edasiandmise kohta käesolevas seaduses sätestatud kohustuste rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 111. Makseasutuse ja e-raha asutuse juhi kohustuste rikkumine

Makseasutuse või e-raha asutuse juhi poolt käesoleva seaduse §-s 47 sätestatud kohustuste rikkumise eest, millega kaasnes makseasutuse või e-raha asutuse või tema klientide huvide kaitseta jätmine või selle oht, – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

§ 112. Usaldatavusnõuete rikkumine

Käesoleva seaduse 8. peatükis ja selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud usaldatavusnõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 113. Arvelduste korra rikkumine

(1) Makseasutuse või e-raha asutuse poolt maksekontode pidamise või maksete arveldamise nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 113¹. Makseteenuse pakkuja kohustuste rikkumine
[Kehtetu -RT I, 17.11.2017, 2- jõust. 27.11.2017]

§ 113². Eurodes tehtavate krediid- ja otsekorralduste tehniliste ning äriliste nõuete rikkumine

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele krediid- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.03.2012, lk 22–37), artiklites 3–9 sätestatud nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I, 26.04.2013, 2- jõust. 06.05.2013]

§ 113³. Maksekaartide vahendustasude ja maksetehingute reeglite nõuete rikkumine

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2015/751 kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta (ELT L 123, 19.05.2015, lk 1–15) artiklites 3–5, 8, 10 ja 12 sätestatud nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I, 31.12.2016, 1- jõust. 10.01.2017]

§ 114. Kliendi vara hoidmise ja kaitse nõude rikkumine

Makseasutuse või e-raha asutuse poolt käesoleva seaduse 9. peatükis sätestatud kliendi vara hoidmise või kaitsega seotud kohustuste täitmata jätmise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 115. Nimekaitse nõuete rikkumine

(1) Käesoleva seaduse §-s 8 sätestatud nimekaitse nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 116. Välisriigi makseasutuse ja e-raha asutuse tegevuse nõuete rikkumine

Käesolevas seaduses välisriigi makseasutuse või e-raha asutuse tegevuse suhtes kehtestatud nõuete rikkumise eest – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 116¹. Investeeringupiirangute rikkumine

(1) Käesolevast seadusest tulenevate piirangute rikkumise eest vara investeerimisel – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.

(2) Sama teo eest, kui selle on toime pannud juriidiline isik, – karistatakse rahatrahviga kuni 32 000 eurot.
[RT I, 12.07.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

§ 117. Menetlus

(1) [Kehtetu -RT I, 12.07.2014, 1- jõust. 01.01.2015]

(2) Käesolevas peatükis sätestatud väärtegade kohtuväline menetleja on Finantsinspeksioon.

14. peatükk

MUUDATUSED SEADUSTES

§ 118.–§ 127.[Käesolevast tekstist välja jäetud.]

15. peatükk

SEADUSE RAKENDAMINE JA JÕUSTUMINE

§ 128. [Kehtetu -RT I 2010, 22, 108- jõust. 01.01.2011]

§ 129. E-raha asutuste seaduse kehtetuks tunnistamine

[Käesolevast tekstist välja jäetud.]

§ 130. Rakendussätted

(1) Erinevalt võlaõigusseaduse § 728 lõikes 1 sätestatust võivad maksja ja tema makseteenuse pakkuja kuni 2012. aasta 1. jaanuarini leppida kokku muus täitmise tähtajas, mis ei või aga ületada kolme arvelduspäeva. Kui tegemist on paberkandjal algatatud maksejuhisega, võib käesoleva lõike esimeses lauses nimetatud tähtaega pikendada veel ühe arvelduspäeva võrra.

(2) Isikud, kes osutasid makseteenuseid või nendega samaväärseid teenuseid enne käesoleva seaduse jõustumist ning kes kavatsevad pärast käesoleva seaduse jõustumist sellel alal tegutsemist jätkata, peavad esitama Finantsinspeksioonile tegevusloa või käesoleva seaduse § 13 kohase erisuse taotluse hiljemalt üheksa kuu jooksul käesoleva seaduse jõustumisest arvates. Käesoleva lõike esimeses lauses sätestatut ei kohaldata käesoleva seaduse § 3 lõike 6 punktides 2–6 nimetatud isikute suhtes.
[RT I 2010, 34, 182- jõust. 02.07.2010]

(3) Isikud, kes osutasid makseteenuseid või nendega samaväärseid teenuseid enne käesoleva seaduse jõustumist ning kes kavatsevad pärast käesoleva seaduse jõustumist sellel alal tegutsemist jätkata, sealhulgas krediidi-asutused, peavad oma tegevuse ja dokumendid viima käesolevas seaduses sätestatuga vastavusse nelja kuu jooksul käesoleva seaduse jõustumisest arvates. Kuni käesoleva seadusega vastavusse viimiseni peavad käesoleva lõike esimeses lauses nimetatud isikute tegevus ja dokumendid vastama kuni käesoleva seaduse jõustumiseni kehtinud õigusaktidele.

(4) Käesoleva seaduse jõustumise ajal kehtivat tegevusloa omavad e-raha asutused peavad oma tegevuse ja dokumendid viima käesolevas seaduses sätestatuga vastavusse ühe kuu jooksul käesoleva seaduse jõustumisest arvates. Kuni käesoleva seadusega vastavusse viimiseni peavad e-raha asutuste tegevus ja dokumendid vastama kuni käesoleva seaduse jõustumiseni kehtinud õigusaktidele.

(5) Isikud, kes on osutanud makseteenuseid või nendega samaväärseid teenuseid käesoleva seaduse tähenduses enne käesoleva seaduse jõustumist, võivad jätkata nimetatud teenuste osutamist ilma käesoleva seaduse §-s 13 sätestatud luba või §-s 14 sätestatud tegevusloa omamata kuni 2011. aasta 30. aprillini.
[RT I 2010, 34, 182- jõust. 02.07.2010]

(6) Finantsinspeksioon võib käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud isikule anda makseasutuse tegevusloa ning lisada ta käesoleva seaduse §-s 105 sätestatud makseasutuste nimekirja ilma tegevusloa taotlemise korda rakendamata juhul, kui Finantsinspeksioon on seisukohal, et nimetatud isik täidab käesolevas seaduses tegevusloa taotlemise suhtes sätestatud nõudeid.

(7) Makseasutus, e-raha asutus, välisriigi makseasutuse või e-raha asutuse filiaal või enne käesoleva lõike jõustumist käesoleva seaduse §-s 13 sätestatud luba omav isik, kes osutas makseteenuseid või e-raha teenuseid või nendega samaväärseid teenuseid, kuid ei omanud enne käesoleva lõike jõustumist käesoleva seaduse § 14 lõikes 7 nimetatud tunnuskoodi, võib igal ajal taotleda Finantsinspeksioonilt tunnuskoodi ja selle kasutamise õiguse väljastamist. Finantsinspeksioon otsustab tunnuskoodi ja selle kasutamise õiguse väljastamise 30 kalendripäeva jooksul vastava taotluse saamisest arvates.
[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

(8) Finantsinspeksioon kehtestab käesoleva seaduse § 91¹ lõike 1 punktis 3 nimetatud tüüpiliste makseteenuste loetelu kolme kuu jooksul Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse poolt vastava tehnilise standardi kohta välja antud delegeeritud õigusakti jõustumisest arvates.
[RT I, 31.12.2016, 1- jõust. 10.01.2017]

(9) Finantsinspeksioon esitab Rahandusministeeriumile hiljemalt 2018. aasta 1. septembriks ja seejärel iga kahe aasta järel järgmised andmed:

1) andmed võlaõigusseaduse § 711³ lõigetes 1–6, § 718¹ lõigetes 1–6 ja § 711⁶ lõikes 2 sätestatud kohustuste täitmise kohta;

2) võlaõigusseaduse § 709 lõikes 15² nimetatud makseteenuse üleviimisel üle viidud maksekontode arv ning üleviimiseks esitatud ja tagasi lükatud taotluste osakaal;

3) võlaõigusseaduse § 709 lõike 15¹ tähenduses maksekontoga seotud põhimakseteenuseid pakkuvate krediidi-asutuste arv, avatud maksekontode arv ning maksekonto avamiseks esitatud ja tagasi lükatud taotluste osakaal.

§ 131. E-raha asutuste tegevuse ja dokumentide kooskõlla viimine käesoleva seaduse 2011. aasta 16. juunil vastuvõetud redaktsiooniga

(1) E-raha asutused, kes väljastasid e-raha enne 2011. aasta 30. aprilli ning kes kavatsesid pärast eelnimetatud kuupäeva sellel alal tegutsemist jätkata, peavad oma tegevuse ja dokumendid viima käesoleva seaduse 2011. aasta 16. juunil vastuvõetud redaktsiooni (edaspidi *käesolev redaktsioon*) §-des 6, 7, 12, 63, 64, 71 ja 80 sätestatud nõuetega kooskõlla hiljemalt 2011. aasta 30. oktoobriks. Kuni käesoleva redaktsiooniga vastavusse viimiseni peavad e-raha asutuste tegevus ja dokumendid vastama eelnimetatud nõuete osas käesoleva redaktsiooni jõustumiseni kehtinud õigusaktidele.

(2) Finantsinspeksioon võib käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud e-raha asutuse lisada käesoleva seaduse §-s 105 sätestatud e-raha asutuste nimekirja ilma käesoleva redaktsiooniga kaasnevat tegevusloa taotlemise, aktsiakapitali ja omavahendite arvestamise korda rakendamata juhul, kui Finantsinspeksioon on seisukohal, et nimetatud e-raha asutus täidab käesoleva redaktsiooniga kaasnevaid uusi nõudeid.

(3) Äriühingud, kes väljastasid e-raha enne 2011. aasta 30. aprilli ja enne käesoleva redaktsiooni jõustumist kehtinud makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse §-s 12 sätestatud erandi alusel ning kes kavatsesid pärast eelnimetatud kuupäeva sellel alal tegutsemist jätkata, peavad oma tegevuse ja dokumendid viima käesoleva redaktsiooni nõuetega kooskõlla hiljemalt 2012. aasta 30. aprilliks. Kuni käesoleva redaktsiooniga vastavusse viimiseni peavad äriühingute tegevus ja dokumendid vastama käesoleva redaktsiooni jõustumiseni kehtinud õigusaktidele.

[RT I, 08.07.2011, 6- jõust. 18.07.2011]

§ 132. Makseasutuste ja e-raha asutuste tegevuse ja dokumentide kooskõlla viimine käesoleva seaduse 2018. aasta 13. jaanuaril jõustunud redaktsiooniga

(1) Makseasutused, kes osutasid makseteenuseid enne 2018. aasta 13. jaanuari ning kes kavatsesid pärast eelnimetatud kuupäeva sellel alal tegutsemist jätkata, peavad oma tegevuse ja dokumendid viima käesoleva seaduse 2018. aasta 13. jaanuaril jõustunud redaktsiooniga (edaspidi *2018. aasta 13. jaanuari redaktsioon*) kooskõlla 2018. aasta 13. juuliks. Kuni 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooniga vastavusse viimiseni peavad makseasutuste tegevus ja dokumendid vastama kuni 2018. aasta 13. jaanuarini kehtinud õigusaktidele.

(2) Makseasutused, kes osutasid käesoleva seaduse enne 2018. aasta 13. jaanuari kehtinud redaktsiooni § 3 lõike 1 punktis 7 sätestatud makseteenust, võivad osutada 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni § 3 lõike 1 punktis 3 sätestatud makseteenust kuni 2020. aasta 13. jaanuarini kooskõlas enne 2018. aasta 13. jaanuari kehtinud usaldatavusnõuetega. Pärast 2020. aasta 13. jaanuari võivad eelnimetatud makseasutused jätkata 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni § 3 lõike 1 punktis 3 sätestatud makseteenuse osutamist, kui makseasutus esitab Finantsinspeksioonile andmed selle kohta, et ta täidab 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni 8. peatüki nõudeid. Sellisel juhul käsitatakse tegevusluba, mis on väljastatud makseasutusele käesoleva seaduse enne 2018. aasta 13. jaanuari kehtinud redaktsiooni § 3 lõike 1 punktis 7 nimetatud makseteenuse osutamiseks, tegevusloana 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni § 3 lõike 1 punktis 3 nimetatud makseteenuse osutamiseks.

(3) E-raha asutused, kes väljastasid e-raha enne 2018. aasta 13. jaanuari ning kes kavatsesid pärast eelnimetatud kuupäeva sellel alal tegutsemist jätkata, peavad oma tegevuse ja dokumendid viima 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooniga kooskõlla 2018. aasta 13. juuliks. Kuni 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooniga vastavusse viimiseni peavad e-raha asutuste tegevus ja dokumendid vastama kuni 2018. aasta 13. jaanuarini kehtinud õigusaktidele.

(4) Isikud, kes osutasid makseteenuseid või väljastasid e-raha käesoleva seaduse enne 2018. aasta 13. jaanuari kehtinud redaktsiooni §-s 13 sätestatud loa alusel ning kes kavatsesid pärast eelnimetatud kuupäeva sellel alal tegutsemist jätkata, peavad oma tegevuse ja dokumendid viima 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni nõuetega kooskõlla 2019. aasta 13. jaanuariks. Kuni 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooniga vastavusse viimiseni peavad eelnimetatud äriühingute tegevus ja dokumendid vastama kuni 2018. aasta 13. jaanuarini kehtinud õigusaktidele. Luba, mis on väljastatud isikule makseteenuse osutamiseks või e-raha väljastamiseks käesoleva seaduse enne 2018. aasta 13. jaanuari kehtinud redaktsiooni § 13 alusel, käsitatakse tegevusloana 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni § 11 lõikes 1 või § 12 lõikes 1 sätestatud erandi kohaldamiseks.

(5) Isikud, kes osutasid Eestis makse algatamise teenuseid või kontoteabe teenuseid käesoleva seaduse tähenduses enne 2016. aasta 12. jaanuari, võivad jätkata nende teenuste osutamist kuni Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artiklis 98 nimetatud Euroopa Komisjoni rakendusmääruse jõustumiseni kooskõlas 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni jõustumiseni kehtinud regulatsiooniga.

(6) Makseteenuse pakkujad, kelle juures kliendil on maksekonto, ei või piirata makse algatamise teenust ja kontoteabe teenust osutava makseteenuse pakkuja juurdepääsu kliendi maksekontole põhjusel, et nad ei rakenda Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artiklis 98 nimetatud Euroopa Komisjoni rakendusmäärust.

(7) Isikud, kes täitsid käesoleva seaduse enne 2018. aasta 13. jaanuari kehtinud redaktsiooni § 4 lõike 1 punktis 11 nimetatud maksetehinguid enne 2016. aasta 12. jaanuari, peavad oma tegevuse ja dokumendid viima 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooniga kooskõlla 2018. aasta 13. juuliks.

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2015/2366/EL makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35–127);

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7–17);

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/92/EL maksekontoga seotud tasude võrreldavuse, maksekonto vahetamise ja põhimaksekontole juurdepääsu kohta (ELT L 257, 28.08.2014, lk 214–246).

[RT I, 07.12.2017, 1- jõust. 13.01.2018]